

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

భగవద్రామానుజార్యసచ్చిష్యరాస
అరుణాళపైరుమాళేమ్బెరుమానార్

తిరువాయ్మూర్ స్వరూపయ

జ్ఞానసార-ప్రమేయగారిజ్ఞానస్థానం

విశదవాక్పితామహియాగియ

శ్రీమణవాళి మహామునిగళ్ - అరుళిచ్చెయ్ద

వ్యాఖ్యానం.

ఇంది.

అనేక భాగవత నియమనాను సారమాగ

శ్రీమాన్ - పెరుమాళ్ కోయిల్ అన్నరాయ ఉడైయవర్

మణవాళమహామునిగళ్ వర్గళాల్

అనేకప్రతిభాకృష్ణా పరిశోధిక్కప్పట్ట,

గూడలూర్ - రంగయ్యరాల

చెన్నపురి:

అతినియం ముద్రాక్షరశాలైయిల్ ముద్రిక్కప్పట్టదు.

శ్రీమత్పరాంకుశ తిరువవతారాది ౪౯౭౯.

ఈశ్వరనామ సం॥ మాశిమాసం.

Registered Copy-right.

ATHENÆUM PRESS.

ఇప్పటివరకు వేడియవర్గ

చెన్నై

పేట నాండు పేట వరదయ్యర్ వీధి

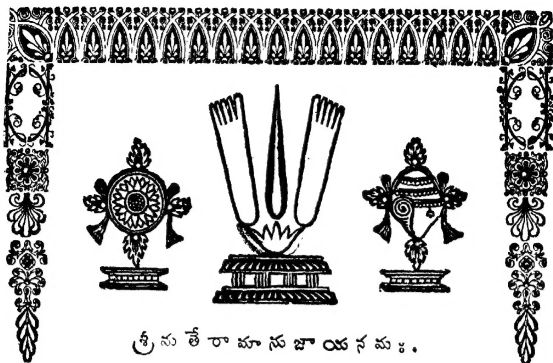
డోర్ నెంబర్ ౫-వరు గృహ

వాణిజ్య-శాఖ.

இஃது தமிழிலும் அச்சியற்றப்
படுகின்றது.

శుద్ధ పత్రికె.

పుట.	పక్కి.	అశుద్ధం.	శుద్ధం.
38	౫	పయఁ	పయఁ
32	౧౮	దిరుక్కు	దిరుక్కు
౪3	౧౯	చెయ్యినుం	చెయ్యినుం
౪౮	౧౫	యమీశ్చరం	యామీశ్చరం.
26	౨౨	ధృబ్ధి	ధృబ్ధి
2౧	౧2	శబ్దప్రశ్నయ్	శబ్దప్రశ్నయ్
23	౧3	ప్రాప్తనా	ప్రాప్తనా
2౪	2	నిద్రైయం	నిద్రై
2౫	3	అస్పరడిక్కున్నర్	అస్పరడిక్కున్నరు
౮౦	౪	స్పంఘ	స్పంఘ
„	౧2	సామానాధి	సామానాధి
౮౨	2	శరణ్యత్వ	శరణత్వ
„	౧౨	పునరావర్తి	పునరావృత్తి

శ్రీ సు తే రా మా ను జా య న మః .

జీయర్ తిరువడిగళే శరణం.

జ్ఞా న సా ర వ్యాఖ్యానము

అరుళాళప్పెరుమా శెమ్పెరుమానార్ విషయమాన
తనియన్దళ్.

కార్తికేభరణీజాతం యతీంద్రోశ్రీరీమహాశ్రయే ।

జ్ఞానప్రమేయసారాభి వత్తార్వరదంమునిం ।

రామానుజార్యసచ్చిష్యం వేదశాస్త్రార్థసంపదం ।

చతుర్థాశ్రమసంపన్నం దేవరాజమునింభజే ।

శురుళార్ కరుణ్ణుత్తిల్ తోనైయర్ వేల్ విట్టి యిల్తువ శుం
మరుళాంవిన్దైకెడుం మార్గంపెల్ శ్రేణ్మత్తై నాన్దంశో న్ను
పొరుళోజ్ఞానసారత్తై స్పన్దియిల్ తన్దవణ్ పొన్దొలి ... శే
రరుళాళమాముని యమ్మెత్తుత్తిల్లి శ్చెన్దపి ... న్నే.

ఎప్పెరుమానార్ తిరువడిగళిలే యాశ్రయిత్తు, సకలవేద శాస్త్ర తాత్పర్యాధ్యక్షశ్చల్లా మవ రరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు, తత్వహితపురుషార్థా యాథాత్వ్య విత్తమరాయ్, “తేపుమన్ మఱియే” ఎన్ఱు, అవర్ తిరువడి గళిలే నిత్య కైంకర్యంపణ్ణి సేవిత్తిరున్ద అరుళాళప్పెరుమా శెప్పెరుమానార్, తమ్ముడైయ పరమకృపైయాలే, యివ్వధా విశేషశ్చల్లారుమఱిన్ద జీవిక్కు వేణుమెన్ఱు, తత్వహితపురుషార్థా జ్ఞానత్తినుడైయ సారాంశత్తైప్పెణ్ణి మ్మం పేదైమ్మం తెరియక్కుడవదాగ, ద్రావిడభాషైయాలే ఇప్పిబం ధముఖేన వరుళిచ్చెయ్గితార్. అగైయాలే యిదుమ్మ జ్ఞానసారమెన్ఱు లిరునామమయిన్ఱు.

ముదత్పాట్టు.

సకలవేదాంత తాత్పర్య భూమియాయ్, తత్వహితపురుషార్థా యాథా త్వ్య ప్రతి పాదకమాయ్, సంసారిచేతనో జీవనకామనాన సర్వేశ్వర తన్నాలే ప్రకాశిక్కుప్పట్టుశ్శదాయ్, ఉపదేశ పరంపరాప్రాప్తమాయ్, తత్వ విదగ్రేసరరాన సంపూర్ణాచార్యర్ గళుమ్మ పరమధనమాయ్, నిత్యాను సంధేయమయిత్తే రహస్యత్రయ మిరుప్పదు. అదిత్ ప్రథమ రహస్య మాయ్, పదత్రయాత్మకమాన తిరుమంత్రత్తిల్, ప్రథమపద ప్రతిపాద్యమాన వర్ణాత్తుక్కు వివరణమాయిరున్దశ్య మధ్యమ చరమ పదశ్శుమ్మ, “ద్వయేన మంత్రరత్నేన” ఎన్ఱి అపడియే, మంత్రరత్నాఖ్యమాయ్ మధ్యమరహస్యమాన ద్వయత్తిల్ పూర్వోత్తర వాక్యజ్ఞో వివరణమాయ్, అదిల్ పూర్వవాక్య ప్ర తిపాద్యమాన సిద్ధోపాయవరణం, ఉపాయాంతర పరిత్యాగ పూర్వకమాయ్ స్వీకారత్తిలు పాయత్వ ప్రతిపత్తి నివృత్తి పూర్వకమాగ వేణ్ఱుగైయాలిం.

ఉత్తరవాక్య ప్రతిపాద్యమాయ్ సరమపురుషార్థమాన కైంకర్యం, * ప్రాప్తి ప్రతిబంధక సకలపాపనివృత్తి పూర్వకమాగ నిధిక్కు వేణ్ణుకైయాలుం, పూర్వోత్తరాధాభావే తదుభయ ప్రతిపాదకమాయ్ చ్చరమ రహస్య మాన చరమశ్లోకం, వాక్యద్వయత్తుక్కుం వివరణమాయ్కొణ్ణు తచ్చేష మాయిరుక్కైయాలే, రహస్యత్రయత్తిలం ద్వయమే ప్రధానమాగవితే నమ్మాచార్యర్ గళనుసంధిత్తుప్పొరుమడు. అన్ద ద్వయన్దన్నిత్, పూర్వవాక్య త్తాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగిఱ ప్రపత్తిదాన్, ఆత్మ ప్రపత్తియెన్దుం, దృష్ట ప్రపత్తియెన్దుం, ద్వివిధమాయితే యిరుప్పడు. అదిత్ ఆత్మ ప్రపత్తి ముఖ్యమాయ్, దృష్టప్రపత్తి గౌణమాయిరుక్కుం. అన్ద ఆత్మప్రపత్తి వేషత్తై, ఇప్పబంధత్తిల్ ముదత్పాట్టాలే యరుళిచ్చెయ్గిఱార్.

ఊనపుడట్టిత్తెనీ తొల్లమలై క్కేళ్వన... .. డి
త్తేనుగరుమాకైమిగు శిన్దైయరాన్ తానే
పముత్తాల్ విముజ్జనిపోల్ సన్ద్రుమిదీ
విముక్కాడేతానరుగుం వీ... .. దు.

ఊనపుడట్టిత్తెనీత్తు = ఊనావడు - మాంసం, ఊన-ఎన్దదు, ఊనైయ న్దైయవెన్ద పడి. ఇత్తాల్ మాంసమయమాన శరీరమెన్దై. ఇదేహత్తుక్కు ఛోషం శొల్లువారెల్లాం, “ఊనక్కురప్పై” ఎన్దుం, “ఊనేరాక్కై” ఎన్దుం, “ఊనుకైక్కురప్పై” ఎన్దుం, ఇప్పడియైతే శొల్లువడుం. మాం సత్తైచ్చొన్దవిడు, మన్ద్రుమిదిలుణ్ణాన అస్సక్కుయ విణ్ణుత్తన్నాయ మ జ్ఞాశీగళాన అవాంతర ఛోషత్తుక్కెల్లా ముపలక్షణం. ఎల్లాముణ్ణానాలుం మాంసప్రచురమా యిరుక్కైయాలే, “పుణ్ణారాక్కై” ఎన్దితే ఇత్తై చ్చొల్లువడు. “పుణ్ణై మత్తైయవణ్ద” ఎన్దిటపడియే, తొలై మత్తై క్కు చ్చొన్దైయిట్టు ముక్కువాశియిలే ప్రమిక్కున్పుడిపణ్ణి నైక్కై

యాలే; ఆంతరదోషం తోర్తదాదితే. అగవాన్వప్పటపా యానాల్, కాత్తైసొక్కప్పణ్ణిప్పోరుమిత్తనైయితే.

ఉడట్టితై = ఇప్పడి ఆంతరదోష యుక్తమైనయాలుం, ఆత్మపు క్కు సంకోచకర మైనయాలుం, ఆరభకర్త ఫలమానైయాలుం, అన్ద కర్తానుగుణమాగ ఇన్ద దేహత్తిలే యిట్టువైత్తవనే విదువిక్కిలల్లదు తన్నాల్ విదువిత్తుక్కిళ్ళ వాణ్ణాపైయాలుం, అతీపు పిఱన్దార్కు ఇద్దేహత్తిలిరుప్ప క్కార్కాగ్గహంపోలే నిరంతర దుఃఖావహమానైయాలే, ఇద్దేహత్తైచ్చితై యెన్దిఱదు. ఇదిలేపోరున్ది యిరుప్పార్, ఇద్దేహదోషం కాణమాట్టాదవజ్జ రితే. “ మాంసాస్పృక్పాయ విణ్డాత్రస్నాయ మజ్జాన్ధిసంహతా దేహే స్థిక్ ప్రీతిమాన్తూఢో భవితానరకేపిః ” ఎన్దొరితే శ్రీ ప్రహ్లాదాహ్వాణా. తన్నైచ్చితైయనాగపుం, పెరుజ్జడఱ్పట్టానాగపుం, అంధకనాగపుం, విషదప్ప నాగపుం, అనుసంధిప్పానెన్దు ప్రతిజ్ఞైప్పణ్ణి, అదునాలైయం అడైవే వివరి క్కిఱ పిళ్ళై లోకాచార్యర్, ముదల్ వార్తైయై వివరిక్కిఱవళవిలే, దేహం చితైక్కుడమాగపుం, దేహనుబంధిగళాన భార్యా పుత్రాదిగళ్ కైక్కుడ మాగపుం, అహంకారమమకారజ్గళ్ వలైయలొగపుం, నాశమానపాశం నారి యొగపుం, అవివేకం పూట్టాణియొగపుం, ఇంద్రియజ్గళ్ పిరివాళరాగపుం, విషయజ్గళ్ పిరియలొగపుం, మనస్సు మేల్ తణ్డలొగపుం, తాణ్ చితైయ నొగపుం, ఎమ్మెరుమాణ్ విమోచకనాగపుం, అనుసంధిప్పా నెన్దొరితే.

నీత్తు = ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ దేహమాగిఱ చితైవిట్టు. నీత్తల్ - విదు దల్. రాజపుత్రక్ అట్టుక్కుచ్చితైయిలే కిడన్దాల్, ముడికూడిరాజ్యం పణ్ణుమదిలుం చితై విదునైయే ప్రయోజనమా యిరుక్కుమాపోలే, ప్రా ప్యలాభత్తిలు మిదినుడైయ విమోచనన్దానే ప్రయోజనమాగపోరుప్పడి యితే ఇదినుడైయ హేయతైచానిరుప్పదు.

ఒకాకమలైక్కేశ్వర్ = “పద్మేశ్వరం” ఎన్నికపడియే, భృగ్విదాన
తామరైప్పువై వాసస్థానమాగవుడైయ పెరియపరాష్టియారుక్కు వల్లభ
నానవక్. ఇత్రాలనుభవ తైంకర్య ప్రతి సంబంధియాయ్కొట్టు, ప్రాప్య
మానవిషయం ఒర్గు మిథునమెన్నుమిడం శొల్లుగిలదు. ఇదు తన్నైయు త్తర
వాక్యత్తిల్ ప్రభమపదత్తిలే కట్టుకొళ్వదు.

అడిత్తే = అడిత్తే నెన్ఱు శ్రియః పతియానవనుడైయ తిరువడిగలిల్
భోగ్యతైమైచ్చొల్లుగిలదు. “విష్ణోఃపదేపరమేమధ్వఉత్సః” ఎన్ఱుం, “లేనే
మలరుం తిరుప్పాదం” ఎన్ఱుం, శొల్లక్కడవదితే. ఇదుదాన్ దివ్య మంగళ
విగ్రహ భోగ్యతైక్కు ముపలక్షణం. తిరువడిగళాగిలదు-విగ్రహైకదేశమితే.
“నిన్మాటాయ మలత్తురైయుం తిరుపురువం” ఎన్నికత్తుక్కు, మట్టై
మాట్టైన్ఱు నీట్టిక్కిడక్కిలదాయ్, “మధ్వఉత్సః” ఎన్నికపడియే, మధుస్యంది
యగైయాలే, నిరతిశయభోగ్యమాన తిరుమేనియెన్నుదలెన్ఱు నమ్మిత్తైయరు
లిచ్చెయ్దారితే.

తేనుగరుం = నుగరుగైయావదు - భుజిత్కైయాయ్, తేనుగరుమెన్ఱు
అన్దభోగ్యతైమై యనుభవిత్కైమై చొచ్చొల్లుగిలదు.

ఆశైమిగు శివైయరాయ్ = ఎన్ఱదు - అన్ద భోగ్యతైమై యనుభవిక్కు
వేణుమెన్ఱు ఆశైమిక్కిరున్దళ్ళ మనన్సైయుడైయరెన్ఱై. ఇత్రాల్, ప్రాప్య
రుచియిన్ఱైయ ప్రాచుర్యం శొల్లుగిలదు. ఇన్దరుచియితే ప్రాప్యలాభ
నిబంధనమాన వాత్తిక్కుక్కారణం.

తానే ప్పూత్తాల్ విట్టున్దనిపోల్ = పక్వమానాల్ తానే విట్టున్దని
ఱ్ఱుంప్పూమ్బాలే. ఇదు ఆత్మప్రపత్తిక్కు దృష్టాంతం. ఆత్మప్రపత్తి
క్కు వేషమిరుక్కున్నది యెన్నెన్ఱు ఆత్మవానైక్కేడ్కు, క్కునిప్పళం కా
మ్బల్ దొఱ్ఱోరే యిరుక్కుమెన్దరులిచ్చెయ్దారెన్దదు ప్రసిద్ధమితే.

పద్మద్వీపముం విష్ణుక్కాడే = కీర్తించున ప్రాప్య రుచియా లే
ప్రాప్యభా సజ్జలిలం, ప్రాపకా భాసజ్జలిలం పద్మద్వీపము, ఆత్మియా లే
వస్త పారవశ్యతా లే ప్రపదన రూపేణ తిరువడిగలిచేవిష్ణుం విష్ణుక్కాడెన్ము
ఆత్మప్రపత్తిమొచ్చిల్లుగిడు. “యదాపరాసన్వయిభిరుత్సక్తస్త్రిభిర్విసా
తేనతత్త్వరతఃపాతస్సప్రపత్తిస్తదాభవేత్” ఎన్దిష్ట ప్రపత్తివేషన్దాన్ సన
త్కుమార సంహితైయిలే సంగ్రహేణ శొల్లపపడితే.

విష్ణుక్కాడేతాన్ = ఎన్దదు, విష్ణుక్కాడుతానే యెన్దపడి.

అరుళుంబీడు = ఎన్దదు, వీట్టెయరుళుం. మోక్షత్తైత్తరుమెన్ద పడి. వీడెన్ము
సంసారనివృత్తి పూర్వకైయాన భగవత్సాప్తిమొచ్చిల్లుగిడు. విష్ణు
క్కాడుతానే మోక్షత్తైత్తరుగైయావదు - ఆత్మ ప్రపత్తియా లే అవిళం
బేన ఫలవ్యాప్తియాగై. “ఆత్మానా మాళుఫలదా సకృదేవ కృతాహ్య
సా” ఎన్నక్కడవదితే. అల్లదు స్వీకారన్దానే ఫలత్తైత్తరుమెన్నిల్, స్వీ
కార్యత్తియడైయనై రపేక్ష్యత్తుక్కుం, స్వీకతాన్విసదైయ పారతంత్ర్య
త్తుక్కుం, విరుద్ధమామితే. స్వీకారన్దనక్కరుక్కాలుం అధికారి విశే
షణత్వ మొచ్చియ, ఫలసాధనత్వత్తిల్ అన్వయ మిట్టెయెన్నమిడం తోర్
దితే “న్యాసఇతి బ్రహ్మహిపరః” ఎన్దు, “న్యాసఇత్యాహమన్ నీషి
ణిబ్రహ్మణం” ఎన్దు, శృతిశొల్లివైత్తదు. ఆన్దయా లే, విష్ణుక్కాడు
తానే వీడరుళుమెన్దదు, ఆత్మ ప్రపత్తియినునైయ అవిళంబ ఫలవ్యాప్తియై
మొచ్చిల్లదామిత్తనై.

ఇరణ్డాంపాట్టు.

కీర్తప్పాట్టిల్, ఆత్మమిగు శిన్దైయరామెన్ద విడత్తిల్ శొన్న ప్రాప్యరుచి
దాన్, పరభక్త్యాది రూపైయాయితే యిరుప్పదు; అన్ద పరభక్తి పిఱ
న్దవర్గ లిరుక్కుప్పడిన్దు యిరుళిచ్చెయ్గిడా రిప్పాట్టిల్.

తద్దామక్కిల్లాదవై పిటర్ పక్కలిలే కన్దరియ వేణుజ్ఞానం, “పరాం
ప్రీతిం” ఉష్టైప్పోలే నిలుత్తల్ గాణ మెన్నుడైయ ప్రీతి యిరుప్పడెన్న,
సమ్మిలు ముసక్కు ప్రీతివరైయాగ చొన్నాయ్, ఇడుక్కు సమ్మైచ్చెయ్య
చొల్లిగిఱ దెన్నెన్న, “గచ్చరామ మయాసహ అగ్రతస్తేగమిష్యామి”
ఎన్దు, నాం ఘోషప్పట్టపడియే, ఎన్నై మున్నేపోగవిట్టు, పిన్నే వరప్పారు
మెన్దాళితే. ఏకాయనై యానై యాలే, “త్వయాసహ” “త్వయా
విహ” ఎన్దాళితే. అల్లాదారెల్లారుం మిథునాయనరానైయాలే, నాణ్
మలరాళ్ కోనై ప్పిరిళుం పిరియామైయమామెన్దురుళి చెయ్ గిఱారివర్.
“నచనీతాత్వయాహీనా సచాహమ పిరాఘవ” ఎన్దు, పిరాట్టియోడు సమ
ప్రకృతియోగ విత్తైయపెరుమాళ్ తమ్మై యరుళిచ్చెయ్దదడు, విశ్లేషాసహతై
ఇరణ్ణు తలైక్కు మొక్కుమెన్దు తోల్దునైక్కాగ. అల్ల దవత్తైప్పోలే
ఏకాయనరాయ్చొన్నవరణ్ణే. “భవాన్తుసహవై దేహ్య గిరిసానుమరం
స్యతే. అహంసర్వంకరిష్యామి జాగ్రతస్వపతశ్చతే” ఎన్దురుక్కుమవరితే.

తురిశన్దు = అన్యపరతైయాగిఱదోషమన్దు. అదావదు-ఇప్పడి
యిరున్దుళ్ళ ప్రేమమున్దానాల్, అత్తైప్రాప్తిసాధనమాగ్కొళ్ళ ముపాసకరై
ప్పోలిన్దై కే, భోజనత్తుక్కుత్తుత్తుప్పోలే అత్తైప్రాప్తిరుచియాక్కి, ఇదిన్
పక్కల్ ఉపాయత్వ ప్రతిపత్తిపన్దునైయాగిఱ దోషమన్దునీరుక్కై.

శాదగమ్బాల్ నాదన్దన దరుశేపార్తిరుత్తల్ = అదావదు, వర్షభారైయ
ల్లదు ధరియాదశాదకం, తృష్ణాతహాయ్ నాగ్కొట్టుమళవిలుం భూగతమాన
జలత్తైప్పరిన్దుప్పారాదే, వర్షత్తైయే పార్తిరుక్కుమాప్పోలే, ప్రాప్తాళుం ప్రాప
కనం ప్రాప్తిక్కు గప్పాను మవనేయామ్మడి, ఇవ్వాత్తాళుక్కు వగుత్త
స్వామియాయుక్కు మవనుడైయ పరమకృపైయే ప్రాప్తిసాధనమెన్దు

సక్కుర్నితు, “తుణియేనిని యన్నరుశల్లకు నిన్నరుకే పురిన్దిరుద్దేక”
ఎప్టవనుడైయ వరులైయే పార్తిరుక్కై యెప్పపడి. “ప్రపన్నశ్చాతకో
యద్వ త్రపత వ్యకపోతవత్. రక్ష్యరక్షకయారేత ల్లక్ష్యంలక్షణమేత
యోః” ఎన్నక్కడవదితే.

కోదిలడియార్ కుణం = అదావదు - అడియఁడెన్టు వేటిట్టు, ప్రాప్యాం
తరజ్జరిలేయాదల్, ప్రాపకాంతరజ్జరిలేయాదల్, సంకంపణ్ణి యిరుక్కుం
కుల్ మిన్మిక్కే, స్వశేషత్వాను రూపమాగ సాధ్య సాధనజ్జరిణ్ణ మవనే
యెన్మిరుక్కు మవర్ గళుడైయ స్వభావమెప్పపడి. అనైయా లిప్పాట్టిల్
పూర్వాభాతైలే సాధ్యమవనెన్న మిడముం, ఉత్తరాభాతైలే సాధనము
మవనెన్న మిడముం తోల్ మచ్చొల్లి, ఇప్పడి యిరుక్కై కోదిలడియార్
కుణమెన్మరుళిచ్చెయ్ దారాయ్ ము.

మూన్టాంపాట్టు.

ఇదిల్ కీట్ చొప్పన్న పరభక్తియినుడైయ ముల్ ముదూన పరమభక్తి
ప్పిఱన్దవర్ గళుడైయ నిలైన్మై యరుళిచ్చెయ్ తార్.

అనైయిడర్ కడిన్ద వాళియన్దైయమ్బయత్తా ... శ్
కోనైవిడిల్ నీరి ట్టుదిత్తెయ్దున్ద మీసెనవే
అక్కైముడియుమ్బడిపి అత్తలన్నవన్దా శ్
నీక్కమిలవన్బర్ ని లై.

అనైయిడర్ కడిన్ద = “పరమాపదమాపన్నో మనసాచింతయద్ధరిం ।
సతునాగవరశ్శ్రీమా నారాయణపరాయణః” ఎన్దిఱపడియే, దేవసంవత్స
రత్తిలే ఆయిరం సంవత్సరం ముదలై నీరుక్కియ్దుక్క, తా కరైక్కియ్దు
క్క, వలచ్చల్ పట్టు, అడుక్కుత్తన్నిల మునైయాలుం, అభిమత సిద్ధియా

లుం, బలం వర్ధిక్రయాలుం, తనక్కుత్తన్నిల మల్లామైయాలుం, అభి
మతా లాభతాలుం, బలం తుయిక్రయాలుం, తుదిక్రై ముఖుత్తుప్పడి
యాన దక్షై విత్తైయాలే, ఇని యిదుక్కు మేలిలై యెన్నుప్పడియాన
ఆపత్తైయడైన్దు, ఇద్దకైయిల్ విరోధినిరసనశీలనాన సర్వేశ్వరనే నమక్కు
రక్షక నెన్దునుసంఘిత్తు, “నారాయణామై” ఎన్నిఱపడియే కూప్పిట్ట గజేం
ద్రాళ్ళ వాసుడైయ దుఃఖత్తైప్పోక్కిన. ఇవనుక్కు దుఃఖమాగిఱదు, ముదలై
యిక్ వాయిలే యగప్పడుగైయాలే శరీరమట్టిఱడెన్దుల, కైయిల్
పూ శివ్వియట్టియామే తిరువడిగలిలే శాస్త్రప్పేఱుగిఱి లోమెన్నుమదు.
“నాహంకళే బరస్యాస్యత్రా శాధంమధుసూదన । కరస్థకమూన్యేవపాద
యోరర్పితుంహరేః” ఎన్దరితే. అప్పడి యిరున్దుళ్ళ దుఃఖత్తై, అవక్ నోపు
పడుగిఱ దక్షైయిలేశెన్దు ముగ్ధాట్టిప్పోక్కినపడిన్దు చొల్లుగిఱదు.

ఆఘీయక్రై = తిరువాఘీమై యఘ్రియ కైయిలేయడైయ. కైయం
తిరువాఘీయమాయ్కోణ్డైయిల్ దిప్పోదు శెన్దుదు. “ముక్కుణ్డొదనై నుది
యచ్చక్కర నల్వలత్తైయాయ్ తొమ్మిణ్డొదఱ్కు విరళిప్పాక్ వుళ్ళూర్న్దు
తోన్దివైయే” ఎన్దరితే యాళ్ళవార్. కైయిల్ తిరువాఘీమై యిరు
న్దుదఱిన్దింక్, అఱిన్దానాగిల్ ఇరున్దు విడత్తేయిరున్దు అత్తైయే విక్కారియ
న్దొళ్ళలామితే. అఱిన్దాలుమప్పడి శ్చెయ్యిప్పోగాదాయిల్దు; “తొమ్మి
ణ్డొదఱ్కులిర్” ఎన్నిఱపడియే, కైయం తిరువాఘీయమాన వక్రగుకాణ
వాశైప్పట్టిరుక్కిఱవ నానైయాలుం, కైయిల్ పూ తిరువడిగలిలే శాస్త్ర వా
శైప్పట్టిరుక్కిఱవ నానైయాలుం, శెన్దు అవనుడైయ దుఃఖత్తై తీర్కవేణ్డై
నైయాలే. అవ్వళపు మన్దికే శెన్దువిడన్దున్దిల్ ఇవనుక్కు కాఱ్కుట్టాన
ముదలైన్దు నిరసిత్తదుం తిరువాఘీమైక్కొణ్డితే; “కుట్టత్తుక్కోళ్ ముద
లైత్తున్దుక్కుఱి తెఱిన్దు చక్కరత్తాక్” ఎన్నిఱపడియే.

అమ్మయత్రాళ్ కోనై = సళినవానినియాస పెరియపిరాట్టియారుక్కు నాయగనానవనై. ఇరువుం సాఖిప్రాయం. “దేవిహస్తాంబుజేభ్యః” ఇత్యాదిప్పడియే, పాదాబ్జ సంచాహినిగళ్ తిరువడిగళ్ పిడిక్క, తిరువనంతాళ్ వానాగిల పడుక్కైయిలే పెరియపిరాట్టియారైయం తిరుమాన్బిలే యడై త్తుక్కొణ్ణు పళియొండరుళానిల్క చెయ్ దేయితే, ఇవనుడైయ వాతనాదం తిరుచ్చెవిప్పట్టదు. అపోదవర్ గళ్ కైయిల్ నిన్ఱం తిరువడిగళై వాణ్ణి, తిరుప్పదుక్కైయినిన్ఱం శడక్కెనవెల్తున్దిరున్ఱు, తిరుక్కణ్ గళై మలరవిట్టిత్తు, శున్ దుంపార్ త్తు, పిరాట్టియడైయ తిరుమురై త్తడత్తిల్ కుళ్ళుమక్కుట్రుమ్మిలే పన్ ద్రీక్కిడక్కిల తిరుమరైచ్చియం అదిల్ నిన్ఱం వాణ్ణి, పిన్నైయితే, “అతన్ని తచమాపరిప్రహితహస్తం” ఇత్యాదిప్పడియే, పెరియత్వరైయూడే యెల్తున్దరుళి, శ్రీ గణేంద్రాళ్ వానుడైయ దుఖత్తైప్పొక్కిన్ దు. అత్తైప్పన్ ద్రువుం, ప్రజారక్షణం పణ్ణినాలదు కణ్ణు గక్కుం మాతావైప్పిలే, ఇదు కణ్ణుళిప్పశన్ఱు శెయ్ దరుళురైయాలం, అమ్మయత్రాళ్ కోనైనిలదు. ఇత్రాలాశ్రితరుడైయ వాపద్దశైగళిలేశన్ఱు దవి రక్షిక్కుమవనాయ్, అవర్ గళ్ విరోధినిరసనత్తుక్కుం అగ్గుక్కుముడలాన తిరువాళ్ళీన్ఱు కైయిలేయడైయనాయ్, అవర్ గళై రక్షిత్రాలదు తక్ వేతాగక్కొణ్ణు గక్కుం పెరియ పిరాట్టియారుక్కు వల్లభ నానవనైయెనై.

విడిల్ = ఇప్పడి యిరుక్కిలవనై విశ్లేషిక్కిల్.

నీరిన్ఱుదిత్తెల్తువ మినెనవే = నీరిలేనిన్ఱం కుదిత్తు క్కిశర్ న్ఱు, అత్తైప్పిరిన్ఱ మత్సంపాలే.

అక్కైముడియప్పడిపిలత్తల్ = శరీరం సశిక్కుప్పడియానవననై పి అక్కై. సంక్షేపత్తిల్ శుఖముం విశ్లేషత్తిల్ దుఃఖముమాయ్ చెల్లుం

పరభక్తిస్త్రైక్యాట్ పరమభక్తిక్కు విశేషం, విశ్లేషత్వే సత్తాహని పిఱ
త్రైక్యతే. అత్తై సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్ దారాయ్దు.

అన్నవత్తాళో నీక్కమిలవన్నర్ నిలై = కీర్త్ అమ్మయత్తాళో
నెన్దవనై అన్నవనెన్దు పరామశిక్కిఱార్. అన్నవనెన్దు-అప్పడిప్పట్టవ
నెన్దవతి. అథవా, మత్స్యత్తుక్కు జలంపోలే, ఇవ్వాత్తాళుక్కు ధారకనా
యిరుక్కుమవనెన్నపుమాం. తాళోనీక్కమిల వన్నావరు-అవన్ తిరువడి
గల్గై ప్పిరియ సహియాద పడియాన వ్రేమం. ఇప్పడి యిరున్దుల్ల వ్రేమత్తై
యడైయరానవర్ గళుడైయ స్వభావం, అవనై విశ్లేషిక్కిల్ జలూడు
భృతమానమత్స్యంపోలే సత్తాహని పిఱక్కుప్పడియాగ వెన్మక్కిఱోడేసంబం
ధం. “నచసీతాత్వయాహీనా నచాహమపిరాఘవ | ముహూర్తమపిజీవా
వో జలాన్తత్స్యవివోద్ధృతౌ” ఎన్టారితే ఇత్తైయపెరుమాళ్.

నాలాంపాట్టు.

కీర్త్చోన్న మూన్దుపాట్టాలే ద్వయత్తిల్ పూర్వవాక్యత్తాల్ ప్రతిపాది
క్కప్పడుగిఱ ప్రపత్తియినుడైయ ముఖ్యవేషత్తైయుం, అడుక్కుహేతు,
ఆత్మాధికారియాలే పణ్ణప్పడుగైయాలే అధికారియడైయ వాఱి
క్కు హేతువాన పరభక్తిదత్తైయన్ నిలైయిరుక్కుప్పడిన్దైయుం, పరమ
భక్తిదత్తైయన్ నిలైయిరుక్కుప్పడిన్దైయుం, అరుళిచ్చెయ్ దార్. ఇని
యత్తర వాక్యత్తాల్ ప్రతిపాదిక్కప్పడుగిఱ పరమ పురుషార్థమాన
తైంకర్యత్తిక్ శీర్త్తైయిటిన్దు, ప్రయోజనాంతరసంగనివృత్తి పూర్వకమాగ,
స్వరూపాను రూపమానవదిలే నిష్కరానవర్ గళుడైయ వైభవత్తై, అరుళి
చ్చెయ్ దార్.

మన్త్రోన్వయేణాదే మాదవనుక్మాప్త్యై ... లే
ఉన్త్రుదిదువే న్త్రుశ్చైశ్చ... ... పెన్త్రు
పెరుమ్మేన్త్రుశ్చైశ్చ మేలుశ్చో పేత్రైన్త్రురుప్పా ... ర్
అరుమ్మేలువాస త్తవర్ ... క్కు.

మన్త్రోన్వయేణాదే = అదావక్ష-తైంకర్యరూప పురుషార్థత్తుక్కు
అన్యమానదొన్వై పురుషార్థమాగ గణియాదేయైన్వై. అన్య పురుషార్థ
మావన - ఇహలోకభోగముం, పరలోకభోగముం, ఆత్మానుభవముమితే.
అన్వైన్త్రుశ్చై పేర్ శొల్లునైయుం అసహ్యమానైయాలే మన్త్రోన్వయైన్వి
అదు. విరుమ్బుదే యెన్నాదే ఎన్వైదే యెన్వదు-అన్వై తన్వై యెరు పురు
షార్థమాగ నిన్వైత్రాలితే విరుమ్బువదెన్వదు. అన్వైన్త్రై విరుమ్బువార్,
దాస్యరసమతీయాదవర్ గళితే. దాస్యరసజ్ఞరానవర్ గళుక్కు, అన్వైఊష
రజలసేన్వై పాలే విరసమాయ్, హేయమాయితేయిరుప్పదు. “ భోగా ఇమే
విధిశివాదిపదంచకించ స్వాత్మానుభూతితియింకిలముక్తిరుక్తా । సర్వంత
దూషజల ఔషమహంబుపేయ హస్త్యదినాభతవ దాస్యమహారసజ్ఞః ”
ఎన్వైతే యూత్వాన్.

మాదవనుక్మాప్త్యై = శ్రయఃపతిక్కుడిమై శయ్యైయే. ఇత్తాల
తైంకర్యప్రతిసంబంధి యెరు మిథునమెన్నుమదువుం, తైంకర్యమే పురుష
ర్థమెన్నుమదువుం, శొల్లుగిఅదు. తైంకర్య ప్రతిసంబంధియెరు మిథున
మెన్నుమిడం, ఉత్తరవాక త్తిల్ ప్రథమపదత్తిలే సుస్పష్టమాగ చొల్లా
నిన్వదితే. తిరుమంత్రత్తిల్ తృతీయ పదత్తిలుం, తైంకర్య ప్రతిసంబంధి
యెరు మిథునమాయిరుక్కుచ్చెయ్దే, ఆర్థమానైయాలే అవిశదమాయి
రుక్కుం; అత్తైప్పన్త్రుమితే, యిదిలే తిరుమంత్రత్తిల్ శొన్న ప్రాప్యతై
విశదమాగ వసుసంధిక్కుఅదెన్వై పిల్లై లోకాచార్యరరుచ్చెయ్దదు. తైంక

ర్యమే పురుషార్థమెన్నమదు తిరుమంత్రత్తిలురి, ఇట్లు మొక్కచొట్టుకై
యాలే, గుప్పట్టం. “సర్వమదేశకాలేషు సర్వావస్థాగుచామృతః కింక
రోన్మిహృషీకేశ భూయోభూయోన్మికింకరః” ఎన్నక్కడవదితే. “ఒట్టి
విల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్మన్ని, వట్టువిలావడిమై శెయ్యవేణునాం”
ఎన్నారితే యూత్తపార్.

ఉత్తరదిరువెన్ఱు = శీరియదిరువెన్ఱు. “ఉటువదిరువెన్ఱుసక్కాట్పట్టు”
ఎన్ఱుం, “నీళ్ కుడక్కుత్తనుక్కాట్టెయ్మదే యుటువదావదు” ఎన్ఱుం,
ఇదుపుమవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్దారితే. ఇదు ఉత్తరదెన్ఱెయాలే, అల్లాద
పురుషార్థజ్ఞే స్వరూప విరుద్ధజ్ఞానైయాలే ఉటాదెన్ను మిడముం
నిర్దమితే. ఆగవిరట్టుపదతాలుం, “తిరుమాలే నాను మునక్కుప్పళువడి
మేక” ఎన్నిటపడియే, మిథునశేష భూతనానవనుక్కు, “అడిన్ఱెశెయ్
వార్ తిరుమాలుక్కే” ఎన్ఱుం, “తిరుమాట్కరపు శెన్ఱాట్కుడైయాం”
ఎన్ఱుం, శొల్లుగిటపడియే, మిథునత్రైంకర్యమే పురుషార్థమెన్నుమిడముం,
ఇవనునైయ స్వరూపత్వనిబంధనమాన గౌరవముం, శొల్లిన్ద్రాయ్ద్రు.

ఉశదైశిన్ఱు = ఇత్తైంకర్యనన్నిల్ స్వప్రయోజన బుద్ధిక్కడియాన
అహంకార మమకారజ్ఞే పోనైయాలే, “తనక్కేయాగవెనైక్కొ
శృమీదే” ఎన్ఱుం, “ఉనక్కేనామాట్టెయ్మవోం” ఎన్ఱుం, పరప్రయోజన
మెన్ఱు శెయ్యుప్పడి హృదయంతైశిన్ఱు. ఇత్తాల్, ఉత్తరవాక్యత్తిల్, నమ
శ్శబ్దార్థం శొల్లప్పట్టుదు.

‘పెత్తర పెరుమ్పేత్తరీక మేలుశదో వేత్తెన్ఱిరుప్పార్ = అదావదు-ఇ
త్తైంకర్యమాగిట పురుషార్థం లబ్ధమానాల్, ఇప్పడి లబ్ధమాన విమృహ
పురుషార్థాత్తుక్కు మేలు మొరు పురుషార్థ ముణ్ణోవెన్ఱిరుక్కు మవర్గ
శెన్ఱై పరమపదత్తై విరుమ్బుగిటదు, నిత్య విభూతియానైయాలుం, శుద్ధ

సత్వమానైయా లే జ్ఞానానంద జనకమానైయాలం, ఇక్ష్వేంకర్యమాగిఱ
పురుషార్థత్తుక్కు విచ్ఛేదమన్ దేశమెన్నమత్తైప్పన్ దువితే. ఆనైయా
లే, మేలుశదో వేత్తున్నత్తట్టై. ఆగవిప్పడి యిరుక్కుమవర్ గళ్,

అరుమ్బేరువాసే త్తవర్ కుక్కు = అదావదు - అహృతసహజదాస్యరాయ్,
క్వైంకర్య నిరతరాయ్, భగవదేక భోగరాయరుక్కుం పరమపదవాసిగరు
క్కుం, వెలుదట్టరియ పురుషార్థభూతరావరై. ఇత్రాల్, “సదాప
శ్యన్తి” ప్పడియే, “అప్పొడుదైక్కప్పొడు దెన్నారావముద” మాగ
వసుభవిక్కిఱ విషయ త్రిత్తొట్టిలుం, తట్టై, దులభ పురుషార్థమాగ
నినై త్తనుభవిక్కు వాతైప్పదుమ్మడియానవర్ గశెన్దదాయిన్ దు. “యేబ్ర
త్తుభగవద్దాస్య భోగైకనిరతాస్యదా | తేప్రియాతిథయఃప్రాత్రా శ్శీవై
కుంతనివాసిసాం” ఎన్ది వ్వథం శ్రీ శాస్త్రైత్తిల్ శోల్ల ప్పట్టదితే.

అథో జాంపాట్టు.

పూర్వవాక్యత్రాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగిఱ సిద్ధోపాయవరణం, ఇతరో
పాయ పరిత్యాగత్తైయజ్ఞమాగ పుతైత్తైయిరుక్కుమెన్నమత్తై, చరమశ్లోక
ముఖత్రాలేయఱిన్దు, ఉపాయరూపప్రవృత్తిగల్ అన్యాయమన్ దు, స్వరూ
పానురూపమాగ అవక్ పక్కలిలే స్యస్తభరరాయ్, స్వీకారకారాథార్థ్య
త్తై యనుసంధి త్తిరుక్కు మవర్ గళ్ పడినై, స్వనిష్ఠానురూపేణ వరులి
చ్చయ్ గిఱార్.

తీర్తముయన్దాడువదుం శెయ్ తవజ్జళ్ శెయ్ వన ... పుం
పార్తనైముక్ కాత్తపిరాక్ పార్వదమ్ముక్ శీర్ త్తువరై
మన్ననదియొమెన్న వాల్ భునమక్కిన్ద... ... ట్టిక్
ఎన్నకుత్తై వేణ్డు మి ని.

తీర్తముయన్తామవదుం = గంగా, యమునా, సరస్వతీ, ప్రభృతిగణాన
తీర్థజ్యోతి, పాపక్షయార్థమాగ పెరియ ఉద్యోగత్తోడే అవగాహి
క్కుమదువుం. తీర్తజ్ఞాననై-పావనజలజ్యో. ముయత్పియావదు-ఉద్యో
గం. ఆదుగైయావదు-అనైద్రోలే మఱుననైయప్పగున్దు ముఱుగున్ద.

శయితనజ్యో శయవనపుం = “ఉవాదపుణ్ణాదు” “పారుప్పిదై
యేనిన్దుం” “పీడ్తకనియు మాత్తేలైయు మెన్దుమినైయేనుగర్న్దు” ఇ
త్వాదిగళిలే శొల్లుగిఱపడియే, కాయశోషణార్థమాగ చెయ్యప్పదుం తప
స్సుక్కలై చెయ్యమనైయుం. ఇదుదాన్, దాన యాగాదిగళుక్కు
ముపలక్షణం.

పార్వనైముత్తాకాత్తపిరాన్ పార్వదన్ముత్త = అదావదు-ఉపాయం
తరంగత్తెల్ల ముపదేశిక్కుత్తేల్టు, అనైద్రోలేనుగైయ దుప్పరత్వత్తైయుం,
స్వరూపవియధత్వత్తైయుం, అనుసంధిత్తు, శోకావిప్లనాన అజ్ఞాననై,
“సర్వసర్వాన్” ఇత్వాదిగళాలే. పూర్వోక్తజ్ఞానాయరున్దున్ సంగమాన
సకల భర్తజ్యైయుం, సమాసనమాగవిట్టు, శౌలభ్యాదిగుణవిశిష్టనాన వెన్నై
యేనిరపేడి పాయమాగప్పన్దు, సర్వజ్ఞత్వాదిగుణ విశిష్టనాన నాన్,
ఉన్నదైయ అజ్ఞత్వాదిగళై అనుసంధిత్తు, ఎన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనాన
పున్నై మత్ప్రిప్రి ప్రతిబంధక సకలవాపజ్యలిత్ నిన్దుం, విదువిక్కుక్కడ
వేన్, ఆనపిన్దు, శోకియాడేకొత్తెన్దు ఉపదేశిత్తు మున్దురక్షిత్తరుళిన,
మహాపాకారకనానవన్ కటాక్షిత్తరువదల్గు మున్దై. ఇత్రాల్
చరమశ్లోకార్థం నెజ్జిల్ పడువదల్గు మున్దైపడి.

శీర్తువరై మన్నన్ = “పదిసాతామాయరవర్ లేవిమార్ పణిశయ్య
తువరై యెన్దుమదిజాయగరాగి వీద్రోరున్దు మణివాళర్” ఎన్నిఱపడియే,
తనక్కన న్యాహారాయ్, అన్యోపాయోపేయజ్యలిత్ అన్వయమన్ద్రో

రీత్యదివ్య మహిషగుక్కు నాయగనామ్కౌంజు శ్రీ ద్వారకైక్కు నిర్వాహకనానవత్.

అడియోమెన్ను వాత్తునమక్కిన్దవట్టిన్ = అవనుక్కు నాం శేషభూతాన్ద్రు, స్వరక్షణార్థమాగ స్వప్రవృత్తియి లన్వయమన్ శీరుక్కైయగిణ సంపత్తై నమక్కు త్తన్దరశినప్పి. అడియోమెన్నైయాలే, జ్ఞానానందజ్ఞులుగ్గాటిల్ ఆత్మాపుక్కు శేషత్వమే అంతరంగనిరూపకమెన్ను మిడముం, వాత్తువేన్నైయాలే, ఇత్తైయటియవే స్వయత్తునివృత్తి, స్వప్రయోజననివృత్తి సిద్ధికైయాలే, ఇదువే ఆత్మాపుక్కు సంపత్తెన్ను మిడముం, నమక్కిన్దవట్టిన్, ఎన్నైయాలే, అనాదికాలమిస్సంబంధ ముట్టైయిరుక్కచ్చెయ్దే, ఇత్తైయిన్ద్రుకిడన్ద నమక్కు, ఇప్పితిపత్తి పిఱన్దదుం అవనరుళాలే యెన్నుమిడముం శొల్లుగిటదు. ఇప్పడి యవనివ్వాత్తువై నమక్కుత్తన్దరుశినప్పి.

ఎన్నకుత్తై వేణ్డుమిని = అదావదు-ఇనిమేలుశ్య కాలం, ఉపాయోపేయజ్ఞు లాన్దు నిమిత్తమాగుక్కుత్తై పడవేణ్డుమావెన్నై ఇత్తైలవత్ “మాగువ?” ఎన్దురుళిచ్చెయ్దపడియే, నగ్గొరియత్తిల్ నాం కరైచ్చలన్దు, నిభారరాయిరుక్కుమత్తనైయన్దు నెన్ద దాయిన్దు. “తావద్దచ్చేత్తుత్తిథాని సరితశ్చ సరాంసిచ | యావన్నాహుచ్చభూపాల విష్ణుభక్తిపరంమనః” ఎన్దు, శ్రీవిష్ణుభక్తుత్తిల్ శొల్లప్పట్ట వచనముం, “కింతశ్చ దానైఃకింతీక్తైఃకింతపోభిఃకిమధ్వరైః | యోనిత్యంభాయితేదేవం నారాయణమనన్యధః” ఎన్దు, ఇతి హాస సముచ్చయిత్తిల్ శొల్లప్పట్టవచనముం, ఇప్పటిల్ పూర్వ వాక్యత్తిల్ శొల్లప్పట్ట వభాత్తుక్కు సంవాదమాగ వసుసంభేయం. ఇదఱ్ఱుప్పొరుళ్, “నిష్ఠ వానిల్లానెచ్చు” ఎన్నిఱపడియే, ఒన్నిలుం నిలై నిల్లామలోడిత్తిరియ మనస్సానదు, యాదోరళపు మివ్వాత్తుపుక్కు ప్రాప్యము

మాయ్, ప్రాపకముమాయరుక్కు మవఁపక్కల్, భక్తియిలూత్తముడై
తాగాదవ్వళుం, సరితుక్కుళుం సరస్సుక్కుళుమాయ్కొణ్ణు, పావనమాన
తీర్థజ్జైక్కుటిత్తుప్పావనెన్టుం-యావనెరువఁ, అన్యవిషయత్తిల్ మన
స్సత్తు, ద్యోతమా నానాదిగుణయత్తనాయ్, నారశబ్దసాచ్యమాన చేతన
సమూహత్తుక్కు ఉపాయోపేయజ్జిరణ్ణుం తానానైయాలే, నారాయణ
శబ్దవాచ్యనానవనై, సార్వకాలము మప్పడియే యనుసంధియానిఱ్ఱు
మవనుక్కు, దాన, తీర్థ, తపోధ్వరజ్జతా లెన్న ప్రయోజనముజ్జెన్టుం శొల్లిన్
లీతే. అనైయా లివై సంవాదమాగక్కుజైయిలై.

ఆతాంపాట్టు.

ఇప్పడి దుష్కరత్వాదిదోష దశనతాలే ఉపాయాంతర సంగమణి
కూడిన్ద్రాగిలుం, అనాదికాలం, శబ్దాదికలితే వాసనైపణ్ణిప్పొన్ద అత్తెళు
క్కు, ఉపేయాంతరమాన వైశ్వర్యత్తైక్కుజ్జాలాజై శెల్లా దొట్టియుమో!
అన్ద వైశ్వర్యోద్రేకన్దా నివనెజ్జైక్కులజ్జప్పణ్ణిదోవెన్న, భగవద్దాస్యరసజ్ఞ
రానవర్గళ్, విశ్వర్యత్తుక్కు మేలెత్తెయాన బ్రహ్మపదత్తెయు మురుపురు
షార్థమాగ విరుమ్బర్గళ్; అరుదానివర్గళ్ నెజ్జై కలక్కుళుమాట్టా
దెన్దిటార్.

పుణ్డిరై క్కేళ్వనడియా రప్పుమిత్తై యో
నణ్ణ మురుపారుళా వాదరియార్ ... మణ్డి
మలజ్జమెరుమీఁపురణ్ణ మాత్తిరత్తాలాల్...
క్కులజ్జిదుమోమున్నీర్ క్కడ ...

పుణ్డిరై క్కేళ్వనడియార్ = పద్మోద్భవైయాయ్, పద్మవాసినియా
యరుక్కైయాలే, పద్మినీయెన్టు తిరునామత్తెయుజైయవళాన, పెరియ

పిరాట్టియారుక్కు వల్లభనానవసుడైయ తిరువడిగళిల్, శేషత్వమేతగ్గళుక్కు నిరూపకమాగ ఉడైయవర్ గళి. ఇత్తాల్, “పడైనాళాలే నిన్దిరువరుళుం పగ్గయత్తాళ తిరువరుళున్దొణ్ణు” ఎన్నిటపడియే, అవర్ గళిరువరుడైయ పుం విశేషకటాక్షతైలే తిరున్ది, తచ్చేషత్వైకనిరూపకరాయ్, తద్దాన్వైకరసరా యిరుక్కుమవర్ గళెన్దై.

అప్పుమికైయో నణ్డమొరుపారుళా వాదరియార్ = ఐశ్వర్యమైక్కు మేలెల్లెయూగ ప్రసిద్ధమాయ్, తిరునాభీకమలొద్భవనాన బ్రహ్మవినుడైయ వానందమైక్కు పేతువాయ్, చతుర్థ శభవనాత్మకమాన అణ్డతై, యొరు శరక్కాగ వాదరియార్ గళి దేహత్వాభిమానిగళుక్కుం, స్వతంత్రరుక్కుమితే, ఐశ్వర్యం రసావహమాయ్ కొణ్డ మురుషార్థమా యిరుప్పవ, భగవద్దాస్యమణిన్దవర్ గళుక్కు, విరసమాయ్, జుగుప్సావిషయమా యిరుక్కుమితే. అగైయాలత్తైయాదరిప్పార్ గళి! అప్పడి శొల్లలామా? అద్ద ఐశ్వర్యమైనైయ కిళర్ పున్దనైయ యాశై పుడుప్పడి ఇవర్ గళి నెణ్డైక్కలగ్గప్పణ్ణాదోవెన్నమాకాంతైయిలే, యరుళిచ్చెయ్ గిటార్ మేల్.

మణ్డి ఇత్యాది = ఒరు మత్స్యమానదు, తకా శక్తియెల్లావల్ దోడు జ్ఞాడి, తళిక్కిణ్ణు, నిలైకొలైన్దు కలజ్జుప్పడి, యిడంవలన్దొణ్ణు పురణ్డ మాత్రతైల్, ఆల్ దునీర్, ఊల్ దునీర్, వర్షజలమెన్నిట, జలత్రయయుక్త మాన సముద్రమానదు, నిలైకొలైన్దు, కళిత్తు, ఘోరితమామో! అద్ద మత్స్యమైనైయ స్ఫరణ్డతైల్. “అప్రమేయోమహాదధిః” ఎన్నిట సముద్రంకల గ్గిలన్దొ, ఐశ్వర్యమైనైయ కిళర్ తికణ్డల్, గంభీరమాన వివర్ గళుడైయ హృదయంకలజ్జువడెన్దు కరుత్తు. “బ్రహ్మణ్డమణ్డలీమాత్రం కింలొభాయమనన్వినః! శఖరీస్ఫరితేనాభ్యే ఘోభితానైవజాయతే” ఎన్నక్కడవదితే.

ఏమాంపాట్టు.

దాస్యచ్చువడటివర్గం, విశ్వరూపులైన బ్రహ్మచర్య, విరు
ద్ధులగునానాకీర్తి. అవసరము అదిమైష్ట్యవర్గం, అన్య
విషయములై ఆదర్శవర్గం గానానానాది.

తోచార్తుడర్తుని శక్తియగునర్థ... ..ను
కాళానానామనోహర లక్ష్మణయ్య... ..మీరా
పాపవతియనినాటిల్ పోగొనునర్థ... ..కు
నరగమొందినర్థ... ..ను.

తోచార్తుడర్తుని శక్తియగునర్థము = తిరుత్తోళోడే శక్తి
రుద్ధులై తేజోరూపమాన తిరువాళీమైయుం, శ్రీహంచ జన్మతైయు ముదై
యనానైయాలే వంద వచ్చునైయువనుక్కు. “మనైప్పాట్టియనాన్
పిఱియైదుం పేరిన్మమెల్లం తులనాన్ తొలుదారత్తోళి” ఎన్నికపడియే
వెలుంపుటతైలే యాలత్తి వచ్చిక్కవేణువుడి యిరుక్కిట తన్నుగాలే,
ప్రాకృత సకలవిషయ స గతైయు ముక్కువనోనాన ౩, తోళోగళోడే,
“అఱియారాళియుం శక్తియుం” ఎన్నికపడియే, సర్వాభరణజుం తా
మేయాయ్పొరువుడి యిరుక్కిట తిరువాళీమైయుం, శ్రీహంచజన్మతై
యుం, మేన్దునైయాలే వంద వచ్చుగుఱ్ఱాశినాల్, అల్లగు ఇరట్టి తిరుక్కుమితే.

శుద్ధరసుకాళానాన్ = ఇప్పడియిరుద్ధులైవచ్చునైయువనుక్కు,
అవ్వగుక్కుత్తోనోరు అదిమైయనవర్గం. పుణ్డిరిగై శ్రేష్ఠనడియా
ర్-ఎన్నికపడితైలే శోన్నదాస్యం స్వరూపప్రయుక్తం. ఇదు గుణకృతం.
శుద్ధరసుక్కు-ఎన్దుం, ఆళానాన్-ఎన్దుం, శొల్లునైయాలే, స్వరూపప్రయు
క్తమాన దాస్యతైలే నిఱ్ఱుమవర్గతైయుం, అప్పొడైక్కప్పొ ద్దుగుక్కు
త్తోనోరు, ఎల్లదిక్కుడుక్కుప్పడి పుణ్మమితే, విషయవైలక్షణ్యం.

అతైయాలిప్పో దభగుక్కుత్తోన్ద్రు, అడిమైపుక్కవర్గతైచ్చొల్లుళిఱు.

మన్ద్రొన్బిలన్బుళియ్యార్ = అదావదు - అప్పడియడిమై యానవర్గళో, అవిషయత్తు క్కన్యమాయరుక్కుం ప్రాకృత విషయజ్ఞలిలాన్బిలం, స్నేహంపణ్ణార్గతై. అప్రాకృతమాయ్, అతిమనోహరమాయరుక్కుం విషయత్తిల్ వాళియజిన్దు, అదిలే తోన్ద్రురుక్కు మవర్గళో, అత్యాసమాయ్, అవిలక్షణమాన ప్రాకృతవిషయజ్ఞతై, విరుమ్బువార్గళో ! హీకవిషయజ్ఞలి లప్పడియరున్దాలుం, ఇతైప్పన్ద్రు, అతివిలక్షణమాన స్వస్వాద్యాముష్మికవిషయజ్ఞతైక్కణ్ణాల్, అదిలన్బుళిల్లాదోవెన్ను మాకాంత్తైయిలే, యరుళిచ్చెయ్గిఱార్ మేల్.

మీళా ప్పారువరియవిణ్ణాత్తిల్ పోగంసుగర్వార్క్కు = అదావదు - “నచపునరావతతే నచపునరావతతే” ఎన్బిఱపడియే, పునరావృత్తి రహితమాయ్, అప్రాకృతమాయ్, శుద్ధసత్వమయమాయ్, నిరవధిక తేజోరూపమా యరుక్కైయాలే ఉపమాన రహితమాయ్, “తదక్షరేపరమే వ్యోమక్” ఎన్బిఱపడియే, పరమాకాశ శబ్దవాచ్యమాన తిరునాట్టులే, భోగతై భుజిక్కవేణుమెన్నుం ఆతైయైయవర్గళుక్కు.

సరగన్ట్రావిన్దిరన్ద్రా నాడు = అదావదు - “క్షీణేపుణ్యేమర్త్యలోకం విశంతి” ఎన్బిఱపడియే, పుణ్యక్షయం పిఱన్దవారే ముగిక్కిల్ పుడతల్లి విడుమ్బడి యరుప్పదాయ్, ప్రాకృతమాన స్వసదృశలోకంగళో పలవన్ద్రైయ ముతైత్తాయ్, కర్తవశ్యచేతననాన ఇంద్రుక్కు, భోగస్థానమాన నాఠాయరున్దుళ్ళ స్వర్గలోకం, సరకప్రాయమన్ట్రావెన్ద్రై. ఇత్తాలిన్ద విభూతి యిల్ భోగం, దుఃఖావహమాయరుక్కు మెన్దదాయిన్ద్రు. “తత్పదం ప్రాప్తుకామాయే విష్ణుస్తేమం మహాత్మనాం | భోగాఃపురన్దరాదీనాంతే సర్వేనిరయోపమాః” ఎన్బివ్వథం బ్రహ్మణ్డపురాణత్తిలే శొల్లప్పట్టదితే.

ఎట్టాంపాట్టు.

అనన్యప్రయోజనరాయ్కోణ్ణు, తక్ పక్కల్ ప్రేమయుక్తరాసవర్ గళ్ అడిమై శెయ్యుమిడత్తిల్, యేదేను మొరుపడి శెయ్దాలుం, అవనన్య యగన్దు శిరసావహిక్కుమెన్దితార్.

మున్ద్రుప్పవనమెల్లా మున్దముగిల్వ ఇన్
కన్దైత్తుథాయ్శేర్ క్కుళులన్ది మన్ద్రొన్దై
ఇచ్చియావన్బర్తన క్కెజ్జనేశెయ్దిడి...నుం
ఉచ్చియాలేల్కు ముగ న్దు

మున్ద్రుప్పవనమెల్లా మున్దముగిల్వన్ = ప్రళయత్తి లభియామే, సకలలోకజ్జలైయు మొన్దు మొళియామల్ తిరువయిన్ద్రులేవైత్తు సొక్కి అదు, తక్ పేటెన్నుమిడం, వడివిల్ వుగిలే తోన్ద్రుప్పడియిరున్ద కాశ మేఘనిభత్తన వడివై యుడైయవన్. ఇప్పోదిదైచ్చొల్లుగిఅదు, “తాయి రుక్కువన్దమే వుమ్మైత్తన్ వయిన్ద్రుత్తి యుయ్యక్కొణ్ణాన్” ఎన్ని అ పడియే, అపద్దశైయిలే అఖిలలోకజ్జలైయుం, అనైయటియాదిరుక్కత్తా సటిన్ద సంబంధమే హేతువాగ, వయిన్ద్రులేవైత్తు రక్షిత్తు, తక్ పేటెన్ను మిడం తక్ వడివిల్ తోన్ద్రుప్పడి యిరున్దవన్. ఇత్తాల్, అనన్య ప్రయో జనరాయ్ తక్ పక్కల్ ప్రేమయుక్తరాసవర్ గళ్, స్వవిషయత్తిల్ చణ్ణం శేషవృత్తిగలై యాదరితుక్కైక్కొల్లుమెన్నుమిడం తోన్ద్రున్దైక్కాగ.

కన్దైత్తుథాయ్శేర్ క్కుళులన్ది = తన్నిలత్తిలుణ్ణాట్టిల్, తిరుమేని యొట్టై స్పర్శత్తాలే, “తత్తైక్కుంతుథాయ్” ఎన్ని అ పడియే, తత్తై తిరున్దుళ తిరుత్తుథాయాడే శేర్ ద్విరున్దుళ్ళ తిరువడిగలైయొళియ. ఇరుదాన్ తిర వడిగరి లొప్పనై క్కెల్లా మువలక్షణం.

మన్ బోవై యిచ్చియావస్పర్ = ఇప్పటి పరమభోగ్యమాన విత్తిరువడి గల్లెయొట్టియ, వేటారు ప్రయోజనతై యిచ్చియాద పడియాన ప్రేమము జ్ఞానవర్గళ. ప్రయోజనాంతరపరరాయ్ కించిత్కరిప్పార్, “ నేహి సేదదామిలే ” చిన్నిపడియే, కొడుత్తు కొళ్ళున్నైక్కిత్తే కించిత్కరిప్పదు. అజ్ఞనవిక్రే, “ ఇన్దువన్దిత్తనైయం ” ఇత్యాదిప్పడియే, కొణ్ణత్తుక్కు మ్మైక్కులొలి కొడుక్కుమ్మడియాన అసన్య ప్రయోజనభక్తికరానవర్గళ.

తన క్కెజ్జనేశేయ్దిదినుం = వగుత్త శేషియాన తనక్కు అడిమై శెయ్యుమిడల్లిల్, ప్రేమ పరవశరాయ్కొణ్ణు, అక్రమమాగవాదల్, సక్రమమాగవాదల్, ఎప్పడి శెయ్యిలుం.

ఉచ్చియాలేట్టు ముగన్దు = ప్రీతనాయ్కొణ్ణు శిరసావహిక్కుం. ఎజ్జనే శెయ్దిదిను ముచ్చియాలేత్తైయావదు - ఇవణ్ కాళాలే పొగట్టి వైల్లై, యవణ్ తలైయాలే యేత్తై. భారతే-మోక్షధర్మే “ యాఃక్రియాస్సంప్రయత్నాశ్చ రేకాంతగతబుద్ధిభిః । తాస్సర్వాశ్చిరసాదేవః ప్రతిగృహ్ణోతి నైస్వయం ” ఎన్నక్కడవదితే.

ఒన్నదాంపాట్టు.

అసన్య ప్రయోజనరాయ్ అడిమైశెయ్యుమవర్గళ విషయత్తిల్, అవనుక్కుజ్ఞాన వాదరత్తై యరుళిచ్చెయ్దాక్ కీర్. అవ్వళవన్దిక్రే, అసన్య ప్రయోజనరానవర్గళుడైయ హృదయత్తి లిరుప్పిల్, అవనుక్కుజ్ఞాన విరుప్ప మిరుక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్దాకొరిదిల్.

అశిలరుళా లనైత్తులగుణ్ణాత్తలి కుక్కుం
 వాశమలరాళ్ మణివాళి తేకుపాలి
 నిణ్ణాటిత్తాల విరుమ్ముమేవేటా నై
 ఎణ్ణాదార్ నెణ్ణ త్తిరు ప్ప.

అశిలరుళాల్ = నిర్హేతుక కృపైయాలే. ఆశు - కుక్కుం, ఇల్ -
 అదిల్లామై. అరుళుక్కు కుక్కున్ మావదు - సహేతుకమాన పోదొడ్డియ
 కార్యకరమాగామ లిరుక్కై.

అనైత్తులగుం = సమస్తలోకత్తైయం. సహేతుకకృపైయాలేశయ్యు
 మ్బొడితే, గుణాగుణ నిరూపణంపణ్ణివరైన్దురక్షిప్పదు. ఇవ్విడత్తిల్
 లోకశబ్దం-జనవాచి. “లోకస్తుభువనేజనే” ఎన్నక్కడవదితే.

కాత్తలిక్కుం = అనిష్టజ్ఞతైప్పొక్కి రక్షిత్తు అభిమతజ్ఞతైక్కొడుక్కుం.

వాశమలరాళ్ మణివాళి = “వేరిమాతాదపూమేలిరుప్పాళ్” ఎన్నిట
 పడియే, ఎప్పుడు మొక్కచెప్పిమాతామైయాలే పరిమళం అలైయెటిగిట
 పుష్పత్తై, యిరుప్పిడమాగపుడైయ పెరియ పిరాట్టియార్ కుక్కు, వల్లభనాన
 వణ్. కీర్త్తవోన్నపడియే, రక్షిప్పదుదానవళోడే కూడియిరున్దాయిన్దు.
 “లక్ష్మ్యోసహహృషీకేశో దేవ్యాకారుణ్యరూపయా! రక్షకస్సర్వసిద్ధాంతే
 వేదాంతేషుచగీయతే” ఎన్నక్కడవదితే. రక్షణత్తుక్కడియాన కృపైన్దు
 కిశిష్టనైయం, రక్షితౌలదుకణ్ణుగక్కునైయం, అవళుడైయ కూటాయితే
 యిరుప్పదు. ఇప్పడి యిరుక్కిట శ్రియఃపతియానవణ్, తాణ్ పణ్ణిన
 కృషి ఫలిత్తు, అనన్య ప్రయోజనరానవర్గకుడైయ హృదయ త్తిలిరుప్పిల్
 పణ్ణుమాదరవిశేషత్తై, యరుళిచ్చేయ్గిటార్ మేల్.

తేకుపాలినిణ్ణాటిల్ = “అత్యర్థానలదీప్తంతత్త్వానం” ఎన్నిటపడియే
 తేజః ప్రచురమాయ్, “వైకుంఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్థంజగత్పలిః

అనేవిష్ణురచిత్యాత్మ భక్తైభావవైస్సహ” ఎన్నిటపడియే, పెరింఱపిరాటి యూరోడుం, నిర్వ్య సూరిగళోడుజ్జూడ, రసోత్తరమాగ వెల్లునర్దురు యిరుక్కిఱ సరమపదత్తిత్కాట్టిల్.

శావిరుమ్ముమే = మిగవు మాదరియానిమ్ముమే.

వేటొన్తై యెణ్ణదార్ నెళ్ళ త్తిరుప్ప = “వాసుదేవస్వర్వం” ఎన్దుం, “ఎల్లాంకణ్ణ్” ఎన్దురి, శొల్లుగిఱపడియే, సకల ప్రయోజనముం తానే యాగనినైత్తు, వేటారుప్రయోజనత్తైగణియాదే యిరుక్కుమవర్ గళుడైయ హృదయత్తిలిరుమ్మై. ఇత్తార్, అప్రాకృతమాన దేశ విశేషత్తిలుగ్గాట్టిల్, ఇవర్ గళే హృదయత్తి లిరుప్ప, తనక్కత్సంతరసావహమాయిరుక్క్రై యూలే, ఇదిలే అత్యాదరత్తైప్పణ్ణుసెన్ట దాయిల్లు. “యేనన్య మనసశ్శు ధాః యేదాన్యైకమసౌరధాః | తేహంమేహృదయంవిజ్ఞై రైవ్వకుంతా త్పరమంపదం” ఎన్దు, తానే యరుళిచ్చెయ్దానితే.

పత్తాంపాట్టు.

క్రియఃపరియానవత్, ప్రయోజనాంతరపరరుడైయ హృదయత్తిలిరున్దా లురి, అవిర్విరుప్ప అవనుక్కు దుఃఖావహ మ్మూర్తూలే, అసహ్యహాయిరు క్కుమ్మజిమ్మై, యరుళిచ్చెయ్గిఱార్.

నాళుములగై నలిగిన్టవాళర క్కణ్
తోళుముడియం తుణిత్తవన్టణ్ తాళిల్
పారున్దాదారుళ్ళత్తి ట్టుమడన్దైకేళ్ వణ్
ఇరున్దాలునుజ్జే లిరు ప్పు.

నాశములైన సలిగిష్ట = కాదాచిత్కమాగ వన్నిక్కే, నాశోహు
మురువరై ఇరువరై యన్నిక్కే, లోకత్తైయడైయ, ఒరుక్కాలిడైవిడునై
యన్నిక్కే, సలియానిట్టిఱ.

వాశరక్క = మున్నేరుద్రనైయపాసిత్తు, అవక్ పక్కలిలే పెన్దై
పారువాళై తనక్కు బలమాగప్పిడిత్తుక్కొణ్డిరుక్కుం రాక్షససుడైయ.

తోళుముదియుం తుణిత్తవక్ = తోళ్ గళైయుం తలై గళైయు మఱు
త్తవక్. “తోళ్ గళ తలై తుణిశెయ్దాక్” ఎన్ఱొత్తే యాత్తవార్.
అదావదు-అవనైక్కొల్లు? అవశవిల్, అగప్పడాదవ నగప్పట్టాక్, తప్ప
మల్ కొన్ఱువిడువోమెన్ఱుపారాదే, తోళ్ గళైక్కళైత్తు, తలై గళైచ్చేదిత్తు,
పోదుపోక్కాగనిన్ఱు కొన్ఱపడి.

పూమడనైక్కే వక్ = పుష్పనివాసినియామ్, “యవతిశ్శకుమాణీ”
ఎన్ఱిఱపడియే, నిత్యయావన స్వభావైయాన పెరియ పిరాట్టియార్ కు
నాయగనానవక్. కీర్తించ్చెన్నరావణవధన్దనక్కు, నాన్ఱైనలిన్ద వశవన్ఱి
క్కే, ఇవళైప్పిరి త్తదితే ప్రధానహేతు. “శుకిక్కుఱ్ఱనివాయ్ త్తిరువిన్దై
ప్పిరిత్త కొడుమైయిఱ్ఱుదువిన్దై యరక్కనఱి విఱ్ఱిత్తిలఱ్ఱుమణిముడి పొడిశె
య్దెదలన్దై” ఎన్ఱొత్తే, తిరుమణ్డైయాత్తవార్. ఇప్పడి దివ్యమహిషియాన
పిరాట్టియన్దానుమామ్, రసోత్తరమాగ వెల్లున్దరుళియిరుక్కుమవక్.

తన్దాళిల్ పారున్దాదారుళిత్తిల్ = తిరువడిగళై యాశ్రయిత్తిరుక్కు
చ్చెయ్దే, ప్రయోజనాంతరజ్ఞాన విరుప్పత్తైప్పణ్ణి, తక్ తిరువడిగళిలే పారు
త్తమన్దీరుక్కు మవర్ గళుడైయ హృదయత్తిల్.

ఇరున్దాలుం = ముదలిలే యిరుక్కుత్తాక్ కూడారు, ఉపాసకరాన
వర్ గళుడైయ నిబంధత్తుక్కాగ విరున్దాలుం.

. ముచ్చే లిరుష్వు = కణ్ణికాగ్రత్తి లిరుచ్చుప్పోలే, దుఃఖావహమా యిరుక్కు మెన్టపడి. “ భగవచ్చరణద్వంద్వ భక్తిర్యేషాంసవిద్యతే । తేషాం హృదిస్థితోదేవః కణ్ణికాగ్రభవస్థితః ” ఎన్నిట బ్రహ్మజ్ఞానపురాణ వచనత్తై, ఇష్వర్గతుక్కు ప్రమాణమాగ వసుసంధిప్పడు.

పదినారాంపాట్టు.

కీర్తీరణ్ణుపాట్టాలే, శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరసుక్కు, అనన్య ప్రయోజనరుడైయ హృదయ త్తిలిరుప్పిలుళ్ళ విరుప్పత్తైయం, ప్రయోజనాంతర పరరుడైయ హృదయ త్తిలిరుప్పిలుళ్ళ దుఃఖత్తైయం, అరుళిచ్చెయ్దార్. ఇప్పాట్టిల్, తక తిరువడిగిల్ అనన్య ప్రయోజన భక్తికరానవర్గళ్, సాదరమాగ సమర్పిత ద్రవ్యమత్యల్పమాగిలుం, అవనత్తై అతిమహత్తాగ నినైత్తు, అట్లీకరిక్కుమ్బడిన్తు యరుళిచ్చెయ్దార్.

తకపొన్నడియన్తి మన్ద్రొన్తిల్ తామ్మిశె ... య్యా
అన్బరుగన్దిట్ట దణువెనిలుం పొన్ పిఱ్ఱుం
మేరువాయ్కొళ్ళుం విరైయార్ తుత్తాయలజ్జ ... ల్
మారిమాక్కొన్దల్ నిగర్ మా ల్.

తకపొన్నడియన్తి = నిరూపాధికశేషియాన తన్నుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడిగ్గైయొళియ. తన్నడియెన్దైయాలే, తిరువడిగిలసుడైయ స్వరూప ప్రాప్తత్తైయం, పొన్నడియెన్దైయాలే, అదినుడైయ జ్ఞాప్యత్తైయం, భోగ్యత్తైయం, శోలుగిఱడు.

మన్ద్రొన్తిల్ తామ్మిశెయ్యావన్బర్ = ఇప్పడి ప్రాప్తముమాయ్, భోగ్యముమాన తిరువడిగ్గైయొళియ, వేటారు ప్రయోజనత్తిల్ ప్రావణ్యం

పణ్ణద. ప్రేమత్తై యుడైయవర్ గళ్. మత్తొన్దెన్దు, ఐశ్వర్యాదిగలై చ్చొల్లుగిఱదు. తాత్తవావడు-తాత్తచ్చి. ఇత్తాల్, ప్రావణ్యత్తైచ్చొల్లుగిఱదు; “శదిరిశమడవార్ తాత్తచ్చిన్దు” ఎన్నిఱ విడత్తిల్ పోలే. ఆగవిప్పడి, అనన్యప్రయోజనభక్తిమాన్యభాసవర్ గళ్.

ఉగన్దిట్టదు = “అకించిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః” ఎన్నిఱపడియే, శేషవిషయత్తిల్ కించిత్కారమిల్లాదపోదు, శేషత్వ నిర్ధియిల్లామైయాలే, నమక్కిదు అవశ్యం శేయ్యవేణుమెన్దు వైభమాగ చెప్పియైయన్దిక్కే, “ఉగన్దుపడిశయ్దు” ఎన్నిఱపడియే, రాగప్రాప్తమాగ వడిమై శేయ్య మవర్ గళానైయాలే, ప్రీతిప్రేరితరాయ్కొన్దు సమర్పిత్తద్రవ్యం.

అణువేనిలుం = ఆత్మల్పమాయిరున్ద దేయగిలుం.

పాణ్పిఱు మేరువాయ్కొన్దుం = అదావదు, స్వర్గ రూపమాయ్ కొన్దు విశ్లేశానిన్దుళ్ళ మహామేరువైప్పోలే అతిమహత్తాగ నినైత్తు, అన్తీ కరియొనిన్దుమెన్దై. ఇవనిట్టదుకొన్దు తృప్తనాగవేణుం కుత్తైవాశనాగి లితే, సమర్పిత్త ద్రవ్యత్తినుడైయ లాఘవంపార్ తాదరిప్పదు. అజ్ఞానన్ది క్కే, సమర్పిక్కుమవనుడైయ ప్రేమత్తైయే పార్ కుక్కు మవనానైయాలే, ఇవన్ ప్రేమతోడే సమర్పిత్త ద్రవ్యత్తై, ఇప్పడి యన్తీకరిక్కుమవనెన్దారా యిన్దు. ఇప్పడియన్తీకరిక్కు మవన్దానారన్నిల్,

విరైయార్ తుభాయలన్దల్ మారిమాకొన్దిల్ నిగర్ మాల్ = అదావదు, పరిమళ ప్రచురమాన తిరుత్తుభాయ్ మాళైయాలే అలక్కుతనాయ్, వార్నిక మాన మహామేఘమోలే యిరుక్కిఱ వడివటనైయుడైయనాన సర్వేశ్వ రన్. విరై-పరిమళం, అలన్దల్-మూలై, మారి-వర్షం, మా-మహత్తు. ఇత్తా ల్, అనన్యప్రయోజన భక్తిమాన్యభాయ్, తన్-పక్కల్ మనస్సై వైత్తవర్ గ శుక్కు, అనవరతాను భావ్యమాయ్, భక్తివర్ధకమాన వొప్పనై యటనై

యం, వడివట్టునైయు ముడైయవనెన్టదాయిత్రు. “విరైయార్ తుభా
యలజ్జల్ మామిమాక్కొట్టల్ నిగర్ మాల్, తకాపొన్నడియెన్టు తుడక్కి, మేరు
వాయ్ కొట్టె మెన్టన్వయం.” “భక్తైర్ణ్యపుపానీతం వ్రేళ్ళూఘార్యేవమే
భవేత్ | భూర్మపుభక్తైశహృతం సమేతోమయకల్పతే” ఎన్టు పొప్పర
సంహితైయిల్, తానే యరుళిచ్చెయ్దానితే.

పన్నిరణ్ణంపాట్టు.

ప్రయోజనాంతర పర రాసవర్గళి, శీరియభనత్తై సమర్పిక్కిలుం, శ్రీ
యఃపలియానవక, అత్తైవిరుమ్మి అశ్శీకరియైనైతార్.

మాతాయైదైన్ద మరుదమట త్తవత్తన్ స్థ
శేతారరవిన్ద చేవడిన్టు ప్పేటాగ
ఉళ్ళాదారొణ్ణినిన్టు యొన్డిసిం తానుగ స్థ
కొళ్ళామలర్ మడన్దై కోక

మాతాయైదైన్ద మరుదమట త్తవత్తన్ద = రకాపక్కల్ శాత్రవయక్త.
మాయ్, నిర్వివరమాప్పడి చేర్చేన్డునిన్ద యమశార్జునమాసదు, ముఱిన్దు విఘ్న
ప్పడి తవత్తన్దుపోస. “చిత్తేపవరణాపూర్థ్వం సన్యాసేప్రరురోదహ”
ఎనిఱపడియే, ములైవరళు తాత్తన్దవాతే శీఱియట్టుదు, తిరువడిగళై
నిమిర్క్క, అదుపట్టు శకటం ముఱిన్దు విఘ్నాద్దాప్పోలే యాయిత్రు,
వెణ్డై, క్కళవిలే యముదు శయ్దానెన్టు పెన్ద్రుతాయానవళి ఉరలోడేకట్ట,
అదైయు మిఱుత్తుకొణ్డు, హ్యత్తాలే, ఇదిన్నడువే నులైన్దు తవత్తన్దు
పోగానిఱ్కు, తిరుత్తొడైగళినుదైయే స్పర్శత్తాలే, మరుదం ముఱిన్దు విఘ్న
పడి. ఇవక అన్యార్థమాగచ్చెయ్దాలుం, ప్రతికూలిత్తు క్కిట్టిసాల్, ముడి
యప్పడియాయితే వస్తు స్వభావమిరుప్పదు.

శేటారవిష్ట చేపడిమై = తన్నిలతిలే యలర్ న్ద శెవ్విత్తామరైపోలే. శివన్దిరుక్కిఱు తిరువడిగళై. శివవైచ్చొన్నవిను, తిరువడిగళిల్, వికాసం, శెవ్వి, కుళిర్చ్చి, పరిమళం, ఇవైల్లెల్లుక్కెల్లా ముపలక్షణం. “యమ శాబానయార్కధ్యే జగామకమలేక్షణః” ఎన్దు, మరుదుగళిన్నదువే తవ వ్ర్తన్దుపోసపోదు, అన్దై ముటిన్దువియ్యుగిళి వోశైన్దుక్కెట్టు ప్పరిన్దుపార్తు, అపూర్వ వశానత్తాలే శివన్దు మలర్ న్ద తిరుక్కణ్ణిలక్కనై వణిత్తార్ యుడి. తవవ్ర్తన్దుపోసిపోదు, ముటిల్తుపోన్ద తిరువడిగళిలక్కనై వణిత్తిత్తార్వర్. “పారున్దియమామరుదినిడై పోయవెప్పెరున్ద కాయన్ కక్కల్ కానియపేదుగ్లు.” ఎన్దు, అత్తోవారుమనుభవిక్క వాశైప్పట్టను తిరువడిగళైయితే.

శేటాగళుళ్యదార్ = వ్యావృత్తమాగ వసుసంధియాదవర్ గళ్. అదా వదు, ప్రయోజనాంతరసద్దమగ్లు, ఇత్తిరువడిగళే, నమక్కు పరమప్రాప్య మెన్దు, అనుసంధియా దవర్ గళెన్దై. అవణ్, మరుదుగళిన్దై యిలగప్ప ఠామల్, తన్నై సొక్కిన్దన్దల్, అవణ్ తిరువడిగళే పరమప్రాప్యమెన్దు అనుభవిత్రుక్కొన్దు కిడక్కవితే యమప్పదు. అదిల్ మనస్సిన్దిక్కే, ప్రయోజనాంతరపర యిరుక్కుమవర్ గళ్,

ఒణ్ణినిన్దు యిన్దిడినుం = ఒణ్ణై-అత్తుగు, శీరియనినిన్దు సమస్సిక్కిలుం.

తానుగన్దు. కొళ్యాన్మలర్ మడన్దై కోన్ = శ్రియఃపతి యాగైయాలే అవాత్త సమస్తకామనానవణ్, అత్తైవిరున్బి అణ్ణీకరియన్దెన్దై. అపూర్ణ నాగిలితే, ద్రవ్య గౌరవంపార్ త్రణ్ణీకరిప్పదు. అజ్ఞసన్దిక్కే, అధికారి యిన్దుడైయ భావమిన్దుప్పార్ త్రణ్ణీకరిక్కు మవనితే. ఆగైయాలే, తణ్ పక్కల్ భక్తియిల్లుద ప్రయోజనాంతరపరరిట్టతై, సర్వ సమాశ్రయణీయ నాగైయాలే సమక్కిదు వైక్కొళ్ళవేణుమేయెన్దు, తేనై యాగచ్చెయ్యమ

నాశీయ, ఉగ్రస్థు కొళ్ళానాయిత్రీయ. “పృథివీంరత్నసంపూర్ణాం యః కృష్ణాయప్రయచ్ఛతి | తస్యైవ్యన్యమనస్కుస్య సులభోనజనార్దనః” ఎన్న క్కడవదితే. కీర్తీపాట్టిల్ శొన్న సంవాద శ్లోక త్రిత్, ఉత్తరాధతాలే ఇవ్వర్థతై, త్రానే యరుచ్చయదానితే.

పదిమూన్తాంపాట్టు.

శేషివిషయత్రిత్ అనన్య ప్రయోజనరాయ్ కించిత్కరిక్కు మాకార ముణ్డానాటం దేహత్వాభిమానిగళాన తాకీకరోట్టైసజం కిడైక్కిల్, అన్య అధికారత్తుక్కు అవద్యమన్తైవెన్న, ఆత్మస్వరూపత్తై యథాదశానం పణ్ణినవర్గళుక్కు, అవర్గళోడుఱుపు పుణ్ణోవెన్నిఱార్.

పణ్ణేయయిరనైత్తు పణ్ణయత్తాశీనాయగ ... త్తే.
 తొణ్డామెనత్తెలిన్ద త్తూమనత్తర్ ... కుణ్డా
 పలకన్ద్రుంతమ్మడమ్మై ప్పార్తబిమాని ... కుం
 ఉలగ త్తవరోడుఱు ... పు.

పణ్ణే = ఇత్తాల్, శేషత్వత్తినడైయ అనాదిత్వత్తైచ్చొల్లుగిఱదు.

ఉయిరనైత్తుం = ఇత్తాల్, శేషత్వన్దా ఇలరుక్కుణ్డాయ్, ఇలరు క్కన్దిక్కే యిరుక్తైయన్దిక్కే, సకలాత్మ సాధారణమెన్దిఱదు.

పణ్ణయత్తాశీనాయగత్తే = ఇత్తాల్, శేషత్వ ప్రతిసంబంధి యెరు మిఠునమెన్నమిడముం, అవధారణత్తాలే ఇదినుడైయ అనన్యాహాత్వ ముం, శొల్లుగిఱదు.

తొణ్డామెనత్తెలిన్ద త్తూమనత్తర్ కు = తొణ్డెన్దు, ప్రథమాక్షరత్రిత్, చతుర్థియాల్ ప్రతిపాదిక్కప్పడుగిఱ శేషత్వత్తైచ్చొల్లుగిఱదు. అనాది

కాలమేళాడగ్గి, అఖిలత్వాక్కుళం, అజ్ఞాసహాయనాన అకారవాచ్యును క్కే శేషమాయురుక్కుమెన్దు, సకలవేద సంగ్రహమాన తిరుమంత్రత్తినునైయ సంగ్రహమాన, ప్రణవత్తిల్ శొల్లుగిటపడియే, సంశయ విపర్యయ మట దశిత్తు తెల్లిన్ద పరిశుద్ధాంతః కరణర్ క్కెన్ద్ర పడి.

ఉణ్ణో = ఇదుక్కు, మేలే అన్వయం.

పలకన్ బంతమ్మడమ్మై ప్పార్ త్తభిమానిక్కుం = అదావదు, శృతి స్మృత్యాది తాన్ద్రిగ్గళ్ పలవన్ గ్గై యుం అధికరిత్తు, జాతివర్ణాశ్రమజ్ఞు క్కెల్లాం ఆశ్రయమాయురుక్కుం తగ్గళ్ దేహత్తైప్పార్ త్తు, నామిన్న జాతియన్ద్రొ, ఇన్నవర్ణమన్ద్రొ, ఇన్న ఆశ్రమిగళన్ద్రొ, ఎన్దిన్దైన్ గ్గై యిట్టు తగ్గలై ప్పొరప్పొలియ వభిమానిత్తిరుక్కుమెన్దై.

ఉలగత్తవరో దుటళు = ఇప్పడి, అభిమానిత్తిరుక్కుం, తాకికరోడు సంబంధ ముణ్ణోవెన్దు క్రిన్దు. ఇతా లకారవాచ్యనుక్కే, శేషమెన్దు శొల్లిక్కిణ్డువన్ద శేషత్వాశ్రయమాన వాత్తావై మకారవాచ్యనాగచ్చొల్లు గైయాలే, ప్రకృతేషరనాయ్, జ్ఞానానందలక్షణనాయ్, జ్ఞానగుణకనాయ్, నిత్యనాయురుక్కుమెన్దు, తెల్లిరుక్కుం పరిశుద్ధాంతఃకరణర్ క్కు, ఆత్మ స్వరూపత్తైప్పారాదే, దేహత్తైయేపార్ త్తు, అదిల్ సంబంధ మడియాగ వరుగిట జాత్యాదిగ్గై యిట్టు తగ్గలై ప్పెరుక్కు నిన్దై త్తభిమానిత్తిరుక్కుం, తాకికరోడుటళు పుణ్ణో ! అవర్ గలై క్కుణ్డాలుటవట వార్ త్తైచ్చొల్లిప్పొ మిత్తనైయన్ద్రొ ఉశ్యదెన్దై. తిరువహింద్రపురత్తిలే, విల్లొచ్చుత్తూర్ ప్పగవ రెన్దు ప్రసిద్ధరాయురప్పొ రొరు ఉత్తమాశ్రమిగళ్, బ్రాహ్మణరెల్లారుం అనుష్ఠానం పణ్ణుగిటతుజైయొళ్ళియ, తాంవేజారు తుజైయిల్ అనుష్ఠానం పణ్ణిప్పొరువరాయ్, అవర్ గళొరునాళ్ ఎజ్జళ్ తుజైయిల్ ఉమక్కు అను ష్ఠానం పణ్ణువుణ్ణొదోవెన్దు కేడ్కు, “విష్ణుదాసావయన్యూయం బ్రాహ్మ

ణోవర్ణః పరిణః । అస్మాకం దాసప్యత్రీనాం యుష్మాకం నాస్త్రీసజ్జతిః ॥ నాస్తి
సజ్జతిరస్మాకం యుష్మాకఞ్చ పరస్పరం । వయస్త్రకింకరావిష్ణుః యూయమి
ద్ధ్రియకింకరాః ” ఎన్దు, ఉఱవఱ వార్ తైచ్చొల్లిప్పొనారితే. “ ఆవిద్యః
ప్రాకృతః ప్రోక్తః వై ద్యోవైష్ణవఉచ్యతే । ఆవిద్యేన సకేనాపి వైద్యః కించిత్ప్
మాచరేత్ ” ఎన్నక్కడవదితే.

పదినాలాంపాట్టు.

స్వరూపజ్ఞానముజ్ఞానాలుం, దేహమిరుక్కున్దనైయుం, జాత్యాదిభేద
ప్రతిపత్తి అనువర్తియూనోవెన్న, అత్తలెన్నప్రయోజనం, సకూత్తాక్కళు
క్కుం, త్రియఃపతి తిరువడిగళే కాణుజ్ఞోళోళుగలెన్నితార్.

పూదజ్జలైన్దుం పొరున్దుడలినాట్పిఱ
శాదజ్జళే నాన్దిసెదుం శజ్జదమాం
దైన్దుపయఁ పెఱువీ రెచ్చుయిర్ కుమిన్దిరై ... కో
తన్నడియే కాణుం శర

పూదజ్జలైన్దుం పొరున్దుడలినాట్పిఱ = “పంచభూతాత్మకదేహే”
ఎన్దుం, “మజ్జుశేర్ వానెరినీర్ నిలక్కాలివై మయగ్గినిన్ద్రవైజ్జుశేరాత్తై”
ఎన్దుం, శొల్లుగిఱపడియే, పృథివ్యాది భూతజ్జలైన్దునునైయవుం, సముదా
యరూపమాన దేహమడియాగ పుణ్ణాన. ఇత్తాల్, అత్తావోడన్దయమన్ది
త్తే, ఉపచయాత్మకమాయ్, అనిత్యమాయ్, హేయమా యిరుక్కిఱ
దేహమడియాగ పుణ్ణానదాన్దయాలే, వన్దేఱియెన్నుమిడం శొల్లుగిఱదు.

శాదజ్జళే నాన్దిసెదుం = శాదమెన్దు, జాతిమైచ్చొల్లుగిఱదు. “జాతి
జాతంచసామాన్యం” ఎన్నక్కడవదితే. శాదజ్జళే నాన్దిన్దు బ్రాహ్మణ
జాతిముదలాన నాలుజాతిన్దుయుం శొల్లుగిఱదు.

నాన్విసేదుం శక్తదమాం పేదన్తోణ్ణు = పేదమావదు, ఇన్నాలిసోదుం; శేర్న్దిగుక్కిఱ, ఉత్కర్షాపకర్ష ప్రతిపత్తి హేతువాస విశేషం. ఇష్ట ప్రాప్తిజాతిప్రేక్ష్యత్ శ్రీయితే ఆశ్రమాది భేదజ్యోతీవరువదు. అగైయాలే, శాదజ్యో నాన్విసేదుం శక్తదమాం పేదమెన్టవిదిలే యెల్లాంశోల్లలం.

ఎన్నపయకెఱువీర్ = ఇష్టభేదజ్యోణ్ణు ఎన్నప్రయోజనం పెఱుపుదిర్ గోశో, ఇత్తాల్ ఉజ్జకుక్కేదేనుం సిద్ధిప్పదుణ్ణో! అహంకారహేతువాగై యాలే, అసర్థకరమామిత్తవైయమో వుళ్ళదెన్టుకరుత్తు. “ఎన్నపయకె కెదువీర్” ఎన్టుపాఠమాగిల్, ఇష్టభేదజ్యోణ్ణెన్న ప్రయోజనముణ్ణు కెదువీర్ గోశెన్టుగప్పాలే యరుళిచ్చెయ్ దారాగక్కడవదు.

ఎవుయిర్ కుమిన్దిరైకోక తన్నడియేకాణుం శరణ్ = ఇన్నారిని యారెన్నాదే, యెల్లావాత్తాక్కళుక్కుం శ్రియఃపతియాసవక తిరువడిగళే కాణుణ్ణోళే వుగల్. అగైయాలిన్ద తిరువడిగళిల్ సంబంధత్తైయిట్టు నిరూ పిక్కుమ్బొదు, ఇష్టభేదజ్యోన్టు మిల్లామైయాలే యెల్లామాపాధికం. అదువే నిలైనిన్ద వేషమెన్టుకరుత్తు. “దేహత్తజ్ఞానకార్యేణ వర్ణ భేదేనక్రింభం | గతిస్సర్వాత్మనాంక్రీషు స్నారాయణపదద్వయం.” ఎన్టివ్వర్థనాకొ, పర మైకాంతి ధర్మత్తిల్ శోల్లప్పట్టదితే.

పది నైజ్ఞాంపాట్టు.

ఎవుయిర్ కుమిన్దిరైకోక తన్నడియేకాణుం శరణెన్దత్తై, స్థాపితైక్ కాగ, శ్రియఃపతివిషయ శేషత్వైక నిరూపకరాసవర్ గళుక్కు, మున్పు నిరూపకమాయ్ ప్పొరుం గ్రామకులాదిగళెల్లాం అవక తిరువడిగళే యా మెన్టుమత్తై, సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్ గిఠార్.

కుడియుజ్జులముమెల్లాం కోకనగైక్కే ... శ్వేతా
అడియార్ క్కవనడియే యాగుం ... పడియిమ్మేల్
నీర్ కొఱ్ఱుపుమాలుగళిన్ నామనిఱముమె ... ల్లాం
ఆర్ కలిన్దైచ్చేర్ న్నిడు మాయ్ ... స్తు.

కుడియుజ్జులముమెల్లాం = కుడి-గ్రామం, కులం-గోత్రం, విల్లామెన్దడు, మ్మగ్గిం నిరూపకమాయ్ ప్పొరుమవై పలపుముణ్డైయాలే ; అవైయూ వన - చరణసూత్రాదిగళి.

కోకనగైక్కే-శ్వనడియార్ క్కు = శ్రియఃపతియినుడైయ, వడియూ రానవర్ గళుక్కు. కోకనగమావరు - తామరై, కోకనగైయెన్దడు - తామరై యానెన్దపడి. శ్వేనెన్దడు - నాయకనెన్దపడి. ఏవంభూతనానవణ్ అరువడి గళిల్ శేషత్వమే నిరూపకమాగ పుడైయవర్ గళుక్కు.

అవనడియేయాగుం = అదావరు, మున్దు బొప్పాళిక నిరూపకమాయ్ ప్పొన్ద కుడియుం, కులముమెల్లాంపోయ్, శేషియానవణ్ అరువడిగళిల్ సుబంధమే నిరూపకమాయ్, అత్తైయిట్టు, వ్యపదేశిక్కుమ్పడి యాయ్విడు మెన్దై. ఇరుక్కు, దృష్టాంతమరుళిచ్చెయ్ గిఱార్ మేల్.

పడియిమ్మేలెన్దుతొడక్కి = అదావరు, భూమియిమ్మేలుణ్డాన జల సమృద్ధియైయడైయ నదిగళిన్ నామముం, వర్ణముమెల్లాం, సముద్రత్తై ప్రవేశిక్కువే, పిన్దు కాణవాణ్ణదపడి పోమాప్పొలెన్దై. పడి - భూమి, కొఱ్ఱుపుదల్-మిగువదల్, ఆర్ కలి-సముద్రం. “ ఏకాంతీవ్యపదేష్టప్యై నైవగ్రామఃకులాదిభిః । విష్ణునావ్యపదేష్టవ్య స్తస్యసర్వంసంపదహి ॥ నద్యా నశ్యతినామాదిప్రవిష్టాయాయధార్ణవం । సర్వాత్మనాప్రపన్నస్యవిష్ణుమేకాం తిసస్తథా.” ఎన్నక్కడవదితే.

పద్మినీతాంపాట్టు.

స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానం పిఱవ్వువర్గళ తన్దమై యనుసంగితిరు
క్కుప్పడిమై, స్వనిష్ఠాకథనముభేన వరుళిచ్చెయ్యగితార్.

తేవర్ మనిశర్ తిరియక్కుత్తావర మాం

యావైయుమల్ల నిలగుముయిర్ పూవిమ్మిత్తై

ఆరణిక్కిళ్ళేళ్ళ నమలనటివేవడి వాం

నారణన్దాడ్కైయడిమై నాన్.

తేవర్ మనిశర్ తిరియక్కుత్తావరమాం = దేవర్గళ, మనుష్యర్గళ,
తిర్యక్కు, స్థావరమాణి.

యావైయుమల్లన్ = సకలముమల్లన్. ఓరాత్తా, తాన్ అనేక క
ర్మభేదతాలే, దేవాది చతుర్విధయోనిగళిలం జనిక్కుమితే. అవ్వో యోని
గళిలే జనితాల్, దేవోహం, మనుష్యోహమెన్దు, అవ్వో దేహజ్జళిలే, అహం
బుద్ధిమైప్పణ్ణి పోర్కడవదాయిత్తే యిరుప్పదు. అదు, ఆత్మస్వరూపజ్ఞా
నం పిఱప్పదర్క్కు మున్బితే. ఇదు, స్వరూపజ్ఞానం పిఱవ్వువర్గళ వార్
త్తైయితే.

ఇలగుముయిర్ = జ్ఞానానందలక్షణమాయ్, ఉజ్జ్వలమానవాత్మా.

నాన్ = ఏవంభూతనాన నాన్.

పూవిమ్మిత్తై యారణిక్కిళ్ళేళ్ళ నమలనటివేవడివాం నారణన్దాడ్కై
యడిమై = అదావదు, “మలర్ మేలుత్తైవాళ్” ఎన్నికపడియే, పూవిమ్
మేలే వత్రిప్పాయ్, దివ్యాకారైయాన పెరియపిరాట్టియారుళ్ళు వల్లధ
నాయ్, హేయప్రత్యనీకనాయ్, జ్ఞానానందైక స్వరూపనాన నారాయణను
డైయ తిరువడిగళుక్కే శేషమానవనైన్దై. అణ్డెన్దదు-దైవపెణ్డెన్దపడి.

అనుల నెన్నడు - మలప్రతిభటనెన్న పడి. సారణనెన్నడు - స్వవ్యతిరిక్తసమస్త
వస్తుక్కుళం తనక్కు ప్రకారమాయ్, తాన్ ప్రకారియా యిరుక్కుమవ
నెన్న పడి. “నాహందేమౌనమర్హ్యోవా సతిర్యక్తావరోపివా । జ్ఞానానం
దమయస్త్యాత్మా శేషోహపరమాత్మనః ॥ నాహంవిప్రోసచ సరపతిర్వాపివై
శ్యో సశూద్రోనోవావర్ణీసచ గృహపతిర్నోవసస్థోయతిర్వా । కిన్తుశ్రీమద్భు
వనభవనస్థిత్యపానైకహేతోరక్ష్యేభర్తుర్నరహ రితనోద్ధాసదాసస్యదాసః”
ఎన్నక్కుడవదిటే.

పది నేమాంపాట్టు.

స్వరూపజ్ఞానం పిఱనదవన్, తన్నై యనుసంధి త్తిరుక్కుప్పబ్బడియై, స్వ
నిష్ఠాకభసముఖేన వరుళిచ్చెయ్దార్ కీఠ్ పాట్టిల్. ఐశ్వర్యత్తినుతైయ ఆగ
మాపాయగ్గళం, ఆయస్సినుతైయ నైర్యా నైర్యగ్గళమడియాగ, అజ్ఞ
రానవర్ గళుక్కుణ్డాన గర్వణ్డేశగ్గళి, ఆత్మస్వరూపత్తై యఱిందవనుక్కు
ణ్డాగాడెన్నుమత్తై యురిచ్చెయ్దార్ పాట్టిల్.

ఒన్ఱిడుగవిణ్ణవర్ కోన్ శెల్వముళ్ళిన్ఱిడు గ
ఎన్ఱుమిఱవా దిరున్ఱిడుగ ఇన్ఱే
ఇఱక్కక్కలిప్ప జువర్వమివల్ద్రా ల్
పిఱక్కుమోతల్ద్రెలిస పిన్.

ఒన్ఱిడుగవిణ్ణవర్ కోన్ శెల్వం = దేవర్ గళుక్కు నిర్వాహకనాన ఇన్ఱై
నుతైయ ఐశ్వర్యమానదు, అపేక్షియాదిరుక్కుచ్చెయ్దే, తానే వస్తు శర్
న్ఱిడుగ.

ఒళ్ళిన్ఱిడుగ = అప్పడియారున్ఱుళ్ళవైశ్వర్యమానదు, ఇనిక్కుడాడెన్ను
ప్పడి, తన్నొడన్వయమల్దుప్పొయిడుగ.

ఎన్దుమిటవా దిరున్దిడుగ = ఎక్కాలత్తిలుం మరణరహితనా యిరున్దిడుగ.

ఇన్ద్రేయిటక్క = అప్పడిదీఘమాగవిరామల్ ఇన్దుదానే మరణమాగ.

కలిష్ట జ్ఞువర్వు మివన్ద్రాల్ పిటక్కుమోతన్ద్రైన్ద పిన్ = అదా
వదు, ఐశ్వర్యాగమముం, ఆయుస్సైర్యముం, ఐశ్వర్యవిశాళముం, ఆయుః
క్షయముమాగ ప్పిజ్జేత్తు ఇరణ్దు వనైయాగచ్చిన్న విన్ద్రాల్, నాట్టార్
క్కుప్పిటక్కుం గర్వక్షేశజ్జి, తన్ స్వరూపత్తైత్తా తెలియక్కణ్డపిన్దు,
పిటక్కుమివెన్దై తన్ద్రైన్దైయావదు, తన్దైత్తైన్దై. అదావదు-స్స
స్వరూపజ్ఞానం. “అగచ్ఛతుసుతంద్రత్వం నిత్యత్వంవాద్యవామృతిః! తో
షంవాత్రవిషాదంవా నైవగచ్ఛంతిపండితాః” ఎన్నక్కడవదితే.

పదినెట్టాంపాట్టు.

సర్వేశ్వరనానవన్, తన్ పక్కల్ భక్తిమాన్దళానాలుం, శారించితావి
ఘుభరాన సంసారిగళోట్టై సంసర్గమన్ద్రవర్ గళుక్కు సులభనాయ్,
అతాదవర్ గళుక్కు అత్యంత దుర్లభనా యిరుక్కుప్పడియై, యనైవరు
మఱియ వరుళిచ్చెయ్గితార్.

ఈసమిళావస్థ రెన్దాలుమెయ్ది లా
మానిడరైయెల్లా వణత్తాలుం తానఱియ
విట్టార్క్కెలియన్ విడాదార్క్కఱివరి యన్
మట్టార్తుభూయలజ్గల్ మా ల్.

ఈసమిళావస్థరెన్దాలుం = ఈసమావదుపొల్లాళ్లు, అదిల్లామైయాలే,
తన్ తిరువడిగిల్ ప్పొదన్ద్ర ప్రేమమునైన్దువర్ గళానాలుం. “భక్త్యా
లభ్యస్త్యనన్యయా” ఎన్దరితే శ్రీ గీతాచార్యర్.

ఎయ్దిలొ మానిడరై = “ఆసవిడైయే మున్దడర్తా త్తాన్మనారల్లా దార్ మానిడవరల్లరెన్దై మనత్తువైత్తే” ఎన్దుం, “శెళ్ళణ్మాల్నా మం మున్దరైమానిడమానైయే” ఎన్దుం, జ్ఞానినామ శ్రీసరరాసవర్గ గళిముప్పిసి, భగవద్విషయత్తో డొట్టల్దుత్తిరియుం పాపిష్ఠరాస తుద్ర మనుష్యురై. ఎయ్దిలొవెన్దరు - ఎయ్దుదలిల్లాదపడియాయ్, భగవద్విషయత్తిసరుగు, కిట్టామైయై చొల్లుగిటరు. ఎయ్దిలరామెన్దు పాఠమాస పోరు, భగవద్విషయత్తో, ప్రతికూలరాసవెన్దు పొరుళాగ క్కడవరు.

ఎల్లా వణత్తాయిం = అదావరు, సహవాస, సత్కార, సంభాషణాది యాన సర్వప్రకారతాలుమెన్దై.

తానఱియవిట్టార్కు = తాజ్జళుం పిఱరుమఱిన్దవళవన్దుకే, అన్ద ర్యామియాయ్, “ఉళ్ళువారుళ్ళుత్తెల్లా” మఱియుం సర్వజ్ఞనాన తానఱి యవిట్టవర్గళుక్కు. తానఱిన్ద వైష్ణవత్వముం, వైష్ణవత్వమల్ల, నాడఱిన్ద వైష్ణవత్వముం, వైష్ణవత్వమల్ల, నారాయణనఱిన్ద వైష్ణవత్వమే వైష్ణవత్వ మెన్దు, ఆచ్చాన్నిశ్చై యరుళిచ్చెయ్దారిత్.

ఎలియన్ = అవర్గళుక్కుక్కిట్టలామ్మడి సులభనాయిరుక్కుం.

విదాదార్క్కఱివరియన్ = అప్పడి విదాదవర్గళుక్కు కిట్టహిల్లాద పడి మిగళుం దుర్లభనాయిరుక్కుం.

మట్టార్తుభాయలగ్గల్ మాల్ = తన్నిలత్తిలుగ్గాట్టిల్ తిరుమేనియి ల్ స్పర్శత్తాలేశెవ్విపెల్దు, మరువెళ్ళమిడుగిఱ తిరుత్తుభాయ్మానైయాలే అలంకృతనాన సర్వేశ్వరన్. తిరుత్తుభాయ్మాలై, సర్వేశ్వరత్వచిన్దమితే. “వత్తస్థల్యాం తులసికమలా తౌస్తుభైర్వైజయంతి, సర్వేశత్వం కథయదిత రాం” ఎన్దురుళిచ్చెయ్దారిత్ శ్లోక్. మట్టార్తుభాయలగ్గల్ మాల్,

ఈనమిహవస్థ రెఘుతాడక్కి విదాదార్ క్కటివరియనెఘస్వయం. “భక్తోపి వాసుదేవస్య శాశ్వతః పరమాత్మనః । లోకేషణాదినిర్ముక్తో ముక్తోభవతి నా న్యథా” ఎన్నక్కడవదితే.

పత్రిస్తదాంపాట్టు.

పుత్ర, దారా, బంధుజన, గృహక్షేత్రాదికల్లాం, అగ్నికల్పమాయ్కొండ్లు, తాపకరమాప్బడియాన అవస్తై పిఱన్దవర్ గళుక్కు, పరమపద ప్రాప్తి యేరిదామెన్దితార్.

నల్లపుదల్వర్ మనై యాళ్ ననైయిల్? నై
ఇల్లనిలమా డినైయనైత్తుం అల్లలెన
త్తోన్ శ్రియేరితీయి ట్టుదుమేలవర్ క్కెళి దాం
ఏన్ దరుంనైకున్దత్తిరు స్వ.

నల్లపుదల్వర్ = నల్లపుత్రగళ్. అదావదు, గుణహీనరాయ్ దుఃఖావహారాయరుక్కైయన్దిక్కే, తల్లళ్ వియోగం అసహ్యమామ్మడి, గుణవాన్యభాన పుత్రరానవర్ గళెనై.

మనైయాళ్ = నల్లవేగిటవితై, ఇట్టుం కూట్టిక్కొళ్ళక్కడవదు. అదావదు, గుణహీనైయాగ విరుక్కైయన్దిక్కే గుణవతియాయ్ స్వచ్ఛం దానువర్తియాన భారైయెన్దై.

ననైయిల్కినై = బంధుక్కశెఘపేరాయ్, ప్రతికూలరాయరుక్కైయన్దిక్కే, తల్లళ్ పై సహవాసం, యమైయమెన్నువ్బడి, నిర్దోషరాన బంధుక్కళ్. ననై-కున్ దం. ఇల్లెన్బదు-ఇల్లామై.

ఇల్లం = కీర్తి, నల్లవెన్ఱు శొన్నతై, ఇరుముదూగ మేఱ్ఱొల్లగిఱవల్
 న్నిలుజ్ఞాఱ్ఱిక్కొల్వదు. నల్లవిల్లమావదు - కట్టవిడమెట్టుం శిథిలమాయ్ హేయ
 మాయిరుక్కైయన్ఱిక్కే, మాడ, కూడ, ప్రాసాదాడియు క్తమాయ్, విలక్ష
 ణమాన గృహం.. నల్లనిలమావదు - ఊషరమాయెరు ముదట్టల్ గ్రాదపడి
 యిరుక్కైయన్ఱిక్కే, కట్టుక్కలం పోరవిలైయుప్పడియాన శుక్షేత్రం.
 నల్లమాడావదు - కొడువైయాయ్ కట్టప్పిడిక్కవొట్టామల్, కొలైయిలే
 మేయన్ఱు తిక్కైయన్ఱిక్కే, విధేయమాయ్ బహుక్షీరప్రదంగళానపకుక్కల్.

ఇవైయవైత్తుం = ఇప్పడి ఓరొన్ఱే విలక్షణమాయ్ నాట్టారుక్కు శుభా
 వహమాయిరుక్కుమివైయెల్లాం.

అల్లలెనత్తోన్ఱ్ఱే = అల్లలెన్ఱిఱశబ్దం, దుఃఖవాచియేయాగిలుం, కీర్తి
 చొన్నవన్ఱ్ఱే చొన్ఱిగిఱదానైయాలే, దుఃఖావహమెన్ఱు శొల్లవేణుం.

ఎరితయిట్టుదుమేల్ = జ్వలిక్కిఱ అగ్నిపోలే తాపకరమాగిల్.

అవర్క్కెలిదాం ఏన్ఱ్ఱరుంవైకున్ఱత్తిరుప్ప = అవ్వవన్ఱై పిఱవ్వు పరి
 కారిగళుక్కు స్వయత్తుతాల్ దుష్ప్రప్యమాన పరమపదత్తిలేపోయ్, అడి
 యార్గళ్ కుఱ్ఱాన్ఱోడే కూడియిరుక్కుమిరుప్ప శులభమాం. అదావదు,
 ఇప్పడియానపరికారిపాకంపిఱవ్వువర్గళుక్కు, ఈశ్వరన్ శీఘ్రమాగ పరమ
 పదత్తైక్కొదుక్కుమెన్ఱ పడి. “తేత్రాడిమిత్రాణిభనానినాథచ్చిత్రాశ్చదా
 రాఃపశశ్రాగృహణి | త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్సవ్యత్రేర్భవంతిసర్వేప్రతికూలరూ
 పాః” ఎన్ఱు, బ్రహ్మాన్ఱుచురాణత్తిల్, క్రీహస్తిగిరి మాహాత్మ్యత్తిల్ శొల్ల
 పుట్ట వచనం, ఇప్పట్టిల్ శొన్నవర్థత్తుక్కు సంవాదమాగ వసుసంధేయం.

ఇరుపదాంపాట్లు.

తత్ పక్కల్ భక్తరాసవర్గో, తజ్ఞశుక్కు అహితమెస్తు అఱియాదే,
చాపల్యతాలే తుద్రగ్భాసవర్గీల్ శిలవర్గై విరుమ్మి, ఇత్తై తరవేణుమె
స్టవేషీత్రాలుం, హితపరనాన వీశ్వరక్ అత్తైక్కొదాదే శుఱుత్తువిదు
మెస్టత్తై సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్యిగిటార్.

విరుష్పఱిసుంతొడ్డర్క్కు వేణుమిదమల్లా త
తిరుప్పొలిన్దమార్బ సరుళే శెయ్యాక్ నెరుప్పై
విదాదేమ్మవి విక్కువరున్ది నా లుం
తదాదేయొట్టియమో తా య్.

విరుష్పఱిసుం = విరుష్పత్తైప్పణ్ణిలుం. అదావదు, ఇదుణ్ణా గాదపోదు
ఇవర్ గో క్లేశప్పదువర్ గశెన్నుమ్మడి, సాదరమాగ వవేషీక్కిలుమెన్దై.

తొడ్డర్క్కు = తత్ పక్కల్ భక్తరాసవర్ గశుక్కు. తొడ్డెన్దిఱ
శబ్దం, శేషత్వత్తుక్కుం వాచకమాయ్, చాపలత్తుక్కుం వాచకమాయ్
పోరువదాగైయాలే, యివ్విడత్తిల్ చాపలవాచకమాయ్కోణ్ణు, భక్తిమై
చ్చొల్లుగిఱదు.

వేణుమిదమల్లాల్ = అదావదు, అవర్ గశుక్కు వేణువదాన హితత్తై
యొట్టియ. వేణుమిదమెస్టదు, అవర్ గశుక్కుయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు అపే
క్షితమానహితమెస్టపడి.

తిరుప్పొలిన్దమార్బక్ = పెరియ పిరాట్టియా రెఱున్దరుళి యిరుక్కై
యాలే, ఉజ్జీవమాన తిరుమారైబ్బి యుడైయవక్. తిరుప్పొలిన్దమార్బ
నెన్దరు-తిరువాలవన్ద పొలిన్దెయ్యడైత్తాన మార్బనెన్దపడి. తిరుమార్బడ
ణ్ణుం ఇవళే తిరుమనియిల్ లేజస్సాలే వ్యాప్తమా యిరుక్కుమాయిల్లు.

అగనితే, “కరుమాణిక్కుక్కుష్టతుతామలైప్పోల్” ఎన్టుం, “కరుమాణిక్కుమలైమేల్ మణి త్తడన్దామలై క్కాడుగళోపోల్” ఎన్టుం, తొడిగ్గి దివ్యావయవజ్గలైచ్చొల్లుమిడత్తిల్ అల్లాద అవయవజ్గళోపాది శివస్థిరుక్కుమదాగ త్తిరుమ్మలైచ్చి మున్దఱచ్చొల్లిర్ యు. అగ, విప్పడియిరుక్కిఱ తిరుమ్మలైచ్చి యుడైయవన్.

అరుళశియ్యాన్ = అదావదు, ఇవర్ గళాశైప్పట్టు అపేక్షిత్రాలుం హితపరనాన్తాయాలే మఱుత్తువిడుమి త్తనైయొట్టియ, అపేక్షిత్రక్కొదా నెన్దై. అరుళుదల్-కొడుత్తల్. అవర్ గళపేక్షియానిఱ్ఱుచ్చెయ్దే, యను కొదాదే మఱుత్తువిడుమెన్దత్తుక్కు దృష్టాంతమరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

నెరుప్పై ఇత్యాది = అదావదు, విలైవదఱియాద శిఱుప్రజై, అగ్ని, దాహకసెన్దఱియామల్ అదినుడైయ బౌజ్వల్య ముత్రత్తైక్కణ్ణు అత్తై విదాదే, అదిలే విఱుగైక్కు యత్తిత్రాలుం, అదు ప్రజైక్కు నాశకసెన్దఱియుం మాతావాసవళో అదిల్ విఱాదపడి తనైయా టొట్టియుమో వేన్దై ఇత్రాలప్పడియే యవనం, అవర్ గళపేక్షిత్రాలుం, అదు కొదాదే మఱుత్తువిడుమెన్దదాయిల్ యు. “యూచితోపిసదాభక్తై ర్నాహితంకారయేధరిః | బాలమగ్నోపతంతంతు మాతాకింసనివారయేత్” ఎన్నక్కడవదితే.

ఇరుపత్తోరాంపాట్టు.

క్రియఃపతియానవన్, తన్ పక్కల్ భక్తరాసవర్ గళుక్కు, అలిమా త్తగ్గళాన దుఃఖజ్గలైచ్చెయ్యినుం, అదు అవర్ గళో పక్కల్ న్నేహకార్య మెన్నుమత్తై, సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్గితార్.

ఆరప్పెరున్దుయరే శయ్దిడినుమన్బర్ గళేపా ... ల్
 వేరిచ్చరోరుగై కోకా మెయ్న్మలమాం ... తేరిల్
 పొలుత్తట్టరిదెనిలుం మైన్దనుడణ్డు ... య్
 అటుత్తట్టెత్తెతాదై యన్ ...

ఆరప్పెరున్దుయరే శయ్దిడినుం = తుయర్ - దుఃఖం, పెరున్దుయర్ -
 మహాదుఃఖం, ఆరప్పెరున్దుయరెన్దెయాలే, మిగవుం పెరుం దుఃఖమెన్దుపడి.
 తుయరే, ఎన్నిట అవధారణతాలే, నడుతురు సుఖవ్యవధానమిల్లామైమొచ్చి
 ల్లుగియు. శయ్దిడినుమెన్దురు-ఇవర్ గళే ప్రార్థ కర్మఫలమాయ్ వన్దదా
 గిలుం, ఫలప్రదనవనానైయాలే, పూర్వాఘోస్తరాఘ ప్రార్థభిక్షభిక్షాం
 కట్టిక్కిరిపనుక్కు, ఇత్తైయు జ్ఞాత్తిక్క వరిదన్దితే ; హితరూపమాగ
 అవనవన్దై అనుభవిప్పిక్కైయితే, ఇవనుక్కిరు అనుభవిక్కవేణ్ణుగియు.
 ఇదుదానివనుక్కుడైన ప్రకృతి ప్రాకృతజ్ఞుల్ వైరాగ్యత్తై ప్పిటిప్పిక్కై
 క్కాగ చెప్పియ్గిడితే.

వేరిచ్చరోరుగై కోకా = పరిమళ ప్రచురమాన తామరైమై వాసస్థాన
 మాగవుడైయ పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనానవణ్. ఇప్పడి యివర్ గ
 లుక్కుదుఃఖత్తై విల్లైక్కిరితుక్కు, అవళుం కూట్టుప్పాలేకాణం ; హిత
 రూపమానైయాలే యవళుం కూడుమితే. నిగ్రహతాలే శయ్యలితే నిషే
 ధిప్పరు. అనుగ్రహతాలే శయ్నైయనైయాలే అనుమతిపణ్ణి యరుక్కు
 మాయిన్దు.

మెయ్న్మలమాం = పారమర్థికస్నేహకార్యమాం. మెయ్న్మలమెన్దు
 దు-మెయ్యన స్నేహమెన్దుపడి.

తేరిల్ = ఆరాయల్. తేరుదల్ - ఆరాయ్దల్. “వేరిచ్చరోరుగై
 కోకా అన్బర్ గళేపాల్ ఆరప్పెరున్దుయరే శయ్దిడినుం తేరిల్ మెయ్న్మ

లహం” ఏస్తు, అన్వయం. ఇదుక్కు దృష్టాంతమగు చెప్పియీతార్ మేల్.

పాటుత్తఱ్ఱు ఇత్యాది = అదావదు, అవనుక్కు యిగు పాటుక్క. పోగాదెన్ఱు, తోల్ శ్రీయరున్దాలుం, పుత్రనుడైయ శరీరత్తిల్ గ్రంథిమై హితబుద్ధియాలే ఛేదిత్తైక్కు అనుమతిపణ్ణం పితావై పోలేయెన్ఱై. “హరి ద్దుఃఖానిభక్తేభ్యో హితబుద్ధ్యాకరోతివై | శస్త్రాయైరాగ్నికర్తాణి స్వపుత్రా యయథాపితా” ఎన్నక్కడవదితే.

ఇరుపత్తిరణ్ణంపాట్టు.

ప్రారబ్ధ కర్మానుభవం, పణ్ణవేణుమాగిల్, ఇజ్జన్మత్తశవవిత్తే, జన్మాం తరత్తిలుం పోయనుభవిక్కవేడ్డి వరుమోవెన్న, సంబంధజ్ఞానపూర్వకమాగ అవకా తిరువడిగలిలే, శరణం పుగున్దార్క్కు ప్పిసెప్పరు జన్మం పిఱవ్వును భవిక్కత్తక్క కర్మముణ్డోవెన్ఱితార్.

ఉడైమైనానెన్ఱు ముడైయానుయి రై
వడమదురై వ న్దుదిత్తానెన్ఱుం తిడమాగ
అఱిన్దవన్దన్దాని లడైన్దవర్క్కుము ణ్డో
పిఱన్దుపడు నీడుయరం పిఱ.

ఉడైమైనానెన్ఱుం = నానుడైమైయెన్ఱుం. తన్నుడైయ స్వత్వత్తైయం.

ఉడైయానుయిరై వడమదురై వ న్దుదిత్తానెన్ఱుం = ఇవ్వాత్తావైయ డైయవకా, ఇత్తై సంసారత్తిల్ నిన్ఱు మెడుత్తైక్కాగ శ్రీమధురైయిల్ వన్దావిర్భవిత్తునిన్ఱు వనుడైయ స్వామిత్వత్తైయం.

విద్యుగ వజ్రం = దృఢమాగవజ్రం. తత్వస్థితిమై యారాయ్ న్దాత్, ఇత్తలైక్కు... స్వత్వముం, అత్తలైక్కు స్వామిత్వముం, వ్యవస్థితమాయితే యిరుప్పరు. ఆయైయాలే, ఉడైమైయాన వివనిరున్ద విడల్తిలే వరువాసుం, ఇవనైత్తన్నుడనే శేర్ త్తుక్కొత్తువాసుం, శేర్ న్దాల్ త్తై కేతాగ ఉగప్పాసు మువనాయిగ్గురు. ఆగవితే, “ప్రాప్తాపుం, ప్రాపకసుం, ప్రాప్తిక్కుగప్పాసుం అవనే” ఎన్దు, పిల్లై లోకాచారియ రరుళిచ్చెయ్దడు. విద్యమాగ వజ్రంయింపడు, ఇప్పడి యిరుక్కిట సంబంధత్తై సంశయవిషయములుపట్టె. ఇప్పడి, ఇస్సంబంధత్తైయజ్ఞం,

అవ తత్ తాళిలైన్దవర్ క్కుం = స్వామియానవత్ తిరువడిగళిలే, భార్యవాశ్యప్రక్రియైయాలే శరణంపుగున్ద వర్ గళుక్కుం.

ఉన్దో పిఱన్దపడునీడుయరం పిన్ = అదావడు, పిన్బెరు జన్మం పిఱన్ద ఆనుభవిక్కున్దక్కు నీఘమాన కర్తముండోవెన్దై. శరణాగతరానాల్. “రాగిలప్పదే ముత్తరాన్దైయం, దృష్టరాగిల్ ఆరబ్బ శరీరావసానల్తిలే ముత్తరాన్దైయమైయ, జన్మాంతరాన్దయమిల్లైయితే. “ఆర్తానామశుభలాదా సృష్టేవన్యతావ్యాసా | దృష్టానామపిజంతానాం దేహం తరనివాటి” ఎన్దు, ప్రపత్తిస్వభావం శొల్లిగిట శాస్త్రమే, ఇవ్వర్గత్తైచ్చొన్దానిట్టదిత్. ఆయైయాలే యాయిగ్గోవరుం, ఉండోవెన్దరుళిచ్చెయ్దడు. “స్వత్వమాత్మనిసంజాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితం | ఉభయోరేష సంబంధో న పరోధిమతోమరు” ఎన్దిట శ్రీవిఘ్నభర్తవచనం ఇప్పటిల్ శొన్న స్వస్వామి సంబంధత్తుక్కు ప్రమాణమాగ వసుసంశయం.

ఇరుపక్షమునాంపాట్టు.

పూర్వానుబంధమునై యనుసరింపఁబడు, అది నన్నెన్నఁడునలియునెన్నఁడు తళిరు
 ౪౭ తిరుప్పావైలో ప్రేగ్గోళి పాశురతాలే, శరణాగతనానప్ప పూర్వాను
 భూమాన ముఖానుభవ మొనెయ్యెన్నఁబై, సకలరు మఱియుచ్చది యగుతి
 ప్పయ్యగితార్.

ఊళివిన్నెక్కుఱుప్ప రొట్టరావనైన్ జ్జి
 ఏరైమనమే యినిత్తశరేన్ ఆళివనాన్
 తన్నుక్కీల్ వీళ్లన్దు శరణిరున్దురుక్కా ల్
 శొన్నదట్టినుణ్ణో మయి ర్.

ఊళివిన్నెక్కుఱుప్పరే = పరైయదాగ నాన్దిక్క-ప్పట్ట కర్కమాగిట
 కుఱుప్పరే. ఊళి ఏర్దు-పరైమై, ఊళివిన్నె ఏర్దు-పరైయవిన్నెయ్
 పడి. ఇత్తార్ పూర్వానుబంధముగిటదు. కర్కజ్జిల్ కుఱుప్పరెన్దిటదు,
 చేతన సమాధియాలే. కుఱుప్పరావనగళ్, బలతాలే నాన్దై త్తంపన
 మాక్కి మూలైయడి నడన్దుమాప్పాలే, కర్కజ్జళం ఇన్వాళ్ళానైత్తం వళ్ళయే
 యిటున్దు మూలైయడియే నడన్దుమనై యిత్తే.

ఓట్టరువరెన్దజ్జి = ఓడివరువరెన్దు భయప్పట్టు. కుఱుప్పరానైయాలే
 ఓట్టరువరెన్దిటదు. కిళ్ళొచ్చిన్న కర్కజ్జళ్, శీఘ్రగతియాయ్వన్దు సలియు
 మెన్దు భయప్పట్టు.

ఏరైమనమే = అతివిలియాస నెజ్జే! అదావదు, శరణ్య నైభవ
 ముం, శరణాగతి నైభవముం, శరణాగతన్ వెయింపేయిం, అట్లైక్కు
 త్తక్కవశవిల్లాద నెజ్జేయెన్దై

ఇనిత్యశరత్ = ఇదుక్కు ముస్సు తశర్ న్దాయాగిలుం, ఇనిత్యశరాదే
కాళి. ఇత్రాల్, తిరువుళ్ళత్తై, “మాశువః” ఎన్నితార్. ఇని, యెవడిక్
కరుత్తై వ్యక్తమాగ వరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

అభివర్ణణ్ = గంభీరస్వభావక్. అభిక్కే, కడలీపోలే. శ్రమపార
మాన వడివైయడైయవ సెన్నపుమాం.

తన్నదిక్కిళ్ వీర్ న్దు = “అభివర్ణణిన్నదియిడైయడైన్దేక్” ఎన్నిఱ
పడియే, అవక్ అరువంగళిక్ కీర్ విడున్దు.

శరశ్చిరున్దు = “త్యమేమైపాంపభూతోమేభవ” ఎన్నిఱపడియే,
నీయే యెనక్కు శరణమాగ వేలుమెనర్తిత్తు.

ఒరుక్కూల్ శొన్నరట్టిక్ = ప్రపత్తి, సక్యత్కరణీమై యున్దైయాలే,
ఇప్పడి సక్యమచ్చారణంపణ్ణిస పిన్దు.

ఉణ్ణోతుయర్ = అదావదు, ఇప్పడి శరణాగతనాసపిన్దు పూర్వాఘ
భలమాయ్ వరుగిఱ దుఱికుణ్ణో ! శరణాగతనాసపోదే పూర్వాఘైత్తై
రాఘ ప్రారబ్ధి ఖణ్ణిదైళ్లం కిట్టేయ్దుప్పోమెన్నిఱ ప్రమాణబలత్తై నినైత్తు.
ఉణ్ణోవెన్నితార్. “మాశీర్నందమనోవిచిత్త్ర బహుభాయమీశ్చరంయూతనా!
నామాసప్రభవంపిహపిపవ స్సాన్వమీనసుశ్రీధరః । ఆలస్యంవ్యవసీయథత్తి
సులభం భ్యాయస్వనారాయణం । లోకస్యవ్యసనావనో వసకరోదాసస్య
కింసక్షమః” ఎన్నిఱ, శ్రీముకుందమాలైయిల్ శ్లోకత్తై, ఏగైమనమే ఇనిత్య
శరత్ ఎవ్విడుక్కు, సంపాదమాగ చొచ్చిలువర్ గళి.

ఇరుపత్తునాలాంపాట్టు.

ఉత్తరాఘ బాహుశ్యత్తై నినైత్తు త్తశరుగిఱిరుపుశ్యత్తై త్రేన్ దుగిఱి
పాశురత్తాలే, సర్వేశ్వరన్ ఉత్తరాఘత్తిల్ కణవైయానెన్దుమత్తై, సక
లరుమఱియే వరుళిచ్చెయ్గిఱార్.

వణ్ణుపడితుళబ మార్బ్బన్దైచ్చెయ్దడి
ఉణ్ణుపలవె న్దుళవళరేల్ తొణ్డర్ శెయ్యుం
పల్లాయిరంప్పిల్లెగళే పార్ ల్లిరున్దుంకాణుళ్ళు
ఇల్లాదవన్దాచి

వణ్ణుపడితుళబ మార్బ్బన్దైచ్చెయ్దడి = మఘాపానార్థమాగ వణ్ణుగళే
సర్వకాలముం పడిన్దుండిప్పిఱు లిరుత్తుఱ్ఱాయాలే అలక్కొరమాస లిరు
మార్బ్బెయ్దైయవన్ విషయత్తిల్ శేయద మన్ గొళ్ళళానవై. ఇహి
దిన్ద విశేషణం శొల్లిన్దు, శరణాగతరాసవర్గత్తై అనుభవిష్పిత్తై
క్కాగ సర్వకాలముం తనై యలక్కొత్తుక్కొట్టిరుక్కుమవన్, అప
ర్గళే ప్రామాదికమాగ పణ్ణుం మన్ గొళ్ళళిల్ కణవైయానెన్దు తోగ్దు
క్కాగ.

ఉణ్ణుపలవెన్దు = ప్రకృతియొ డిరుక్కైయాలే, మనూవాక్కాయళ్ళ
ళాల్ శేయ్దవై పలపుమున్దెన్దు, ఒన్దుం శెయ్యక్కడవైమల్లో మెన్దిరున్దా
లుం, ప్రామాదికమాగ పణ్ణుం పుగురుగిఱవై పలపుమున్దితే; అత్తై నినైత్తు.

ఉళవళరేల్ = నెళ్ళే! తళరాదేకోళ్. ఉళమెన్దదు-ఉళమెన్దపడి
యాయ్ సంబుద్ధియా యిరుక్కిఱదు. తళరామలిరుక్కత్తక్క దరుళి
చ్చెయ్గిఱార్ మేల్.

టొడ్డర్ శెయ్యం = తా పక్కల్ భక్తరాసవర్గళ్ శెయ్యం
 టొడ్డరెష్టదు-చపలరెష్టపదియాయ్, భక్తరాసవర్గళ్ శెన్టపది అన్నిక్కే,
 తనక్కు శేషభూతరాసవర్గళ్ శెన్టపుమాం

పల్లాయరంపిటైగళ్ = గుణత్రయశ్రయమాన దేహంతోడేయరుత్తై-
 యాలే రజస్తమస్సుక్కళాలే కలగ్గి, కరణత్రయతైలుం ప్రామాదికమాగ
 నాళ్ దోటుం శెయ్యమనై అనేక మనైయాలే, అనేక మాయరం పిటైగ
 శెన్టిటార్. పిటై-కున్దుం ఇటైల్, “అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ
 భగవదపచార భాగవతాపచారా సహ్యపచారరూప నానావిధానం తాప
 చారా” ఎన్టవగ్ శైచ్చొల్లుగిటదు

పార్ తిరున్దుం = సర్వజ్ఞనానైయాలం, అంతర్యామి యానైయా
 లం, సర్వకాలముం సర్వరుచైయ వ్యాపారముం పార్ తుక్కొడ్డిరుక్క
 చెయ్ దేయం

కాణుజ్గిల్లాదవన్దా ఇటై = అదావదు, అవర్గళ్ శెయ్యంపిటైగళై,
 ద్విక్కుంకణ్ణిల్లాదవన్దా కాన్ శేషియానవనెన్దై ఇపోవు కణ్ణెగిటదు, జ్ఞాన
 తైయితే అదిల్లాదవనెన్దైయాలే, ఆత్రితర్ శెయ్యంకున్దుగ్గిల్, అవిజ్ఞా
 తావాయరుక్కుమెన్టదాయ్దు “అవిజ్ఞాతాహితానా మాగస్సుక
 మలేక్షణః | సదాజగత్సమస్తంచ పశ్యన్నపిహృద్భితః” ఎన్టక్కడవదితే

—
 తిరుపత్తెళ్ళాంపాట్టు.

కాణుజ్గిల్లాదవన్దా కాణెన్ట ఉత్తరాఘత్తిల్ అజ్ఞనాయరుక్కు మె
 న్దొక్కిల్; పూర్వాఘంతన్నిలే దేనుమిన్దై ద్విత్తైలుం, వత్సలనానైయా

లే, యత్తై భోగ్యమాగ క్కొశ్యమదాహీయ, అత్తైయిట్టు అవర్గళైయిగ
మానెన్టమత్తై, సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్గితార్.

అగ్రమమురైక్కి లదైన్దవర్ పాలమ్బునై హో
కుగ్రమముణర్ నిగ్గుం కొళ్ళైయసా ... ఎగ్రేతే
కన్దిసుడమ్మిన్ వట్టువమ్మైకాదలి... .. స్వ
దన్దవనైయిన్ద వా.

అగ్రమమురైక్కిల్ = అటుదియానమశొల్లిల్. అదావదు, పరమాగ్ధ
మానదు శొల్లిరెన్దై

అదైన్దవర్ పాల్ = ఆశ్రితరానవర్గర్ శక్కుల్.

అమ్బునైకో = శ్రియఃపతియానవత్. అవళ్ళే పురుషకారమాగ
వితే అడియి లగ్గీకరిత్తదు; అప్పడి యగ్గీకరిత్తాల్, పిన్నైయెన్ట మొక్క,
అవర్గళే శక్కుల్ వత్సలనా యిరుక్కుమాయిగ్గిలు. తాన్ రాట్టిక్కొన్
దుత్తవర్గళై, యవన్ కైక్కొన్దవదినురత్తై యటైకైక్కొగ, అవళ్ళే
తానే యవర్గళే కుగ్రమజ్జళైక్కొట్టినాలుం, “ఎన్నడియారదుశెయ్యార్,
శెయ్దారేల్ నన్టశెయ్దా” రెన్ను మవనిత్తే.

కుగ్రమముణర్ నిగ్గుం కొళ్ళైయసా = అదావదు, అవర్గళే
కుగ్రమజ్జళైదర్శిత్తు, అదదియాగ అవర్గళై ఇగ్రహ్నువిడుం స్వభావత్తై
యదైయవసావెన్దై. కొళ్ళై-స్వభావం. ఇత్తాలవళ్ళే పురుషకార పుర
స్కరమాగ తన్నాలే యగ్గీకరిక్క పట్టవర్గళుడైయ కుగ్రమదాన్ ముద
లిలే యుణరక్కుడాదు, ఉణర్ న్దాలుం, వాత్సల్యత్తాలే యత్తై భోగ్యమాగ
క్కొశ్యమదాహీయ, అత్తైయిట్టు అవర్గళై యిగ్గుక్కుడా దెన్నుమిడం
శొల్లిగిడు. ఇగ్గుం కొళ్ళైయసోవెన్ది అవిదితే, కుగ్రమత్తైయుణర్ న్దానా
గిల్ అత్తై భోగ్యమాగ క్కొశ్యమిత్తనైయెన్ది అవత్తైక్కొట్టిగిడు.

ఎన్కే = ఎన్నే! అవసుదైయ వాత్సల్య ప్రకార మజీయాదారితే
యిగ్గుసున్దు నిన్దెక్కి-అవర్ గళెన్దు, ఎన్నేయెన్దిటార్. అవన్ వాత్సల్య
త్తుక్కొరు దృష్టాంత మరులిచ్చెయ్ గిటార్. మేల్.

తన్ కన్దిసుదమ్మిన్ వ్దువన్దొకాదలిప్ప దన్దదనైరొన్దుగన్దవా =
ఎన్దు, అదావదు, శువదుపట్ట తరైయిల్ పుల్ కన్దావదా యిరుక్కచ్చె
యదే, తన్ కరైయిల్ సిన్దుం విన్దున్ద కన్దిసుదైయ పుదమ్మిల్ వ్దువన్ది
యన్దొ సేహిత్తు భజిప్పను; అన్దు అత్తెప్పెన్ద వత్తాలే, యదిన్ పక్క
లుగన్దెయిన్దెత్తాన పనువానదెన్దె. ఇదుదాన్, సర్వేన్దరన్దైయ వాత్స
ల్యత్తుక్కు దృష్టాంతమాగ సమంబు మరులిచ్చెయ్యమదితే. “ప్రపన్నాన్
మాధవస్య ర్వాన్ సోమేణప గృహ్యతే! అద్యజాతంయథావత్సం సోమే
ణసహవత్సలా” ఎన్నక్కదపదితే. ఇన్ద జ్ఞోకత్తిల్ పరిగృహ్యతే ఎన్దిట
విదు, అవన్ పుగ్గుపళు ఎన్ద సది.

ఇరుపత్తాతాంపాట్టు.

ఆచార్యప్రసాదత్తాలే యవనరులిచ్చెయ్ ద శరణాగతియిన్దైయ వధన్
న్దై యనుసంగిత్తు విశ్వసిత్తిరుక్కుమవర్ గళే, శరమపదత్తిల్ పోయ్ భగవ
త్కైంకర్యపరం యిరుప్పరెన్దిటార్.

తప్పిల్ మరువరుళాల్ తామరైయన్దెయగ ... న్దన్
ఒప్పిలిడిగళేనమ క్కుళ్ళత్తు వైప్పెన్దు
తేఱియిరుప్పర్ గళే తేకుపాలిన్దెకు ప్ద
తేఱియిరుప్పర్ పడిగ క్కేయ్ న్దు.

తప్పిల్ కురువరుళాల్ == తప్పిల్లద గురువినుడైయ వరుళాల్ అదా వరు, జ్ఞానానుస్థానజ్ఞులి లారు తప్పిల్ దరిల్లద ఆవార్యనుడైయ ప్రసాద త్తాలేయై.

తామనైయిల్ నాయగత్తల్ == క్రియసమయానవత్ అన్నుడైయ. ఇత్తాల్, శ్రీమత్ పద, నారాయణపదజ్ఞులి లభాత్తైచ్చొల్లుగిడు. ఎజ్జనే యెన్నిల్, తామనైయిల్ నాయగనైయాలే, పురుషకారభూత్తైయూన పిరాట్టియోమణ్డూన నిర్వయోగత్తైయం, నాయగత్తల్, ఎన్నిల సురప్పాలే ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదకమాయం, ఆశ్రితతా ర్యాపాదకమాయువు వాత్సల్యాదియం. జ్ఞానాదిమహాన గుణజ్ఞుకు, ఆశ్రయమాయరుక్కు మాకారత్తైయం శొల్లుగైయాలే.

ఒప్పిలిగళ్ == ఒప్పిల్లద లెనదిగళ్. ఇత్తాల్, “చరణా,” ఎన్నిల పదత్తిల్ లభాత్తైచ్చొల్లుగిడు. తిరువడిగళ్ శ్లోషిల్లనైయంవరు-సహాయంతరసి రవేడుచుయిరుక్కె.

సమక్కుళ్ళువై పెన్దు == అనించన రాయ్, అనన్యగతికళాన సమక్కు-హృదయబ్రలిరుక్కిట శేమనిధియెన్దు. ఇత్తాల్, సరణపదత్తియం, క్రియా పదత్తిలుముణ్డాన వర్ధజ్జైచ్చొల్లుగిడు. ఎజ్జనేయెన్నిల్, వైపెన్దు తన్నై క్కొన్డు సకలముముణ్డాక్కిక్కొళ్ళుం; శేమనిధియోగచ్చొల్లుగైయాలే, ఉపాయత్వత్తైయం, ఉళ్ళుత్తువై పెన్దు, హృదయసంబంధత్తైయం, తద్విషయమాన మాసన స్వీకారత్తైయం శొల్లుగైయాలే. ఇప్పడి యనుసందిత్తు.

తేటియిరుప్పార్ గళ్ == ఇవ్వమసంధానముణ్డానాలుం, మహావిశ్వాసం వేణుమితే. అగ్గెయాలే యప్పడి విశ్వసీత్తిరుక్కుమవర్ గళ్.

తేనుఫాలివైకున్ద తేటి = అదావదు, భగవదనుభవ కైంకర్యజ్ఞశుక్కు అనురూపమాన దేశమెన్నుం, తేజస్సుమిక్కిరుక్కిట శ్రీవైకుంఠ త్తిలేపోయ్.

ఇరుప్పార్ పణిగ్గేయ్దు == పణిగళుక్కేయ్దిరుప్పార్ పణిగళెన్దు, భగవత్కైంకర్యజ్ఞై చొల్లుగిటరు అడుక్కేయ్దిరుక్కైయూవదు, అను రూపమాన పణిగారిగళాయిరుక్కై. ఇరుప్పారెన్దు, ఇరుప్పరెన్దుపడి అన్తిక్కే, పణియెన్దు తిరువనంతాళ్ వానాయ్, బహువచనం పూజ్య వాచి యాయ్ పురు యిరుప్పరెన్దుపుమాం అదావదు, తిరువనంతాళ్ వాన్, “శెన్దొన్దుకైయూం” ఎన్నిటపడియ్, అఖిశేష వృత్తిగళిలుం అధికృతనాయిరుక్కుమాపోలే, అశేషశేషవృత్తిగళిలుం, అన్వితరాయిరు ప్పొన్దై “ఆచార్యస్వప్రసాదేన మమసర్వమభిప్సితం । ప్రాప్నుయా మీతివిశ్వాసో యస్యాస్తిసనుభవవేత్” ఎన్నక్కడవదితే

ఇరుపత్తేట్రాంపాట్టు.

ఉజ్జీవనూపాయ మఱియూదారు, అత్తై యుపదేశిక్కు మవర్గళే సక్కల్ శేర్ న్దఱియూదారు, చరమజ్ఞోక్తార్గళై విశ్వసియీదవర్గళుం, పరమపద త్తిలేటప్పటాడే భవదుఃఖమగ్నరాయ్ప్పొరువర్గళెన్దిటార్.

నెఱియఱియూదారు మఱిన్దవర్పాలశె న్దు
శెఱిదల్ శెయ్యో త్రిమనత్తర్ తాముం ... ఇత్తైయరైన్దు
త్తేటాదవరుం తిరువడదైకోనుల గ
త్తేటారిడరదున్దు వా ర్

నెఱియఱియూదారు == సంసారత్తై త్తప్పవిక్కుముపాయమఱియూ కాన్దుం నెఱివఱ్చియాయ్, ఉపాయత్తెచ్చొల్లుగిటదు.

అఱిష్టవర్పాల్ శెన్టు శఱిదల్ శెయ్య శ్రీమస త్తర్ తాముం = ఉజ్జీవ
నోపాయ మఱిష్టవర్ గళ్ పక్కల్ శెన్టు, అవర్ గళ్ ఇత్తై త్తజ్జకుక్కుపదే
శిత్తైక్కుఱుప్పాగ, ప్రణిపాతాభి వాదసపప్రశ్న సేవారూపమాన శఱి
దలై చెయ్యదే, సజాతీయబుద్ధియాలే, యవర్ గళ్ పక్కల్ వోషదశక
సంపణ్ణియిరుక్కుం, ముష్ట హృదయరాసవర్ గళ్ తాజ్జకుం

ఇత్తైయరైన్దు త్రేతాదవరుం = సర్వేశ్వరన్ గీతోపనిషదా చార్య
నాయ్ నిన్దు, సకాత్తాక్కకుం ఉజ్జీవిత్తైక్కుఱుప్పాగ అజుస వ్యాజ
త్రాలేయరుళిచ్చెయ్ ద వరమశ్లోకత్తి - ౨ - త్తై విశ్వసియిరువర్ గళుం

తిరుమడవైకోనులగ త్రేతార్ = “తిరుమలోవై కువ్దం” ఎన్ని ఆపడినో,
శ్రియోపలియినుడైయ లోకమాన శ్రీ వైకుంఠ ల్లిలఱప్పెతార్ గళ్

ఇదర్ మున్దువార్ = సంసారముఖుగ్గురాయ్ పోరువర్ గళెన్దు “అజ్ఞ
శ్చాశ్రద్ధధానశ్చ సంశయాత్మావినశ్యతి | నాయం లోకో న్నినవో న సుఖం
సంశయాన్మనః” ఎన్దు, శ్రీగీలైయిల్ ఆవసరుళిచ్చెయ్ ద వదనం, ఇప్పా
ట్టిల్ శోన్న వధాత్తుక్కు సంవాదమాగ వసుసంధేయం

ఇరుపత్తెట్టాంపాట్టు.

కీర్తిరణ్ణుపాట్టాలే, పరమపదత్తిల్ పోమవర్ గళ్ పడిన్దైయుం, పోవాద
వర్ గళ్ పడిన్దైయుం, అరుళిచ్చెయ్ దార్; ఇని ఇప్పాట్టిల్, పరమపదత్తిల్
పోమవర్ గళుక్కు, ఇప్పేల్ ముక్కడియాగ చొన్న శరణాగతియానరు,
తన్నై యవలంబిత్తు నిఱ్ఱుమవన్, ఉపాయాంతరత్తిలే తైవైక్కిల్,
తాన్ రక్షకమాగాదే తన్నైక్కొన్దు న్దువుప్పడిన్దు, సద్గుప్తాంతమాగ
వరుళిచ్చెయ్ దార్.

శరణాగతిమన్త్రోర్ శాదనత్వైష్ఠ్యన్త్రీ ల్
 అరణాగాదజ్ఞనై తత్తత్తేనై మురణ్ణియ
 కట్టియదువేటోర్ కయిలుకొణ్ణార్పదత్త ముత్
 విష్టపదైపోల్ వి... .. దుం.

శరణాగతి == “అనన్యసాధ్యస్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకం । తదే
 కోపాయతామిహాన్నాప్రపత్తిశ్శరణాగతిః” ఎన్టుం, “అహమస్మ్యప
 రాధానా మాలయోగీచసోగతిః । త్వమేవోపాయభూతోమే భవేత్ప్రసా
 దఃసామతిః” ఎన్టుం, శొల్లుగిఅపడినే, మహావిశ్వాస పూర్వకమాగ, అకొ
 చననాయ్, అనన్యగతియూన వశికాయాలే అనుష్ఠిక్కు స్వమమదాయ్,
 “ఆర్తానామాశుభదా” ఇత్యాదివ్వడియే, అమోఘైయాయ్కొణ్ణ,
 కార్యం శైయ్యుం శరణాగతియూనదు.

మన్త్రోర్ శాదనత్వైష్ఠ్యన్త్రీల్ == తన్నో డన్వితనానచేతనత్, తత్త
 వైభవత్వైయత్తన్దు, ఇదువే నమక్కురక్షకమెన్దువిశ్వోన్తు నిత్యైయన్త్రిక్కే,
 ఇదుక్కుత్తుతైయోగ నాముం శిల శైవోమెన్దు స్వయర్నరూపోపాయశ్శి
 లాన్తై యవలంబిత్తిల్.

అరణాగాదు == తానివనుక్కు రక్షకమాగాదే ఇవనైవిట్టుపోప్. ఇదు
 తనై దృష్టాంత పూర్వకమాగ ఉపపాదిక్కితార్ సేల్.

అజ్ఞనైతత్తత్తేనై == అజ్ఞనైయినుడైయ శుత్రనాన తిరువడిన్దు. శేయ్-
 శుత్రత్.

మురణ్ణియ క్కట్టియదు == బల మట్టియమృడియాగ క్కట్టినదు.
 మురణ్-మిడుక్కు.

వేటార్ కయిటుకొట్టార్వదకమున్ = తత్ పక్కల్ చుట్టల బుద్ధి పట్టి. వేటే యెరు శణిత్ కయిత్తుల్లొక్కొణ్ణు కట్టువదట్టు మున్నే. మున్నేయెట్టదు, కట్టువైయిలే ప్రవృత్తమానపోదేయెట్టపడి.

విట్టపడైపోల్ విడుగు = మున్నునవైక్కట్టినదాయ్ వేటే యెరు కయి త్తుల్లొక్కొణ్ణు కట్టుగిట్టవదవిలే, తాన్ నట్టప్పొస బ్రహ్మప్రసాదే, తన్నై ప్పుగ్గోసిన్దవివకొ ఉపాయాంతరత్తిలే అన్వయిస్తపోదు. తానివ్నైవిట్టప్పొ మెన్దై “ప్రపత్తేన్దవిదవ్యేవం పరాశయోనవ్దతే! సాహిసర్వప్రసర్వేషం సర్వకామఫలప్రదా || సర్వకుచ్చంతాగేన పన్నుసంసారనాశినీ | రాక్ష సానామవిప్రసంభా చాఙ్గానేయస్యబంధినే || యథావిధితాసంస్కృత్య మో ఘాప్యస్త్రబంధినా | తథాపుంసామపస్రంభా ర్చ్యశత్రికప్రమృతాభవత్ || తస్మాద్విప్రంభయ్యహ్వానాం ముక్తిందాస్యలిసావిరాత్ ” ఎన్దిత్వభాన్దాన్ సనత్కుమార సంగీతైయిలే శ్లోకస్మట్టపటే.

ఇరుపత్తోన్మదాంపాట్టు.

మంత్ర, గురు, దేవతైగళ్ మూన్దినుదైయపుం, ప్రసాదత్తుంకు సర్వ కాలముం విషయమాయ్ప్పొరుమవర్ గళ్, సంసారదుఃఖతైవెన్దు, శడత్కైస మోక్షతైప్పెటువరెన్దితార్.

మన్దిరముమీదకురుపు మమ్మన్దిగత్తా త్
 శివవైశేయేగిన్ద తిరుమాలుం సన్దలి
 దెన్దుమరుళ్ళేపురివర్ యావరవరిడ రై
 వెన్దుకడిదదైవర్ వీ డు.

మన్విరముం = “మంతారం, త్రాయత, ఇలిమంత్రః” ఎన్ని ఉపదేశము, అనుసంధాతాపుక్కు రక్షకమాన లిరుమంత్రముం.

ఈశ్వరుపుం = మంత్రప్రదనాన వాచార్యముం.

అమృద్విరతాల్ శిష్టనైశేయగిష్ట లిరుమాలుం = అష్టి మంత్రప్రతిపాద్య నామ్ అత్తా లే అనుసంధిక్కుప్పదుగిష్ట శ్రియఃపలియుం

నద్దలిలాదు = నద్దలిని క్షే. అదావదు, నద్దదల్ - కేడామ్, అది లైయెన్దైయుం లే విచ్చేదమన్వి క్షేయెన్దై

ఎన్దురుళి ఘోషర్ యావర్ = సర్వకాలముం ప్రసాదతై ప్పణ్ణునై క్కు విషయసూతరం యిరుక్కుమవర్ గళే యావర్ శిలర్.

అవగడై వెన్దుకడిదైవర్ వీదు = అదావదు, అన్ధర్ గళే సాంసారక మాన దుఃఖుద్దలైయుంజియుత్తు శీఘ్రమాగ పరమ పురుషార్థం లక్షణమోక్ష తై ప్రాపిష్పర్ గళన్దై “దేవతాయాగురోత్తైచ్చవ మంత్రస్యైవప్రసాదతః । ఐహికాముష్మికాసిద్ధి ర్ద్విజస్యాన్యేనసంశయః” ఎన్దు, పురాణసార సముచ్చయత్తిల్ మూలమంత్రమాహత్వత్తిల్ శొన్న వచనం, ఇదుక్కు ప్రమాణ మాగ ఎనుసంధేయం. “మంత్రేతిదేవతాయాం వ తధామంత్రప్రదేగురౌ । త్రిసుభక్తిస్స దాకార్యా సాహిప్రథమసాధనం” ఎన్నక్కడవదితే.

ముప్పదాంపాట్టు.

తనక్కవేక్షితమాన ఐహికాముష్మిక సకలవస్తుక్కుళం, తిరువష్టాక్షర ప్రదనాన వాచార్యనే ఎన్దు రాదవర్ గళోడుళ్ళ సంబంధతై విడునై, కాన్ద్ర విహితమెన్దితార్.

మాడుమనైయుం కిశైయుమతైమునివ ర్.
 లేడుముయర్ వీడుం శెన్నెటియుం పీడుడైయ
 ఎట్టెలుత్తుంతనవనే యెన్నిరాదారులు నై.
 నిట్టడుగైకిణ్ణిర్ వి

మాడుం = తనకు భోగ్యమాన యీ రాదిగ్గై యుణ్ణాక్కుమవైయెన్టా
 ఎరిక్క ప్పడుం పశుక్కళుం.

మనైయుం = భోగస్థానమాన గృహము

కిశైయుం = తగ్గళొట్టై కలవిదానే భోగమాచ్యుదియరుక్కుం
 క్కళుం. ఇనై, మగ్గిం విహమాన న్నోన్మెన్టై క్కళున్మెన్టై ముప
 లక్షణం.

మతైమునివర్ లేడుముయర్ వీడుం — వైదికంయ్య, భగవద్గన సత్త్వ
 రాయరుక్కుమవర్ గళే, ప్రాప్యమెన్టై విరుప్పిత్తేపిప్పడుమదాయ్, క
 వల్యమాడుంపోలన్మిక్కే, ఉల్కొప్పిమానమోక్షము

శెన్నెటియుం = అన్ద మోక్షతై ప్రాప్తిక్కుడగాగిప్పారు మ్మ
 రాదిమార్గముం అన్మిక్కే, శెన్నెటియెన్టై అన్ద మోక్షతై ప్రాప్తిక్కు
 టుప్పాన ఉపాయత్తైచ్చొన్మిళమాం

పీడుడైయ వెట్టెలుత్తుంతనవనే యెన్నిరాదారులనై = కీర్తిక్తమానవై
 యెల్లాం, సంసార వర్ధకజ్జళుమాయ్, ముద్రజ్జళుమాన మంత్రాంతరజ్జళోపా
 లన్మిక్కే, సంసార నివర్తకమానైయాలే, వన్ద పెరువైయెన్టైయ, తిరు
 వట్టాక్షరత్తైత్తనరుళిన ఆచార్యనే యెన్నిరాదవర్ గళోడుణ్ణాన సంబంధత్తై.

విట్టభుగైకర్ణీర్ విది = విమలైయావదు, శాస్త్రీ విహిత జ్ఞానజ్ఞో
 శస్త్రై ఇత్రాలవంగళోత్పై సంగంధం, అవశ్యంవిడవేణుమెన్ద దాయిత్రు
 “విహికాముష్మికంసర్వం గురురష్టాక్షరప్రదః । ఇత్యేవంయేనమస్యస్తే త్య
 క్తవ్యాస్తేమనీషిభిః” ఎన్నక్కడవదితే

ముప్పత్తోరాంపాట్టు.

సకలవేదాంతర్గతమాన సరమార్థముం, తమపబ్రహ్మణంగళాన శాస్త్రీ
 జ్ఞో శొల్లునదవుం, శరణాగతిప్రదనాన స్వాచార్యై తిరువడిగళే రక్షక
 మెన్నుమదవెన్నిచారె.

వేద మెరునాన్నిను ట్పొదిన్ద మెయ్పొరు శుం
 కోల్ వ నుముదల్ నూల్ మిఱువెరుం లీదిల్
 శరణాగతిన్ద తన్నిత్తైన్ద శే
 అరణాగుమెన్నుమ దు

వేద మెరునాన్నిను ట్పొదిన్ద మెయ్పొరుశుం = అపారూపేయమాయ్,
 నిత్యనిర్దోషమాయ్, అప్రమమమాయరుక్మైయాలే అద్వితీయమాయ్, ఋ
 గాదిభేదతాలే చతుర్విధమాన ఏదిత్తినుశ్యే, ఎట్టుప్పరియుమిట్ట కట్టివైక్కు
 మాప్పొలే, శేమిత్తువై త్తదరమార్థముం ఇత్తాలే, వేదమెన్నైయాలే, ఇవ్వర్థ
 ప్రతిపాదకమాన ప్రమాణత్రికతైయ గౌరవముం, నాన్ని నెన్నైయాలే, యదు
 తన్నిలెజ్జేను మెరు ప్రదేశత్తిల్ ప్రతిపాదిక్క ప్పదువదన్బిక్కే, అనేక
 శాఖారూపమాన వరుక్కెల్లాం తాత్పర్యమిదువెన్ను మిడముం, ఉట్పొదిన్ద
 వెన్నైయాలే, అదుదాక, మెలెభిచ్చొల్లిపోరుమదన్బిక్కే ఉశ్యేశేమిత్తువై
 క్కప్పట్టడెన్నుమిడముం, మెయ్పొరుశెన్నైయాలే, అదుదాసర్థవాద రూప
 వాదమానదిన్బిక్కే, తత్వరూపమాన వర్థ మెన్నుమిడముం శొల్లిన్ద దాయిత్రు.

కోదిల్ మనుముదల్ నూల్ కూలువదుం = కోదిల్లాదమన్వాదిం శాస్త్ర
జ్ఞో శొల్లువదుం. కోదిల్లామైయావదు-మన్ గ్రమిల్లామై. అదావదు, అయ
ధార్థ ప్రతిపాదకమాగిట దోషమిల్లామై. ఇదు మనువుక్కు విశేషణమా
దల్, ఎల్లాత్తుక్కుం విశేషణమాదల్ : మనువుక్కు విశేషణమాసపోదు,
“యదైక్కించమసురవదత్తదేషజం” ఎన్దు, “మన్దగ్ధవిపరీతాతుయూ
స్త్రుతిస్సానశస్యతే”. ఎన్దు, శొల్లున్బుశియాన వదిసుడైయ ప్రామాణ్య
గౌరవం శొల్లుగిటదు. ఎల్లాత్తుక్కుం విశేషణమాసపోదు, అవన్ గ్రమిల్లామై
అస్తతమత్వం శొల్లుగిటదు. మనుముదల్ నూల్ శావన-మన్ గ్రమిల్లాన సా
త్వికస్త్రుతిగళుం, ఇతిహాసపురాణజ్ఞుం, పాఞ్చరాత్రాదిగళుమాగిట శాస్త్ర
జ్ఞో. కూలుగైయావదు, ఇవైయెల్లా మేకకంతమాగ వేదహృదయమాసవద్ద
వర్థతైచొల్లునై. వేదార్థతై విశదీకరిక్తైయితే ఇవన్ దుక్కు కృత్యం.

తీదిల్ శరణాగతిత్వం = తీదిల్లాద శరణాగతిన్దు యుపకరిత్త. అదావదు,
అధిక్యతాధికారత్వముం, అపాయ బహుళత్వముం, అప్రాస్తత్వముమాగిట
దోషమిన్బిక్కేయిరుక్కిట శరణాగతిన్దు, దరిద్రసుక్కు చీరియనిధిన్దుకొ
డుక్కుమాపోలే ఉపకరిత్తవెన్దు. “పీనుడైయ వెచ్చెరుత్తుం తద్దవనే”
యెన్దుకీర్త. ఇజ్జే శరణాగతి తద్దవనెన్దు. క్కీరుదుపోలుపన్బితేయిరు.
నమ్మ చార్వర్ గో మన్ గ్రహస్యజ్ఞిరణ్ణిలు మథ=త్తై మత్తై శబ్దత్తై వెలి
యిట్టుకొన్దు పోరువర్ గో. ఇది లభ=మోలే శబ్దత్తైయు మత్తైప్పర్ గ
శెన్నువ్బడియిరుప్పదొన్దునై యాలే, దివ్యమంగళవిగ్రహముం, విగ్రహగుణ
జ్ఞుం, దివ్యాత్మస్వరూపముం, స్వరూపగుణజ్ఞుం, నిత్యముక్తరుక్కు ప్రా
ప్త్యమాయిరుక్కుమాపోలే, ముముక్షువాయ్, ప్రపన్ననాన వధికారిక్కు.
ద్వయశరీరమే ప్రాప్త్యమాయిరుక్కు సెన్దితే నజ్జేయ రుణిచ్చెయ్దదు.
ఇప్పడియిరుక్కిటవన్ దైయితే ఇవనుక్కుపకరిత్తురు.

తన్నిజైవక్ = తన్నుడైవాచార్యక్. ఇజైవనైష్ఠదు - శేషియైష్ఠపడి.
తన్నిజైవనైష్ఠయాలే, సర్వసాధారణ శేషియాన వీశ్వరజైష్ఠిలన్విక్తే
తనక్కసాధారణ శేషియానవనైష్ఠై.

తాశే = అవనుడైయ తిరువడిగళే. ప్రథమపర్వత్తోహది చరమ పర్వ
తిలుం తిరువడిగళేయితే ఉద్దేశ్యం. అవధారణతాలే అదినుడైయ సహ
యాంతరనై రవేక్ష్యం శొల్లుగిఅదు.

అరణాగుమెన్నుదు = రక్షకమామెన్నిఅవర్థమైన్దై. అరణావదు-రక్ష
కం. తన్నిజైవనైష్ఠం, తాశేయరణాగుమెన్నుం, శేషిత్వశరణ్యత్వజ్ఞితైచ్చొ
ల్లునైయాలే, ప్రాప్యత్వమర్థాన్విధమితే. “గురురేవపరంబ్రహ్మ గురురేవ
పరాగతిః గురురేవరావిద్యా గురురేవపరంధనం। గురురేవపరఃకామో
గురురేవపరాయణం యస్తాత్తదుపదేష్టసౌ తస్తాద్గురుతరోగురుః॥ అర్చనీ
యశ్చవంద్య శ్చకీర్తనీయశ్చసర్వదా। భావయేజ్జపేన్నమేద్భక్త్యాభజేదభ్య
ర్చయేన్నదా॥ ఉపాయోపేయభావేన తమేవశరణంప్రజేత్। ఇతిసర్వేషు
వేదేషు సర్వశాస్త్రేషుసమ్మతం ఏవంద్వయోపదేష్టరం భావయేద్భక్తిమాన్
ధియా” ఎన్ను, శ్రీసాత్వికతంత్రత్తిలే, ద్వయప్రసంగత్తిలే, తదుపదేష్టవాన
ఆచార్యనుడైయ నైభవం భగవానాలే యరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదితే.

ముప్పత్తిరణ్డొంపాట్టు.

తిరువష్టాక్షర ప్రదనాన వాచార్యక్ తిరువడిగళే సకల ప్రాప్యమెన్దటి
యూదారుఅవైవిదుగై శాస్త్రవిహితమెన్నుం, సకలశాస్త్రముం ప్రతిపాదిప్పదు
శరణాగతిప్రదనాన వాచార్యక్ తిరువడిగళే రక్షకమామెన్నుదువెన్ద మరు.

లిచ్చెయ్యవలెనని ఆచార్య వైభవతై ప్రకాశిస్తాన్ కీర్తిరత్నపాట్రాల్; ఇప్పట్టిల్, ఇప్పడియరుద్ధుల్వాచార్యనై అవతార విశేషమెట్లు ప్రతిపత్తి పణ్ణాదే మానుషప్రతిపత్తి పణ్ణమవనుక్కు వరుమనగ్గతై, అర్చావతారత్తిలు పాదాన నిరూపణంపణ్ణమవనుడు శేర్ త్తరుళిచ్చెయ్యగితార్.

మానిడవనెట్టుభురునై మలర్ మగళి కోట
తానుగన్దకోలము లోగమెన్టుం ఈసమదా
వెణ్ణుగిస్తనీశ రిరువరుమేయెక్కా... .. లుం
నణ్ణిమవర్ కీట్రా నర గు.

మానిడవనెట్టుభురునై = ఆచార్యనై మనుష్యనెన్టుం. అదావను, “సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీంతనం” ఇత్యాదిప్పడియే, తన్నైసంసారత్తిసెన్టు మెదుత్తైక్కాగ ఈశ్వర మనుష్యరూపణ్ణు వందిరుక్కితానెన్టు అటియోదే, మేలెన్దు వాకారత్తైప్పార్ త్తు ఆచార్యనై మనుష్యనెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణునై. “యస్యసాక్షాత్పరవతిజ్ఞానదీపప్రదేగురా మర్త్యబుద్ధిశ్చుతంతస్య సర్వంకుంజరశాచవత్” ఎన్టు. ఆచార్యనై మనుష్యనెన్టు నినైక్కిఱవణ్ బుద్ధి అసగ్బుద్ధియెన్టుం, అవణ్ కన్ద కల్వయెల్లాం నిచ్చియోజనమెన్టుం, శ్రీ భాగవత్తిలే శొల్లిన్ద్రనీతే.

మలర్ మగళికోట తానుగన్దకోలము లోగమెన్టుం = శ్రియఃపతియానవణ్, తానుగన్దరుళిన విగ్రహతై లోహమెన్టుం. అదావను, “ఉమరుగన్దుగన్ద ఉరువంనిన్నురువం” ఎన్ణిఱపడియే, ఆశ్రతరానవర్ గళుగన్ద దడియాగ అవనుగన్దు పరిగ్రహత్తు నిట్కొట అర్చారూపతై అప్రాకృత విగ్రహత్తోపాదియాగ ప్రతిపత్తిపణ్ణుచేడ్డియిరుక్క, మేలెన్దు వాకారత్తైప్పార్ త్తు అదినుడైయ ఉపాదాననిరూపణంపణ్ణునై. “అర్చావతారోపాదానం

వైష్ణవైత్త్యత్వత్వచింతనం । మాతృయోనిపరతేయా స్తుల్యమాహుర్నసీషణః ”
 ఎఱ్ఱ, అర్చావతారోపాదాన నిరూపణత్వై, మాతృయోని పరతేయమమాగ
 తాత్ప్రొ శొల్లిన్ శ్రితే.

ఈనమదా = హీనమాగ. ఇప్పటితత్త్వేయదాగవెనపడి.

ఎఱ్ఱగిన్ననీశర్ = శిన్దియానిట్కిల నీచర్. ఇవర్గఖట్టాట్టిల్ తణ్ణి
 యరిల్లెయై. అదావడు, అచార్యవిషయత్వేయం, అర్చావతారవిగ్రహత్వై
 యం, కీర్తనోన్నపడియే తణ్ణియదాగ ప్రతిపత్తి పట్టుమవర్గశ్, కర్మ
 చణ్ణాశరణై.

ఇరువరుమే = ఇవ్విరువరోడు తుల్యపాఠిగిల్లామైయాలే, మేట్చుల్లు
 గిణవసర్థ మివర్గ శిరువరుక్కుమే యుశ్శదెన్దై.

ఎక్కాలుం = ఎక్కాలత్తిలుం. కాలతత్వముశ్శదనైయమెన్ద పడి.

నణ్ణిడువర్ కీర్తాసరగు = ఇదుక్కుమేల్ పొల్లాదదియెన్నుప్పడి తణ్ణి
 దానసరకత్తై ప్రాపిప్పర్గతెన్దై. ఎక్కాలుం నణ్ణిడువరెన్దైయాలే, సరక
 త్తిలే శృష్టియం, సరకత్తిలే సంహరముమాయ్ చెల్లుమాయిల్లు. అన్ది
 క్కే, ఎక్కాలుం కీర్తాసరగెన్దై, వెడియావెన్నరగాన సంసారత్వేచ్చొన్న
 పోడు, నిత్యసంసారిగళాయ్ పోవర్గతెన్ద పడి. “విష్ణురర్చావతారేషు
 లోహభావంకరోతియః । యోగురొమానుషంభావ ముభాసరకపాత్రినా ”
 ఎన్ది అ బ్రహ్మణ్ణ పురాణవచనం యివ్వర్థతుక్కు సంవాదమాగ వసుసం
 ధయం.

ముప్పత్తుమూన్టాంపాట్టు.

ఆసన్ననాయురుక్కిరి వాచార్యనై అపమతిపణ్ణి కైగ్రవిట్టు, అతియారథ
నాన వీశ్వరనై యవేషీత్రవశైయి లుదపుమెన్టు నినైత్తు ఆశైప్పడుమవకా
అతిభుకేడనెన్నుమై దృష్టాంతముఖేన అరుళిచ్చెయ్యగిటార్.

ఎట్టవిరున్దకురువై యితైయట్టె స్తు
విట్టోర్ పరనై విరుప్పలుదల్ పాట్టెనత్త
కణ్ణుమ్మళిత్తిరున్దు కైత్తురుత్తినిర్ చూ వి
అమ్బుదత్తైప్పార్ త్తిరుప్పనన్ గు.

ఎట్టవిరున్దకురువై = ఆసన్నమాగ విరున్ద వాచార్యనై. అదావడు,
చతుర్థమృనాయ్, తనక్కువేట్టిపోదు రక్షకనాగళుం భోగ్యనాగళుం, ఉజ్జీ
విక్రలావృషి సన్నిహితనాయురుక్కిరి వాచార్యనైయెన్టె.

ఇతైయట్టెన్టు = శేషియట్టెన్టు. అదావడు, “శరణాగతిత్వ
తన్నితైచన్టాశే” ఎన్నిఅపడియే, తనక్కితైవనాయురుక్కు, సజాతీయ బుద్ధి
యాలే యవనైయట్టెన్టుచెన్టె.

ఓర్ పరనై విరుప్పలుదల్ = పరనాయురుప్పమెరువనై విరుమ్బున్.
అదావడు, శాస్త్రగమ్యనాయ్, అతి యారథనాయ్, తనక్కు అణగవరియ
నాయురుక్కుం ఈశ్వరనై, రక్షకనాగళుం, భోగ్యనాగళుం, అనుసంధిత్తు
అవనై లభిక్కువేణుమెన్టు ఆశైప్పడునైయెన్టె.

పాట్టెన = శడత్తెన.

తణ్ణ కణ్ణుమ్మళిత్తిరున్దు = మాణ్ణువారైప్పోలే తణ్ణ కణ్ణైమూడిక్కి
జ్జిరున్దు, మేల్ విలైవడు విచారియామలిరున్దెన్టపడి.

క్రైష్టురుత్తీర్తూవి = విడాయ్ పిఱన్దపోదు ఉపజీవిక్కలామ్మడి
తురుత్తియిలే శేర్తు తణ్ కరన్ధమాయరుక్కిఱ జలత్తెనిలత్తిలేపోన్మన్దు.

అమ్బుదత్తైప్పార్ త్తిరుప్పా నన్దు = మేఘగతమాన జలం విడాయ్
క్కుదపుమెన్దు నినైత్తు, ఆకాశవర్తియాయ్ అతి దూరన్ధమా యరుక్కిఱ
అమ్బుదత్తైప్పార్ త్తిరుక్కు మవనైప్పోలే. అవనైప్పోలేయెన్దు అవణ్
శయలైప్పోలే యెన్దు పడి. అల్లదు విరుప్పణుద లెన్దు నోడు శేరాదిత్తే.
“చతుర్దమ్యంగురుంత్యక్తావ శాస్త్రగమ్యంతుయన్దు శేత్, కరన్ధముదకం
త్యక్తావ ఘనన్ధమభివాంఛతి” ఎన్ది వన్ధన్దాన్ భగవద్బోధాయన కృతమాన
పురాణసముచ్చయత్తిల్ ఆచార్య మాహాత్మ్యప్రకరణత్తిల్ శోల్లప్పట్టిదిత్తే.

ముప్పత్తునాలాంపాట్టు.

అతిసులభనాయ్ త్తనక్కు క్రైష్టుగున్దిరుక్కిఱ ఆచార్యనై, అపరత్వ
బుధియాలే యుపేక్షిత్తు, అతిదుర్లభనాయ్, అనేక యత్నప్పట్టుక్కాణ
వేణ్బుప్పడియిరుక్కుం, ఈశ్వరనై యుపేక్షిత్తు, సమయత్తిల్ నమక్కుదపు
మెన్దునినైత్తు అనువర్తిత్తై, అజ్ఞానకార్యమెన్నుమత్తై, ఇన్నమిరు దు
ష్టాంతత్రాలే దశిప్పిక్కిఱార్.

పన్దుకురునై పురనన్దైసవిగన్ధ్ న్దు
మన్ద్రోర్. పరనై వత్తిప్పడుదల్ ఎన్ద్రోత్తే
త్తైప్పారుళ్ విట్టారేసు జ్ఞానియిల్ తాంపుజ్జ త్త
అప్పారుళ్ తేడిత్తిరివానన్దు ము.

పద్మదురుదై = తన్నాలే పద్మపుష్పిరుక్కిరిత వాచార్జ్యనై. అచా
వదు, అతిసులభనాయ్, త్రిసక్కుపేక్షితమాన దక్షయిత్, రక్షకనాగపుం,
భోగ్యనాగపుం, ఆశ్రయిక్కుప్పట్టిరుక్కిరిత వాచార్జ్యనైయైన్దై.

పరసత్తనవిగ్రహం = “యస్యసాక్షాత్భగవతి జ్ఞానదీపప్రదేగురా”
ఎన్దు, భగవదవతారమాగ శాస్త్రం శొల్లియైయాలే పరనాయుక్కిరితవనై,
సజాతీయబుద్ధియాలే, ఇవత్ పరసత్తనై అవమతిదణ్ణిక్కైవిట్టు.

మన్త్రోర్ పరనై పద్మపుడుదర్ = వేతేయిరుపరనై పద్మపుడుదై
అచావదు, అతిదుర్లభనాయ్ త్తత్ కణ్ణుక్కు విషయం నిక్కై, అనేకం
వరుత్తప్పట్టు కాణవేణ్ణుప్పటి యిరుప్పానాన పిష్వరనై, త్రిసక్కు రక్షక
నం, భోగ్యనుమాగనినైన్దు త్తత్ భారమాగవసవ త్తైయైన్దై.

ఎన్త్రే = ఇవత్ విట్టు విషయత్తుక్కుం పద్మనై విషయత్తుక్కుమశ్చ
నైవహానియై త్తిరుపుశ్చోపన్త్రో విషణ్ణరాయ్, ఎన్దే! ఎన్దితార్.

తత్ ప్రొప్పారుశ్చిట్టు = వేణ్ణిపాదు వినియోగజ్ఞోశ్చలాప్పటి మతి
చ్చీలైయాలే కట్టిత్తైయిలిరుక్కిరిత భగవై అన్యమెన్దైనినైవాలేవిట్టు.

ఆరేనుక్కానియిల్తాంపుదైత్త = వెళినిలిన్దిక్కై భూమిక్కు
శ్చేమన్త్రాచేనుం తాజ్జీపుదైత్తువైత్త.

అప్పారుశ్ తేడిత్తిరివానన్దు = అన్ద భగవై త్తాత్ అభిక్కైక్కు తేడి
త్తిరియుమవత్ పాలే. ఇట్టుమవత్ శెయిల్ పాలేయెన్దైపడి. పద్మపుడుద
లెన్దైదు శరవేణ్ణుమితే. “సులభంస్వగురుంత్వక్త్వా దుర్లభంయఉపా
సతే. బంధంత్వక్త్వా భసంమూఢో గుప్తమస్వేషతోలౌ” ఎన్నక్కడవ
దితే. ఇన్దొకత్తిలే ఉపాసలే-ఎన్దు, అషణం, ఉపాసతి ఎన్దుపడి.

ముప్పైశ్శాంపాట్టు.

ఆసన్నమాయ్ సులభమాన వాచార్య విషయతైవిట్టు, దూరస్థమాయ్ దుర్లభమాన వీశ్వర విషయతై యాశైష్వరువార్, అఘోరిలిగతాన్నమతై వృష్టాంత ద్వయతై దశాపిత్తార్ కీర్త; ఆచార్య విషయత్తిల్ ప్రేమమన్ ద్రవమక్కు ఈశ్వరన్ పెరుకాలముం అనుగ్రహంపణ్ణాన్, నిగ్రహమే పణ్ణమెన్నమతై, సద్వృష్టాంతమాగ అరుళిచ్చెయ్ తొరిదిల్.

ఎన్దుమనైత్తుయిర్ కుక్కు మిరశ్చెయ్ నారణ ... నుం
ఆన్దున్దారియన్ పా ఎన్బుళియిల్ నిష్ఠ
పునల్ పిన్ద సజ్జయతై పొంబుళుడర్ వె యోన్
అనలుమిత్త న్దుతాసులర్ త్తియర్ యు.

ఎన్దుం = ఎన్లక్కాలైలుం.

అనైత్తుయిర్ కుక్కుం = ఎన్లవాత్తెక్కళుక్కుం,

ఈరశ్చెయ్ నారణ.నుం = తణ్ణళిపణ్ణానిఱ్కుం సర్వేశ్వరనుం. నారణమెన్దు, “ఉఱవేల్ నమక్కిన్దోళ్ళక్కవాళియాదు” ఎన్నిఱపడియే, సకలాత్తెక్కళోడుం అవర్జనీయమాన సంబంధముతైయవ నానైయాలే, సర్వవత్సలనైత్తు తోల్ దునైక్కాగ.

అన్దుం = నిగ్రహ తైష్వణ్ణానిఱ్కుం. అన్దుదల్-విదుదల్.

తన్నారియన్ పా ఎన్బుళియిల్ = తన్నాచార్యన్ పక్కల్ ప్రేమమన్ ద్రాల్. అదాశు, కీర్త చొన్నపడియే ఉజ్జెయ్ ప్పెన్దుం, పరసపెన్దుంనినైత్తు, త్తాసవనైవిదుప్పడి తద్విషయ ప్రేమం కొలైయిలెన్దై.

నిష్ఠాపునల్ పరిష్టపజ్జయత్తై = ఉత్పత్తిమేతాద్యై త్రనక్కు ధారకమాగ
చ్చున్ శ్రీనిష్ఠ జలత్తైవిట్టగజ్జతామరైస్సై.

పాబ్బుకుడర్ వెయ్యోక్ = కిశర్ వ్రతేజన్వైయుడైయనాయ్, ఉష్ణకిరణ
నానవాదిత్యేక్. అదావదు, “శబ్దబలవద్దగజ్జేర్ వెజ్జదిరోర్ క్కుణ్ణాల
రావాల్” ఎన్నిటవడియే, నీరైప్పిరియామల్ నిఱ్ఱుణ్ణాల త్తిలెన్ఱు మొక్క,
త్తన్నుడైయ కిరణజ్జహలే యదుక్కు వికాసత్తైచ్చెయ్దుక్కొన్ఱు పోదు
మవనెన్ఱై.

అనలుమిట్టన్ద తానులర్ త్తియన్దు = నెరుప్పైయుమిట్టన్ద తానత్తై
యులర్ త్తిరుచుమాప్పోలేయెన్ఱై. ఇత్రాల్, నీరైప్పిరియామల్ నిఱ్ఱుణ్ణాల
త్తిల్, తామరైస్సైయులర్ త్తక్కడివ వాదిత్యన్దానీ, నీరైప్పిరిష్టకాలత్తిల్,
నెరుప్పైయుమిట్టన్ద అత్తై యులర్ త్తిరుచుమాప్పోలే, ఆచార్య సుబంధం
కునైయామల్ నిష్టకాలత్తిలే, ఎన్ఱు మొక్క అనుగ్రహశీలనాయ్, ఇవణ్
స్వరూపత్తై వికసిప్పిర్కుం చుప్పిరన్దానీ, ఆచార్య సుబంధం కొనైన్దాల్,
నిగ్రహశీలనాయ్ ఇవణ్ స్వరూపత్తై సంకోశిప్పిర్తు విచుమెన్ఱచ్చాయ్దు.
“నారాయణోపివికృతింయంతి గురోఃప్రచ్యుంస్యసుర్భద్రేః | కమలంజూడ
వేతం శోషయతిరవిర్నతోషయతి” ఎన్నొక్కడివటతే.

ముప్పత్తాతాంపాట్టు.

సచ్చిష్యనాయ్ సదాచార్య ప్రేమముడైయవనా యిరుక్కుమవనుక్కు
సకల దివ్యదేశజ్గళం తన్నాచార్యనేయెన్ఱిటార్.

విల్లార్ మణికొట్టిక్కుం వేజ్డప్పొన్ఱున్ఱుముద

శెల్లార్ పొట్టిల్ శూత్ తిరుప్పదిగళై ఎల్లాం

మరుళామిరుళోడ మత్తగత్తుత్తనా శో

అరుళాలేవైత్త వవ ర్

విల్లార్ మణికొట్టిక్కుం = లేజస్సుమిక్కిరున్ఱుళ్ళ రత్నజ్జళై తిరువరువిగళాననై కొట్టిత్తేతానిన్ఱుం. విల్లవదు - లేజస్సు. ఆర్ దల్ - మిగుది.
“పణ్ మణిన్కోడు పొరున్ఱురుళున్ఱానముడైయ వేజ్డమితే”

వేజ్డప్పొన్ఱున్ఱుముదల్ = తిరువేజ్డమెన్ఱి ఆ తిరునామత్తైయుడైత్తాయ్, సర్వైస్సప్పహణయమాన తిరుమనై తొడక్కమాయళ్ళ.

శెల్లార్ పొట్టిల్ శూత్ = ఉయరత్తినలశయత్తాలే, మేళున్ఱై ఎన్ఱు పడియుప్పడియిరుక్కుం పొట్టిల్ గళాల్ శూత్ ప్పట్టిరుక్కి ఆ శో - మేళుం. ఆర్ దల్ - పడిదల్.

తిరుప్పదిగళై = ఉగన్ఱరుళినలజ్జళాన దివ్యదేశజ్జళాం

మరుళామిరుళోడ = అజ్ఞానాంధకారమానదు, అలశీఘ్రమాగప్పొమ్బడియాగ.

మత్తగత్తుత్తనా శో అరుళాలేవైత్తవవర్ = శిష్యుణ్ శిరస్సిలే తమ్ముడైయ తిరువడిగళై హేత్వంపరజ్జళాలన్ఱిక్కే, కృపైయాలే వైత్తరుళిన వాచార్యరాన అవరెన్ఱై అహాన్ఱలజ్జళైవొచ్చివీడు, పరవ్యూహాద్ధిన్ఱలజ్జళుక్కెల్లాముపలక్షణం. పరవ్యూహాది పంచస్థలము మాచార్యనేయెన్ఱిరుక్కుక్కడవనెన్నుమత్తై, “పాట్టుక్కేడుమిడం” ఎన్ఱు తుడక్కి పిల్లైలో కాచార్యరరుళిచ్చెయ్ దానితే “యేనైవగురుణాయస్య న్యాసవిద్యాప్రదీయతే । తస్య వైకుంఠగ్ధానుభి ద్వారకాస్సర్వవివసః” ఎన్ఱి అవచనం, ఇరుక్కుసంపాదమగ వసుసంధేయం.

ముప్పత్రేత్రాంపాట్టు.

అర్థ, ప్రాణ, శరీరాదిగత్యం ఆచార్యశేషమాగ వసుసంధిత్తిరుక్కు
మవర్గఖో నెజ్జు, సర్వేశ్వరనుక్కు సర్వకాలముం వాసస్థాన మెన్దితార్.

పారుశుముయిరు ముడమ్బుంపుగ లుం
తెరుశుజ్ఞుణముం శేయలుం అరుళోపురిష్ట
తన్నారీయకొపారుట్టా చ్చక్లక్లయ్యబవర్ నె ... జ్జు
ఎన్నాశుమాలు క్కి డం.

పారుశుం = తనక్కుణ్ణాన వధాముం.

ఉయిరుం = తన్నుడైయ ప్రాణనుం.

ఉడమ్బుం = తన్నుడైయ శరీరముం.

పుగలుం = తన్నుడైయ గృహముం.

తెరుశుం = తన్నుడైయ జ్ఞానముం.

కుణముం = తన్నుడైయ శమాదిగుణజ్ఞుం.

శేయలుం = తన్నుడైయ ప్రవృత్తిగళుం. ఇనైయెల్లావల్లైయం.

అరుళోపురిష్టతన్నారీయకొపారుట్టాయ్ = ఒరుహేతువన్తి క్కే యిరు
క్కచ్చెయ్దే, కృపైయైప్పణ్ణి తన్నైయన్ణీకరి త్త తన్నుడైయ వాచార్యకొ
పారుట్టాగ. తచ్చేషమాగవెన్ఱపడి.

శక్లక్లయ్యబవర్ నెజ్జు = సంకల్పంపణ్ణుమవర్గఖో నెజ్జు. అప్పడి
సజ్జుల్పిత్తిరుక్కు మవర్గగళుడైయ వృదయమెన్ఱపడి.

ఎన్నాశుమాలుక్కిడం = ఎల్లాక్కాలముం సర్వేశ్వరనుక్కు వాసస్థా
నం. ఇవకొ సకలముం తన్నాచార్యనుక్కు శేషమెన్ఱ సంకల్పిత్తు

“తేఘమన్ దఱియే” ఎన్నిరుక్క, అవనివనుడైయ హృదయతైత్తా నాదరిత్తుక్కొచ్చిరుక్కుమాయిన్దు. “శరీరంవసువిజ్ఞానం వాసంకర్త గుణానసూతా । గుర్వర్థంధారయేద్యస్తు సశిష్యోనేతరస్త్యుతః ॥ గుర్వర్థం స్వాత్మనఃపుంసః కృతజ్ఞస్యమహత్తనః । సుప్రసన్నస్పదావిష్ణుర్భృదితస్య విరాజతే ” ఎన్దు జయసంహితైయిలే, శ్రీవరాహనయినార్ అరుళిచ్చెయ్ద వచనం, ఇదుక్కు సంవాదమాగ వనుసంధేయం.

ముప్పతైట్టాంపాట్టు.

ఆచార్యవైభవతై బహువిధమాగ అరుళిచ్చెయ్దార్ కీర్త్; అడెల్లాం తగుమెదైక్కాగ ఆచార్యన్ భగవదవతార మెన్నమతై ప్రకాశిత్తు, ఇప్పడియిరుక్కైయాలే ఎల్లార్ కుక్కుం అవర్ చిరువడిగ్గతై యనుసంధి క్కుమదే మిగళు మనురూపమెన్దు ఇవ్వర్థతై నిగమిక్కిరూత్.

తేనార్ కమల త్తిరుమామగళొక్కు... .. సన్
తానేమరువాగి తన్నరళాల్ మానిడర్ క్కాన్
ఇన్నిలతైతోస్తుచలల్ యార్ కుక్కుమవన్మాళిడై ... యై
ఉన్నువదేశాల భు టుం.

తేనార్ కమల త్తిరుమామగళొక్కునన్ = తన్నోప్పై స్పర్శతాలే మె ప్పొరుమెక్క శివ్విపెన్ దీరుక్కైయాలే మధుసమృద్ధిమాతాద తామరై ప్పువై వాసస్థానమాగ పుడైయళాయ్, శ్రీయెన్దు తిరునామమాయిరుక్కుం పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనానవన్.

●తానే = శ్రీయఃపతి యానైయాలే సర్వాధికనానతానే.

మరువాగి = దివ్యరూపత్వై మత్తైత్తు మనుష్య రూపజ్ఞాన్లు ఆచార్య నాయ్. ఇదుక్కడియెన్నెన్నిల్.

తన్నరుళాల్ = తన్నుడైయ కృపైయాలే. హేత్వం తరమిలైయెన్దై. ఇప్పడి యపదంక్కిటదుదా నారుక్కాగవెన్నిల్.

మనిడర్క్కాయ్ = శాస్త్రవశ్యమాన మనుష్య జన్మత్తిలేపిటన్దు, ఉప దేశాదిగళాలే తిరుత్తినాల్, తిరున్ది ఉజ్జీవిక్కైక్కు యోగ్యరాన వాత్తా క్కుళుక్కాగ.

ఇన్నిలత్తేతోన్దుదూల్ = ప్రజైవిక్కున్దుకెణత్తిలే యొక్క క్కుదిక్కుం తాన్దైప్పోలే, ఇవర్గళో సంసారార్ణవమగ్నరాయ్ క్కిడక్కిట విన్ద భూమి యిలే, అవదరిక్కైయాల్.

యార్క్కుం = వర్ణభేదతాలుం, ఆశ్రమభేదతాలుం, స్త్రీ పురుష భేదతాలుం, పల్వనైప్పటిరుక్కుట ఆత్మాక్కశ్లార్క్కుం.

అవన్మలిజైయై యున్నవదే = శేషియాయ్, శరణ్యనాయ్, ప్రాప్తనా యిరుక్కిటవనడైయ తిరువడిగళిరణ్డైయ ముద్దేశ్యమాగళుం, ప్రాప్యమాగళుం, ప్రాపకమాగళుం, అనుసంధితిరుక్కుమదే. అవధారణతాలేయిదొట్టి య మల్ హొన్దుం వేణ్డై వెన్దై.

శాలపులుం = మిగళుములుం. ఉలుగై-శేరుగై. ఇత్రాల్ మిగళుం స్వరూపత్తుక్కు అనురూపమెన్దై. “సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వా మర్త్యమయీంతసుం మగ్నానుద్ధరతేలోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాచినా॥ తస్మాద్భక్తిర్గురౌకార్యా సంసారథయభీరుణా” ఎన్దు, జయ్యాఖ్యసంహితై యిలే శాణ్డిల్క శొన్నవచనం, ఇప్పాటిల్ శొన్న వర్ధత్తుక్కు సంవాద మాగ వసుసంధేయం.

ముప్పత్తింస్పదాంపాట్టు.

ఇవ్యాచార్య వైభవ మివ్వపయత్తిలన్దు తీర్చునిట్టారేన్దు మఱి వార్ విశేషజ్ఞరస్త్తా ! అదఱియాద తాకికర్ భగవద్విషయత్తిలుక్లాట్టిల్ ఇవ్వపయమే యుద్దేశ్యమెస్తు పన్ద్రీత్తిరియానిస్త్తారెస్తు పట్టితూన్దువర్ గళాగిలోవెన్న, ఇదు భగవద్విషయత్తిల్ ఉన్ఱినిట్టార్ క్కెల్లార్ క్కు మొక్కుమిటేయెస్తు పార్ త్తు, తద్విషయత్తిలుక్లాట్టిల్, తదీయవిషయత్తి లూన్ఱినిట్టారేన్దు తైప్పొల్లి, ఇప్పడి నిఱ్ఱు మధికారిగళుక్కు తాకికర్ పణ్ణం నిదైయం, స్తుతియం, స్తుతినిదైయమాయ్ విడుమెన్ఱిటార్.

అలగైములైకువైతార్ క్కన్ఱరడిక్కన్ఱ ర
తిలదమెనత్తిరి వార్ తమ్మె... .. ఉలగర్ పట్టి
తూన్ద్రీల్ తుదియూగుం తూన్ద్రాదవరివ... .. రై
ప్పొన్ద్రీలకుళువైయే యాం.

అలగైములైకువైతార్ క్కు = అలగైయెన్ఱు పేయ్ క్కుప్పేర్. “పెన్ద్ర గతాయ్ ప్పొల్ వన్ద పేయ్ చ్చి” ఎన్ఱి అపడియే, తక్ వడినైమత్తైత్తు, తాయ్ వడినైక్కిన్ఱు వన్ద పేయ్ చ్చియైదైయ ములైయై ప్రాణసహితమాగ ప్పత్తై య్కళువై త్తవనుక్కు.

అన్ఱరడిక్కన్ఱ = “స్తన్యంతద్విషసంమిశ్రం రస్యమాసీజ్జగద్గురోః” ఎన్ఱుం, “విడప్పాలముదా వముదుశెయ్ దిట్టమాయ్” ఎన్ఱుం శొల్లుగి అపడియే, అవళేనైయిలగప్పడామల్, అన్ద విషప్పాలే యముదాక్కి యము దుశెయ్దు, జగత్తుక్కు వేర్ పన్ద్రాస తన్నై నోక్కిత్తన్ద వన్ఱెన్ఱు, అన్ద గుణత్తుక్కుత్తోన్దు, అవక్ పక్కల్ ప్రేమయక్తరా యిరుక్కుమవర్ గళేః తిరువడిగళిల్ ప్రేమయక్తరాయిరుక్కుమవర్ గళే.

తిలదమెనత్రివార్తమ్మై = ఇప్పడి భాగవతవిషయ ప్రేమయుక్తరాయ్ లోకత్తుప్పర్గళారు తిలకమెన్ఱు, విశేషజ్ఞర్ శ్లాఘిక్కుమ్బడి తిరియుం మహత్తాక్కులై. అన్నిక్కే, అప్పరడిక్కన్నర్-ఇవర్గళ్ తిలకభూతరెన్ఱు, అఱిపునైయూన్ కొణ్ణాదుమ్బడి త్రియుం పెరియార్గతన్నపుమాం.

ఉలగర్ పట్రి తూన్ శీల్ తుదియూగుం = ఇప్పడియిరుక్కుం అధికారి గలై వర్ణాశ్రమాది విశేషజ్ఞళొన్ఱుం పారామల్ భాగవతరెన్ఱిఅమాత్రమే ప్పర్గళాకొన్ఱు, భగవద్విషయవన్నిలుగొట్టిల్ ఇవర్గళ్ యుద్దేశ్య రెన్ఱు నినైన్ఱు అనువర్తిన్ఱు తిరియానిన్ఱార్గతన్ఱు వాకికరాసవర్గళ్ పట్రి తూన్ శీల్, అదివర్గళ్ గుణప్రకాశకమానైయాలే స్తోత్రమాయ్ విదుం.

తూన్ ద్రాదవవరై ప్పొన్ శీలదుళున్ఱైయేయాం = ఇప్పడి పట్రితూన్ ద్రాదే వాకికరాసవర్గళ్, కీర్తించొన్న వద్ద వధికారిగలై లోకసంగ్రహదిగళుక్కాగ, మేలెళుచ్చెయ్దుకొన్ఱుపోరు మాచారజ్ఞలైక్కణ్ణు అనై యడియాగ నల్లవర్గతన్ఱు పుగట్టిల్, అదివర్గళధికారత్తుక్కు చేర్రామై యాలే, పున్ఱైయేయాయ్ విదుమనై. పున్ఱై-పొల్లాణ్ణు. నిన్ఱైయెన్ఱపడి. “స్వాసవిద్యైకనిష్ఠానాం వైష్ణవానాం మహత్తనాం । ప్రాకృతాభిస్తుత్తిన్దా నిన్దాస్తుతిరిత్పుతా ” ఎన్నక్కడవదితే.

నాల్పదాంపాట్టు.

ఇప్పడియానాలుం ఇవర్గళుడైయ శొల్లుం, కేయలుం, నాట్టార్క్కు ప్పొరున్దామైయాలే, అదు తనైయిట్టుప్పట్టిక్కిలోవెన్ను, ఇదు ప్రథమ శర్వ నిష్ఠర్క్కు ముక్కుమితేయెన్ఱు పార్త్తు, సామాన్యేన భాగవతర్గళుడైయ ఉత్తివృత్తికటాక్షజ్ఞునడైయ వైభవతైచ్చొల్లి ఇప్రబంధత్తై నిగమిక్కిటార్.

అల్లిమలర్ ప్పావై క్కన్బరడిక్కన్బ ర్
 శొల్లుమవిడు శురుదియాం నల్ల
 పడియాంమనునూ అ్కవర్ శరినై పా రైవ్
 చెడియార్ విన్దైత్తోనైక్కు త్తీ

అల్లిమలర్ ప్పావై క్కన్బరడిక్కన్బర్ = “కోలమలర్ పావైక్కన్బా”
 వెన్దు, ఇరువే నిరూపకమాగచొచ్చిలి సంహక్కుప్పడి త్తామరైప్పువైయి
 రుప్పిడమాగచొచ్చెయి పెరియ పిరాట్టి విషయత్తల్, ప్రేమయత్తనాయిరు
 క్కు మీన్వర- చిరువడిగలిల్, ప్రేమమేని రూపకమాప్పడియిరుక్కుం
 భాగవత్ గళే.

శొల్లుమవిడు శురుదియాం = విసాదమాయ్ చొచ్చిల్లుంవార్ తై వేదా
 భమాయిరుక్కెయాలే, అపారుషేయమాయ్, నిత్య నిదోషమాయ్,
 ఆస్తతమమాయిరుక్కుం వేదత్తోపాది ప్రమాణమాయ్ ప్పరిగ్రహిక్కలా
 యిరుక్కుం.

నల్లపడియాంమనునూ అ్కవర్ శరినై = అవర్ గళే చరిత్రమానదు
 భర్తశాస్త్రజ్ఞుల్ తరైయాయ్ సదాచార ప్రతిపాదకమాయిరుక్కుం మా
 నవ శాస్త్రీత్తుక్కు, ఇత్తైక్కొణ్ణో యిదు శొల్లిల్ శైన్దుప్పడి నన్దాన మూల
 మాయిరుక్కుం. పడియావదు, తన్నైక్కొణ్ణు తనక్కుప్పోలియానదు
 శైయ్యలాప్పడి మూలమాయిరుక్కుమదితే.

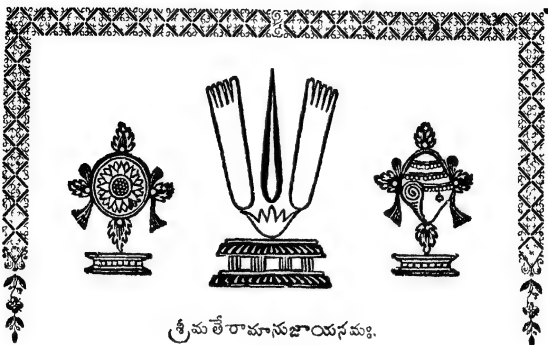
పారైవ్ చెడియార్ విన్దైత్తోనైక్కుత్తీ = అవర్ గళుడైయ కటాక్ష
 మానదు తూటుమణ్ణిక్కిడక్కిట కర్కసమూహత్తుక్కు అగ్నిపోలే నాశకర
 మాయిరుక్కుమెన్దై. అదావదు, ఇవర్ గళుడైయ కటాక్షం స్వవిషయ
 మానవర్ గళే కర్కత్తై నిశ్శేషమాగ పోక్కునైయాలే స్వరూపత్తై ఉజ్జ్వల

మామృతమైష్టదాయిత్యం. “వేదశాస్త్రరథారూఢాః జ్ఞానఖడ్గధరాద్వి
జాః । క్రీడాథమపియద్యుభయ స్సధర్మపరమోమతః” ఎన్టుం, “వాసు
దేవంప్రపన్నానాం యాస్యేవచరితానివై । తాస్యేవధర్మశాస్త్రాణీ త్యేవం
వేదవిదోవిదుః” ఎన్టుం, “నశుద్ధ్యతితథాజన్తు క్షీరవారిశతైరపి । లీలమై
వయథాభూష వైష్ణవానాంహివీక్షణైః” ఎన్టుం, ఇతిహాస పురాణజ్ఞశిల్
శొల్లప్పట్టవచనజ్ఞశీ, ఇప్పాట్టిల్ శొన్న వధ=త్తుమ్మ ప్రమాణమాగ వసు
సంధేయజ్ఞశీ.

జ్ఞానసారవ్యాఖ్యానం సంపూర్ణం.

అరుకాశప్పెరుమా శమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళేశరణం.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణం.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ప్ర మే య సా ర వ్యాఖ్యానం.

తనియన్.

సీక్తామలెన్దుం నిన్దైత్తుతొమ్మిన్దల్ నీజిలత్తి ర్
 పాక్లాగనల్ల పిరమేయసారం పరిన్దలి క్కుం
 పూక్లావళంపొట్టిల్ శూట్లొచ్చైవాయ్మం పురుప్పళి మన్
 ఆక్లారమన్, వరుళాళమాముని యవ్వుద ... మే.

అ వ తా రి కై

సకలశాస్త్ర నిపుణరాయ్, తత్వహిత పురుషార్థ యాథాత్మ్యవిదగ్రే
 సరరాయ్, సమస్త సంసారిచేతనో జ్ఞీవనకామరాయ్, తస్మై యదీయలే
 అజ్ఞీకరితరుళిన ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళిలే చిరకాలం నేనైపజ్జి తత్వ
 హితపురుషార్థ విశేషజ్ఞశ్లోం చరమపర్వ పర్యంతమాగ వవరరుళిచ్చెయ్యె

కేట్టు తన్నిష్ఠరాయరుక్మం అరుశాశప్పెరుమా శెప్పెరుమానార్ తమ్ము
 డైయ పరమకృపైయాలే సంసారిచేతనో జీవనాథమాగ సకల శాస్త్రజ్ఞ
 లిలుం ఓరోర్ ప్రదేశతిలే తాత్పర్య రూపేణ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగైయాలే
 సకలర్క్మం అతీయ వరిదామ్బడియిరుక్కిణ అధః విశేషజ్ఞశ్చై స్సంగ్ర
 హిత్తు జ్ఞానసారమాగిణ ప్రబంధముఖేన వరుళిచ్చెయ్దు తలైక్కట్టిన వసం
 తరం సకల శాస్త్ర సంగ్రహమగైయాలే ప్రమాణసారమాన తిరుమంత్ర
 త్తాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగిణ ప్రమేయజ్ఞశిల్ సారాంశత్తై సంగ్రహిత్తు
 యిప్పబంధముఖేన వరుళిచ్చెయ్గితార్; ఆగైయితే యిప్పబంధత్తుక్కు
 ప్రమేయసారమెన్దు తిరునామమయిల్దు.

ముదత్పాట్టు.

ఇదిల్ తిరుమంత్రత్తుక్కు సంగ్రహమాన ప్రణవత్తాలే ప్రతిపాదిక్కుప్ప
 డుగిణ ప్రమేయత్తిల్ సారాంశత్తై అరుళిచ్చెయ్గితార్.

అవ్వానవరుక్కు మవ్వానవరె ల్లాం
 ఉవ్వానవరడిపై యెన్దురెత్తార్ ఇవ్వాలు
 కేట్టిరుప్పారా శెన్దు కణ్డిరుప్పార్ మీట్టియి ల్లా
 నాట్టిరుప్పారెన్దురుప్పకొ నాకొ.

అవ్వానవరుక్కు = అకార వాచ్యనానవరుక్కు. “అభిప్రహ్”
 ఎన్దు, అకారత్తై బ్రహ్మశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనోడే సామానాధికరిత్తు
 శొల్లిల్ నీతే శృతి. అన్ద సామానాధికరణ్యన్దొక వాచ్యవాచక సంబంధ
 నిబంధనమితే. “సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్యస్వభావతః సమస్తవాచ్య
 మూలత్వాద్బ్రహ్మణోపిస్వభావతః వాచ్యవాచకసంబంధస్తయోరథాత్వే
 దీర్యతే” ఎన్నక్కడవదితే.

మవ్వానవరెల్లాం = మవ్వానవరెన్దు మకారవాచ్యరాన జీవాత్మాక్కలై చ్చొల్లుగిఱదు. “మకారోజీవవాచకః” ఎన్నక్కడవదితే. ఇదుదానేక వచనమా యిరున్దుదేయాగిలుం బాత్వేకవచనమాయ్కోణ్ణు సమష్టివాచక మా యిరుక్కైయా లే త్రివిధాత్మ వగ్గైయ్యుం శొల్లక్కడవదా యిరు క్కుం ; ఆగైయా లే మవ్వానవరెల్లామెన్దితార్.

ఉవ్వానవర్ = ఉకారవాచ్యరానవర్. ఇత్తాల్ ఆచార్యనైచ్చొల్లు గిఱదు. ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఉకారం లక్ష్మీవాచకమాగ శాస్త్రీనిధమాగైయా లుం, అవళ్ తనక్కు ఘటకత్వం, స్వరూపమాగైయాలుం, ఆచార్యనుక్కుం ఘటకత్వమే స్వరూపమాగైయాలుం, తత్సాధర్మ ముణ్డాగైయా లే ఇవ నుడైయ ఘటకత్వత్తుక్కు మూలం, అవళ్ తిరువడిగళి సంబంధవిశేష మాగైయా లే తత్ప్రియ క్తమాన నైక్కముణ్డితే. ఆగైయాల్ తత్సాధ మ్యుత్తాలుం, తత్సంబంధప్రయ క్త తదైక్కత్తాలుం, ఆచార్యనై ఉకార వాచ్యనెన్దిఱదు. ఎమ్మెరుమానార్ ఒరునాళ్ ఉగప్పి లే ముదలియాణ్డాను క్కు అరుళిచ్చెయ్దదాగ అవరుడైయ కుమారరాన కన్దాడైయాణ్డాన్ భట్టరుక్కు అరుళిచ్చెయ్ద వధవిశేషబ్ధశ్లొం ప్రతిపాదిక్కిఱ ప్రణవ సంగ్రహమాగిఱ సంబంధత్తిలే ఆచార్యనై ఉకారవాచ్యనాగ చ్చొల్లునిష్ఠ దితే. ఇవరుం ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళిలే నేవిల్లవ రాగైయా లే అవ రరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టరుక్కుమదుకొణ్డితే ఇప్పిబంధత్తిలే ఇప్పడి యరుళి చ్చెయ్దదు.

అడిమైయెన్దురైత్తార్ = శేషమెన్దు అరుళిచ్చెయ్దార్. సంబంధజ్ఞానం పిఱప్పిక్కై ఘటకత్వమితే. ఈశ్వరన్ శేషియాయ్, ఇత్తలై శేషమా యిరున్దాలుం, ఇత్సంబంధత్తై ఆచార్యనుపదేశత్తా లే ఉణర్ త్తినపొదితే ఇవ నుక్కు ప్రకాశిప్పదు ; ఆగైయా లే అవ్వానవరుక్కు మవ్వానవరెల్లాం అడిమైయెన్దు ఉవ్వానవరురైత్తార్.

ఇష్టాఘ్న కేటిరుప్పార్క్కు = ఇరుదాన్ ఉపదేశగమ్యమానైయాలే
ఇప్పికారత్తై ఉపదేశముఖతాలేకేట్టు తన్నిష్ఠరాయరుప్పార్క్కున్జెన్జిటార్.

ఆశెన్తుకణ్డిరుప్పార్ = అదావదు, అప్పడి యరుప్పార్క్కు శేషమెన్తు
తణ్డై దశైత్తిరుక్కు మవర్గశ్శెన్. కీర్త్తొచ్చొన్న భగవచ్చేషత్వం తత్కా-
ష్ఠయాన భాగవతశేషత్వ పర్యంతమా యరుక్కైయాలేయితే ఇవరిప్పడి
యరుళిచ్చెయ్దదు. తిరుమంత్రత్తిల్ పదత్రయత్రాలుం ప్రతిపాదిక్కప్ప
దుగిఱ అనన్యార్హ శేషత్వ, అనన్య శరణ్యత్వ, అనన్య భోగ్యత్వజ్ఞాగిఱ
ఆకారత్రయముం తదీయాన్వయపర్యంతమాయితేయరుప్పదు. ఇరుదాన్
మాన్తుపదత్తిలుం ఆర్థమాగ వరుమిత్తనైయితే; ఆనైయాలే ఇప్పదత్తి
లార్థమాగ ప్రతిపాదిక్కప్పదుగిఱ విత్తై యరుళిచ్చెయ్దారాయ్దదు.
ఆగవిప్పడి తదీయశేషత్వపర్యంతమాగ తణ్డై దశైత్తిరుక్కుమవర్గశ్.

మీచ్చియిల్లా నాట్టిరుప్పార్జెన్జిరుప్పన్ నాన్ = శునరావర్తియిల్లాది
తిరునాట్టిలేపోయ్ అడియార్ గళే కుట్రాజ్జుళుడకూడి యరుక్కుమవర్గ
శెన్తు ప్రతిపత్తిపణ్ణియరుప్పన్ నాన్. నానెన్జైయాలే, స్వప్రతిపత్తి విశే-
షత్తై యరుళిచ్చెయ్గిటార్. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళిలేసేవిత్తు సర్వ
జ్ఞరాయ్ పరమాత్తరా యరుక్కైయాలే తావటుదియిట్టదే అర్థమెన్తు
లోకం పరిగ్రహిక్కుప్పడియాన మదిప్పరానైయాలేయితే ఎన్జిరుప్పన్
నానెన్తు అరుళిచ్చెయ్దదు.

ఇరణ్ణాంపాట్టు.

మకారవాచ్యుల్ బద్ధచేతనరాసవర్గగుక్కు సుసార మొట్టుక్కటా
మన్ శెల్లుగైక్కడిసదాచార్య సమాశ్రయణ మిల్లామైయెన్జిటార్.

కులమెన్దుయిర్ పలత జ్ఞున్ ద్రుత్తాలి ట్ట
 కలమెన్దు కారియముం వేటాం పలమెన్దు
 కాణామై కాణుం కరుత్తార్ తిరుత్తాళ్ గ శ్
 వేణామై కాణుం పి... .. ట్ట.

కులమెన్దు = నిరూపాధికమాయ్ నిత్యమా యిరుక్కుం కులమెన్దు.
 అదావదు-కీర్తించొన్న శేషత్వం లొట్టెక్కులమితే.

ఉయిర్ పల = ఆత్మాక్క శసేకర్. అదావదు, అన్ద శేషత్వాశ్రయ
 మాన వాత్మాక్క శసంఖ్యాతరెన్దై.

తజ్ఞున్ ద్రుత్తాలిట్ట కలమెన్దు = అదావదు, తాన్దళ్ పణ్ణిన పుణ్యపాప
 రూప కమ్మకామడియూగ తిక్కలై ఈశ్వరక యిట్టునైత్త శరీరమాగిట కల
 మెన్దెన్దై. తజ్ఞున్ ద్రుత్తాలిట్ట కలమెన్దెన్దెయాలే, ఈశ్వరక ఇవాన్తా
 క్కలై శరీర త్తిలిదువదు, అవ్వవరుడైయ కర్కణ్డలై యూరాన్దు అదుక్కి
 డాగవెన్నుమిడం శొల్లుగిటదు. కలమెన్దెన్దదు - దేవాది జాతిభేదత్రాలుం
 తత్తదవాంతరభేదత్రాలుం, అనేకమా యిరున్దుదేయాగిలుం, ఎల్లాం ప్రకృతి
 పరిణామరూపమెన్నుమదిల్ భేదమిల్లామైయాలే.

కారియముంవేటాం = అన్ద దేహపరిగ్రహత్తాల్ కొళ్ళుం కారియ
 ముం భిన్నముం. కారియమావదుదాన్ కమణ్ ఫలానుభవమితే. అదు
 వేటాన్దెయూవదు, పుణ్యఫలానుభవముం, పాపఫలానుభవముం, ఉభయ
 ఫలానుభవమాయ్ కొణ్డు వేణుపట్టిరుక్కై. కారియముమెన్దదు - కుల
 మెన్దైయిరుక్క ఉయిర్ పలవానాప్పోలే కున్ ద్రుత్తాలిట్ట కల మెన్దైయిరు
 క్కతత్కార్యమాన ఫలానుభవముం పలవన్దెప్పట్టిరుక్కుమెన్దు నినైత్తు.
 తత్వమే కులమానవాత్మాక్క శుక్కు పుణ్యపాపరూప కర్మసంబంధముం,
 అదడియాన దేహపరిగ్రహముం, అదిన్ కార్యమాన సుఖదుఃఖానుభవ

మురి, ఇప్పుడి ఒక్కటామల్ నడప్పనే నెన్నమాకాంక్షైయిలే యరుళి
చెయ్గితార్ మేల్.

పలమొట్టెను తుడగ్గి = అదావదు - ఓరాత్తావై అట్టికరిక్కు మళవిల్
ఖ్యాతిలాభ పూజైగళాగితి ఫలమొన్ఱిల్ కణవైయాదే, ఇవ్వాత్తావినుడై
య ఉజ్జీవనమే ప్రయోజనమాగ విశేష కటాక్షత్తైప్పణ్ణం నినైవైయడై
యనాన వాచార్యనుడైయ తిరువడిగలై యాశ్రయియామై కాణున్ఱోళ్
సంసారమవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లునైక్కడియాన కున్ఱుమిన్ఱై. పలమొట్టె
కాణమైకాణం కరుత్తారెన్ఱైయాలే ఆచార్య వైభవం శొల్లుగిటదు తిరు
త్తాళ్గళ్ పేణమైయెప్పిడత్తిల్, పేణునైయావదు - విరుమ్బునైయాయ్
పేణమైయావదు - విరుమ్బునైయనైయాలే, ఆశ్రయియామైయెచ్చిల్లు
గిటదు. పిట్టై-కున్ఱుం.

మూన్ఱాంపాట్టు.

ప్రయోజనాంతరప్రావణ్యం నడక్కుమాగిల్, శేషత్వమాగితి కులన్ఱొడైన్న
ప్రయోజనం ! తిరుపులగళన్దరుళిన సర్వేశ్వరణ తత్కాలత్తిలే స్వవ్యతిరక్త
సమస్తాత్కల్పైయం స్వశేషమాగయుడైయననమైవెన్ఱితార్.

పలన్ఱొట్టమీళాద పావముళదాగి ల్
కులన్ఱొట్టకారియమెన్ మాటోర్... ..తలన్ఱొట్ట
తాళన్ఱైయానన్ఱే తనైయొక్కన్దయావరై ... యం
ఆకుడైయానన్ఱేయ వణ్.

పలన్ఱొట్టమీళాద పావముళదాగిల్ = విశ్వరూపిగళి లేదేను ముఖ
పులైక్కొట్ట వేణ్ణావేణ్ణాలుం అదిల్ నిన్ఱుమీళామల్ప్పన్ఱై నిన్ఱుమ్బు

యాన పాపముజ్ఞాయరుక్మమాగిల్. అన్తిక్కే పాపమెన్దు-భావమెన్దు
పడియాయ్ ఫలత్తైక్కొడ్డిదిల్ నిన్దుం మీళామల్ పల్ గ్రీనిఱ్ఱుమ్మడియాన
నినైళుజ్ఞాయరుక్మమాగిల్ న్నపుమాం

కులజ్ఞోజ్ఞకారీయమేకమాటీర్ = ప్రయోజనాంతరరుచి కెడక్మమాగి
ల్, ఈశ్వరక్ ఇవ్వాత్వావై సంసారత్తిల్ తువక్కఱుత్తు తక్ తిరువడి
గిల్ వాణ్ణామైయాలే శేషత్వమాగిఱ కులత్తాల్ ఎన్న ప్రయోజనమున్దు
శొల్లుజ్ఞోశ్నై అదు వె? శేషత్వ జ్ఞానముజ్ఞానాల్ ఇవక్ నమ్మడైయవ
నెన్దుభిమానిత్తు ఈశ్వరక్ కారియం శయ్గైక్కుడలాగాదోవెన్దిఱ శంకై
యిలే యరుళిచ్చెయ్గిఱార్ మేల్.

తలమెన్దు తుడగ్గి-తలజ్ఞోజ్ఞ తాళిన్దైయాన్ = భూమియం ఉపరితన
లోకముమాన సకల స్థలత్తైయం అశన్దుకొడ్డి తిరువడిగిల్ ర్దైయముడై
యవన్.

అన్దే = అప్పడియశన్దుకొడ్డి ఎక్కాలత్తిల్.

తనైయొట్టిన్దు యావరైయం ఆళుడైయానన్దే యవన్ = తనై
యొట్టిన్దు సకలాత్మాక్కళైయం తనక్కడిమైయాగయ్డైయవనన్దైవవ
నెన్దై. ఇత్తాల్ తిరువులగళన్దురుళిసపోదు, ఎల్లార్ తనైగళిలుం తిరువడిగళై
వైత్తు అప్పోదే ఎల్లరైయం. తనక్కు శేషమాక్కికొజ్ఞానాగ నినైత్తు
సంతుష్టనాయ్ నిన్దువన్, ఇత్తై వరైయాగ ఇవ్వాత్మాక్కళై సంసారత్తిల్
నిన్దుం యెడాదిరుక్కిఱదు, ఇవర్ గళుడైయ అన్యపరత్తై యఱున్దునై యం
పార్ త్తితే. ఆరైయాలివన్దునక్కు శేషత్వ జ్ఞానముజ్ఞానాలుం ప్రయోజ
నాంతరపరత్తైయన్ద్రాళాళియ వివన్దై సంసారత్తిల్ నిన్దుం అవనెడామై
యాలే ప్రయోజనాంతర భువికిడక్కళుజ్ఞాన శేషత్వ జ్ఞానత్తా లెన్నప్రయో

జనముణైవదాయీన్రు. అగమూన్మపాట్రాలే ప్రణవాధాత్తై యరుళిచ్చెయ్ దార్; ఇనిమేల్ నాలుపాట్రాలే నమశ్శబ్దాధాత్తై యరుళిచ్చెయ్గితార్ నమస్కుక్కథం అనన్య శరణత్వమితే అదుక్కుపయోగియాన అథా విశేషజ్ఞై యుపపాదిత్తరుళుగితార్.

నాలాంపాట్టు.

శేషియానవన్ తరువడిగలైతానే తరుగైయఁబాట్టియ ఉపాయాం తరజ్జళాల్ కాణ విరగున్దోవెన్దితార్.

కరుమత్తాల్ భానత్తాల్ కాణుంవగైయు జ్ఞే
తరుమత్తాలన్బియితైతాళగళే ఒరుమత్తాల్
మున్నీర్ కడైన్దానడైతాన్ ముదల్ పడై తాన్
అన్నీరమర్న్దా న... .. డి.

కరుమత్తాల్ భానత్తాల్ కాణుంవగైయుజ్ఞే = అదావదు, కమఁదొగ త్రాలుం, జ్ఞానయోగత్రాలుం, భక్తియోగత్రాలుం కాణుం ప్రకారముణ్డో వెన్దై. భానత్తాలెన్దిటవిదిలే భక్తియుం శొల్లుగిటదు; “భక్తిశ్చజ్ఞాన విశేషః” ఎన్దిటపడియే, అదుదాన్ జ్ఞానవిశేషమాగైయాలే. “కమఁదై వహిసం సిద్ధిమాన్థితాజనకాదయః” ఎన్టుం, “సహజ్ఞానేనసదృశంపవిత్ర మిహవిద్యతే” ఎన్టుం, “మన్దనాభవమదృక్తో మద్యాజీమాంసమస్కురు। మామేనైష్యసియ్యత్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః” ఎన్టుం, కమాదిగ లిల్ వోరొన్దై భగవత్పాన్ది ప్పి హేతువాగ చొల్లనిట్టు మివైత్తాల్ కాణుం వగైయుణ్డోవెన్దివ రరుళిచ్చెయ్దదు; ఇజైత్తినుడైయ స్వరూపత్తైయుం భగవద్వైభవత్తైయుం తెలియక్కండవరాగైయాలే. ఇవై ఫల వ్యాప్త

మాయ్ పోరుగిటరు, ప్రపత్తి ఇనైత్తుక్కంగమాయ్ నిన్దు కార్యం శైయ్దు కొడుక్కైయాలే యెన్దు కరుత్తు.

తరుమత్తాలన్ది ఇత్తైతాళ్ గళ్ = అదావదు - శేషియానవన్ తిరువడి గళ్ తానే తరుమైయగిటవల్ బొలొచ్చియవెన్దు పడి. ఇత్తైయెన్దు ప్రథమ పదత్తిల్ శొన్న అకారవాచ్యనాన శేషియైచ్చొల్లుగిటదు. తాళ్ గళ్ తరుమత్తాలన్దియెన్దు, తిరువడిగళ్ ఉపాయమెన్దిట ప్రమాణసిద్ధియాలే. పూర్వవాక్యత్తాల్ ఉపాయవరణం శొల్లుగిటవళివల్ “చరణాశరణంప్ర పద్యే” ఎన్నానిన్దుదితే. “ఆరెనక్కునిన్ పాదమే శరణాగతమైచ్చిన్దుయ్” ఎన్దుం, “కళుల్ గళవైయే శరణాగ్కొన్దు” ఎన్దుం, “అడిమేల్ శేమన్దొళ్ తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్” ఎన్దుం, “చరణాశరణమక్కే” ఎన్దుం తిరువడిగళ్ ఉపాయమెన్దుమత్తై ఒరుక్కాల్ పోలే పలకాలుం అట్ల వారరుళిచ్చెయ్ దారితే.

ఒరుమత్తాల్ మున్నీర్ కడైన్దున్ = దూవాన్ శశాపోప హతరాయ్ వన్దు శరణంపుగున్దు ఇన్ద్రాదిగళుక్కాగ మందరపర్వతమగిట ఒరుమత్తాలే ఒరు వరాలుం కలక్కవొణ్ణాద జలసమృద్ధిన్దైయన్దైయ కడలైక్కడైన్దు వన్.

అడైత్తాన్ = “నీతాముఖకమలసముల్లాసహేతోశ్చ సేతోః” ఎన్దిట పడియే, పిరివాలేతళర్న్దు పిరాట్టి ముఖకమల వికాసత్తుక్కాగ నీరైక్కండ వాతే, వెరువియోడుం కురల్లుగళైక్కొన్దు నీరిలే అమిక్కుక్కడవ మలై గళాలే, “అప్రమేయోమహాదధిః” ఎన్దిటపడియే, ఒరువరాలే అళవిడ వొణ్ణాద ఆమైత్తైయగి అగలత్తైయముడైత్తాన కడలై అడైత్తవన్.

మదల్ పడైత్తాన్ = కరణకళేబరవిధురరాయ్ భోగమోక్ష శూన్యరా య్ క్కిడన్దు సంసారిచేతనరై కరణకళే బరప్రాప్తియాలే భోగమోక్ష భోగ

శాక్కునైక్కాగ “అపయేవససజ్ఞాదా” ఎన్నికపడియే, అదియిలే జలతర్వతై సృష్టితవత్.

అన్నీరమర్ స్థాన్ = సృష్టరాసవివర్ గతుడైయ రక్షణాభామాగ “వ శృత్తడడలుల్ విడనాగనై మేల్ మరువి” ఎన్నికపడియే, అన్ద జలత్తిలే కణ్ణవశర్ స్థరుళినవత్.

అడి = అవనుడైయతిరువడిగలై. ఇత్రాల్ ప్రమాజనాంతరపరరామ్ ఇన్ద్రాశ్రయిత్త దేవర్ గళోడు నిత్యాశ్రితైయాన పిరాట్టియోడు నిత్యసం సారిగళాన చేతనరోడు వాయుజ ఎల్లారైయం రక్షితవనుడైయ తిరువడి గలైయెన్దై. ఒరుమత్తాలెన్దు తుడగ్గి అన్నీరమర్ స్థానడి ఇత్తైతాళ్ గళ్ తరు మత్తాలన్ది కరుమత్తాల్ భానత్తాల్ కాణుం వనైయిందోవెన్దన్దయం.

అభో జాంపాట్టు.

సిద్ధోపాయత్తిన్ పడియైక్కణ్ణాల్ ఉపాయాంతరంగలై సవాసన మాగవిట్టు అడుతన్నిలుం తన్నుడైయ స్వీకారత్తిల్ ఉపాయబుద్ధియన్దు తత్ వెఱుపైయై యనుసంధిత్తిరుక్కుమదు సర్వేశ్వరనుడైయ కృపాభల మెన్దిటార్.

వట్టియావదొన్దెన్దాల్ మన్దునైయంమున్దు ... యం

ఒట్టియావదొన్దెన్దాల్ లోమ న్నిట్టియాదే

ఇత్తలైయాలేదు మిల్లెయిన్దురున్దు... .. దాన్

అత్తలైయాలేవన్ద వరు... .. శ్

వట్టియావదొన్దెన్దాల్ = ఉపాయమానదొన్దెన్దాల్. అదావదు-కర్త, జ్ఞానభక్తి ప్రకర్తిగళన్దు నాలు పాయమాగ శాస్త్రం శొల్లన్దున్దయిగిలుం

కమాదియాన మూఱుం కార్య సిద్ధియిల్ ఈశ్వరకై పార్ త్తిరుక్కు మనై యాగై యాలే అనై త్తుక్కు సాక్షిదుపాయత్వమిట్టై; అనపిన్బు సాక్షి దుపాయత్వమావదు, చతుర్థోపాయమైట్టై శోన్నాలెన్దై.

మన్ శ్రవై యం మున్ శ్రు ముత్తీయ = అదావదు - “ సర్వభర్తాపరి త్యజ్య ” ఎన్నిఱపడియే, మన్ శ్రు ముత్తీయ ఉపాయాంతరజ్జ తెల్లావన్ శ్రై యం ఒమ్మైత్తీయామల్ విట్టెన్దై. మన్ శ్రవై యమెన్దు, సిద్ధోపాయ వృత్తి రిక్తమాన సకలోపాయజ్జలై చొల్లుగిఱదు. మున్ శ్రు మెన్దు, అవన్ శ్రై విడుమ్బొదు నిశ్శేషమాగ విడవేణుమెన్దిఱదు. ఒట్టియవెన్దదు-ఒట్టివెన్ద పడి యాయ్ పరిత్యజితైష్టపడి.

అదొమ్మెన్దాల్ = అన్ద సిద్ధోపాయమానదు, ఏకపదత్తిల్ శొల్లుగిఱపడియే శేతనరుడైయ స్వీకారత్తిల్ ఉపాయ బుద్ధిమైయం సహియాదపడి అద్వి తీయమెన్దాల్.

ఓమెన్దు = ఉడకపట్టు.

ఇట్టియాదే = నమ్మడైయ స్వీకారముజ్ఞానాలమై అదు కార్యకర మావడెన్దు ఇవ్వట్టియాలే తానివుపాయత్తుక్కు-త్తిట్టియాదే.

ఇత్తలైయాలేదు విజ్ఞైయెన్దిరున్దదుదా = ఇప్పేన్ శ్రుక్కుడలాగ చొల్లలావది త్తలైయాలాన్దుమిలైయెన్దు తక వెణుమైయై యనుసంధి త్తిరున్ద అద్విరుప్పత్తా.

అత్తలైయాలవన్దవరుళ్ = “ అశివరుమరుళ్ ” ఎన్నిఱపడియే, నిర్దే తుకనూగ అవకాతక నినైచాలేవన్ద కృపైయినుడైయ ఫలమెన్దై. అరు శేన్దదు-అరుళిన్ ఫలమెన్దై.

అటాంపాట్టు.

స్వరూపయాథాత్మ్య దర్శియాన్ ఇప్సుపాయత్తి లధికరితవత్ అను
సంధితిరుక్కుం ప్రకారతై స్వగతమాగ వరుళిచ్చెయ్యగితార్.

ఉశ్యపడియుణి లాస్తుసమక్కుడై స్తు
విశ్యవిరగిలదాయ్ విట్టదే కొశ్య
క్కుత్తై యేదుమిల్లార్ క్కు క్కుటువడెకశొల్ల ... ర్
ఇత్తైయేదుమిల్లద యాం.

ఉశ్యపడియుణి ల్ = స్వరూపతై ఉశ్యపడిద్యక్కిల్. అదావదు-జ్ఞా
తృత్వకర్తృత్వాదిగోడుం శేషత్వత్తోడుం కూడియగుక్కిల మేలెబ్బద
వాకారతైయుట్టు దర్శితైయన్తిక్కి, స్వరక్షణస్వయత్న గంథాసహ
మాన పారతంత్ర్యమేవదివాన వవ్వళపుం శెల్లదర్శిక్కిలెన్దై.

ఒస్తుసమక్కుడైస్తు విశ్యవిరగిలదాయ్ విట్టదే = పేర్దుకుడలానదొస్తు
సమక్కుడైస్తు వాయ్విదుకైక్కు వక్కియిల్దువిట్టదేయెన్దై. అన్తిక్కి,
విశ్యుకైయావదు-నీజ్గుకైయాన్ అవసరిమానత్తిలే యొదుక్కిక్కిడక్కుమ
దొడ్డియ, పేర్దుకుడలాగ సమక్కుడైస్తు పిరియనిఱ్ఱువిరగిల్దు
విట్టదే యెన్నపుమాం. అదువె? అవసే సమక్కు రక్షకనానాలుం
“రక్షమాం” ఎన్నిఅపడియే, ఓరుక్తిచూత్ర మివసుం శొల్లవేణ్డాపైవెన్ది ఆ
శంకైయిలే యరుళిచ్చెయ్యగితార్ మేల్.

కొశ్యక్కుత్తైయేదుమిల్లార్ క్కు = తాన్ రక్షిక్కుమిడత్తిల్ సంశక్కు
లుశ్య దొడ్డైయుజ్జూట్టికొశ్యవేణ్డాదపడి నిరపేక్షరాసవర్ క్కు

ఇతైయేదుమిల్లాదయాం = అత్తావోడు అత్తీయజ్జోడు వాఱియఱ
సకలముం అఱ్ఱుత్తెక్కు శేషమాగైయాలేపక దేశముమొన్దుమిల్లాదనాం.

కూటువదెఁ శోల్లీర్ = సమ్మై రక్షీక్రైక్కుడలాగ అవరైక్కుఱిత్తు
శోల్లువదెక్ శోల్లుజ్జోశెన్దు సన్నిహితరైప్పార్తు అరుళిచ్చెయ్యేఱ్ఱార్.
ఇత్తాల్, అవక్ పరిపూణనాయ్ నాం దరిద్రరాసపిన్దు ఉభయస్వరూ
పానుగుణమాగ అవన్దాసే రక్షీక్కుమితనైయొఱ్ఱియ నాం శోల్లవేణ్డవ
దొన్దుణ్డోవేదై.

ఏథాంపాట్టు.

కుత్తైయేదుమిల్లార్ క్కెన్దుం, ఇతైయేదు మిల్లాదయామొన్దుం, అరుళిచ్చె
య్ద ప్రసంగ త్తిలే, ఇప్పడి ఇరణ్డు తలైక్కుముళ్య విల్లామైన్దు అనుసంధిత్తు
శేషియాసవనై జయి త్తిరుప్పొరినై ; అదొరువర్ క్కు నీర్థిక్కుమదో
వెన్దిఱార్.

ఇల్లైయిరువర్ క్కు మొన్దితైన్దువెన్దిరుప్పొ ర్

ఇల్లైయిం దొరువర్ క్కెట్టుమదో ఇల్లై

కుత్తైయిడైన్దుదాన్దు కూఱినార ల్లాం

మత్తైయిడైయిమార్ క్కుత్తే... .. కాణ్.

ఇల్లైయిరువర్ క్కుమొన్దు = ఇరణ్డుతలైక్కు మొరిల్లామొయడైన్దు య
నుసంధిత్తు.

ఇతైన్దువెన్దిరుప్పొరినై = శేషియాసవనై తక్ స్వాతంత్ర్యతైలే వీళు
కొమ్బయ్ నిజ్జైన్దువిట్టు, పరితంత్రనాయవన్దు నిఱ్ఱుమ్బడి ఇవ్వనుసంధా
సత్తాలే జయి త్తిరుప్పొరువరుమిన్దు.

య్యంబోరువర్ క్కెట్టుమదో = అన్ద వసుసంభానం ఒరువర్ క్కెయ్
 యమదో ! అతిహారమస్ట్రావెన్దై. ఇరువర్ క్కుమిల్లయెన్దై వదుదానేదెన్ను
 మాకాంత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

ఇల్లైకుత్తైయ్దైమైదానెన్దు = అవనుక్కిత్తలైయి లాన్దున్దోళ్ళవేణ్డుం
 కుత్తైయిల్లై ; ఇవనుక్కిత్తలైక్కిన్దుం కుడుక్కిత్తక్కి ఉన్దైమైదానిల్లై
 యెన్దు.

కూఱినారెల్లం మత్తైయ్దైయి మార్క్కుత్తేకాణ్ = అదావదు,
 అపారుషేయమాన్దైయాలే విప్రలంభాది దోషసంభావనాగంధరహితమాయ్
 అతపివ ఆస్తతమమాయిరుక్కిఱ వేదమాగ్నైదక్షిత్తుక్కిళ్ళెన్దై. మార్
 క్కుత్తేక్కిఱ్ణెన్దు, సన్నిహితనా యిరుప్పానెరువనై ప్పార్ త్తుచ్చొల్లుమా
 ప్పొలే సర్వర్ క్కు ముపదేశమాగ వరుళిచ్చెయ్దారాయ్దై.

ఎట్టాంపాట్టు.

నారాయణ్ పదార్థమాన అనన్య భోగ్యత్వత్తై అరుళిచ్చెయ్గితార్.
 కైంకర్యమే పురుషార్థమెన్దుం అరుళ్ళణ్డుం క్రమముమితే అదిల్ శొల్లు
 వదు ; అవై ఇరన్దైయం సంగ్రహేణ వరుళిచ్చెయ్గితారిదిల్.

విత్తమిల్లివిన్దుం తున్దుంసూయ్దీకా లం
 తత్తమవైయే తలైయిక్కుం... .. అత్తైవిదీర్
 ఇచ్చియానిచ్చియా దేత్తవేదీల్వా న
 త్తుచ్చియానుచ్చియా నాం.

విత్త మిత్యాది = కైంకర్యంపణ్ణ మధికారిక్కు శరీరత్తోడిరుక్కుం నాళ్, వరుంవిత్తలాభతద్వియోగాదిగళడియాగవద్ద హుష=శోకంగళ్ పరమ పురుషార్థమాన కైంకర్యత్తిల్ శెల్లుగిట మననైస్సప్పారవడిక్కుమనైయా నైయాలే, అనై వన్దాలుం మనస్సుక్కులక్ష్ణామల్ ఇవనిరుక్కైక్కుడలాన విన్దైత్తై మనీష్టరవయీచ్చెయ్గిటార్. విత్తం-ధనం. అదావదు, స్వర్ణరజి తాదిగళ్. ఇల్లుపు-తద్వివాశం. అదావదు, అస్థిరమానైయాలే అనైత్తు క్కు వరుమిల్లుపు. ఇన్బం-అనుమాన వస్త్వనుభవమాగిట సుఖం. తున్బం-ప్రతిమానవస్త్వనుభవమాగిటదుఃఖం. నోయ్-శారీరమానరోగక్షణ్. వీకాలం- శరీర త్తినునైయ వినాశకాలం. వీపు-ముడిపు. ఇనైయెల్లావల్లైయైయం.

తత్తమనైయే = తన్దాముక్కుడియాన అన్దకర్మక్షణ్.

తలైయలిక్కుం = విపాకదనైయిలే కొడుక్కుం. ప్రారబ్ధ కర్మఫలజ్ఞ భాననై వారాదొడ్డియాదితే.

అత్తైవిడీర్ = అదావదు-అదిల్ మనస్సునైక్కు వేణ్డైవెన్దపడి. ఇని మేల్ కైంకర్యత్తైవొల్లుగిటదు.

ఇచ్చియాన్ = ఐశ్వర్యాదిగళాగిట ప్రయోజనాంతరంజ్ఞలి లానైయై మిచ్చియాదవన్.

ఇచ్చియాదేత్తః = పిత్తుగిటవిరుక్కు పరమపదాదిగళాగిట వొన్దైయైం ప్రయోజనమాగ విచ్చియాదే స్వయంప్రయోజనమాగ వేత్త. పిత్తునైయా వదు చాన్ వాచకకైంకర్యమితే. “అట్టియన్దైయమ్మనై యేత్తాదయ ర్త్తు వాటావిరున్దైన్దేన్ కీర్తనాడ్కుల్లాం” ఎన్దారితే యూథ్ వార్. ఇదుదాన్ మానస వాచక కాయక కైంకర్యక్షణుక్కు ముపలక్షణం ఇష్టాది అగిన్దైశయ్య.

ఎట్టిల్ వానత్తుచ్చియానుచ్చియానాం = అదావదు, “నాకస్యపృష్ఠే”
ఎన్నిటపడియే, విలక్షణమాన పరమాకాశ త్రిలుయర్ స్తనిలత్తిలే యెఱువ్వురు
యిరుక్కిట సర్వేశ్వరనుక్కు శిరసావాహ్యనామెన్దై ఇత్తాల్, ఇజ్జేయరు
న్దిప్పడి యడిమై శెయ్యుమవన్, నిత్యము క్తరై యడిమైకొడ్డిజ్జేయెఱువ్వురు
యిరుక్కుమవనుక్కు అత్యాదరణీయనామెన్దదాయిన్దు.

ఒప్పదాంపాట్టు.

కీర్తెట్టుపాట్టాలే పదత్రయాత్తకమాన తిరుమంత్రత్తిల్ ప్రతిపాదిక్కప్ప
దుగిట ప్రమేయజ్జిల్ సారాంశజ్జై యరుళిచ్చెయ్దార్ ; తదుపదేష్ట
వాన వాచార్యనై భగవదవతారమాగ ప్రతిపత్తిపణ్ణి తదనురూపమాగ అను
వత్తిత్తిరాదే సజాతీయ బుద్ధియాగిట నిదైమై ప్పణ్ణుమవర్గకుక్కుం
తద్వైభవమఱిన్దు తదనుగుణమాగ నేవిత్తుప్పొరుమవర్గకుక్కు ముణ్ణావ
దాన ఫలిశేషజ్జై యరుళిచ్చెయ్దాయాలే, ఆచార్య వైభవత్తై యరు
ళిచ్చెయ్గితారిదిల్.

తత్తమితైయిన్ వడివెన్దుతాళిజై మై
వైత్తవవరై వణగ్గియిరా ప్పీత్తరాయ్
నిన్దిప్పార్కుడ్డతా నీనిరయన్దీదియా ల్
వన్దిప్పార్కుడ్డీభీయా... .. వాన్.

తత్తమితైయిన్ వడివెన్దు = తంతంయెన్నిట మెల్లాతైవల్లాతాక్కి తత్తం
ఎన్దు కిడక్కిటదు. అగైయాలే, తన్దామితైయిన్ వడివెన్దుపడి. అదావదు,
సారాయణనాగైయాలే, ఎల్లార్కుక్కుం నమ్మునైయవిత్తై నమ్మునైయవిత్తై
ఎన్దు ప్రాప్తిచ్చొల్లిపన్దులూప్పడి స్వార్థశేషియాన సర్వేశ్వరనుత్తైయ

దివ్య విగ్రహమై. “సాక్షాన్నారాయణాదేవః కృత్వామర్త్య మయీంత
సుం” ఎన్టుం, “యస్సుసాక్షాద్భగవతి జ్ఞానదీపప్రదేగురా” ఎన్టుం, ఆచార్యు
నైనై భగవదవతారమాగ శాస్త్రం శాస్త్రాన్తరీ

తాళిదొయైనై తవవరై = “మరుశామరుళోడ మత్తగన్తున్ద్రా అరు
శాలేనైత్త వవర్” ఎన్ది అవతియే, లెట్టళుడైయ వజ్ఞానాంధకారమెట్లాం
పోవ్వుడి తయ్యుడైయ తిరువదిగళిరణ్డైయం తట్టర్ తలైయిలే నైత్తరుళిన
ఆచార్య రానవరై

వణిగ్గియిరాప్పిత్తరాయ్ = ముత్తైయిలే అనువత్తిరాద గ్రాంథ
రాయ్. తాళిదొయైనై తవవరై, తత్తమిత్తైయికవదికెన్టు వణిగ్గియిరాప్పిత్త
రాయ్నైయిలే, అథాస్థిలియిర్ పగునుణ్డాయన్టు అప్పది ప్రతిపత్తికణ్డి
అనువత్తిరాదాత్తిరిళు, ఇవర్ గళుడైయ చిత్తఫలమెన్టు నినైత్తు అరుళి
చెయ్గిటార్.

నిన్దిప్పార్ కుక్కు = మానుష ప్రతిపత్తియాగిళ నిందెనై, పుణ్ణమవర్ గ
ళుక్కు. వేటాన్టుం వేణ్ణా, ఇప్పది ప్రతిపత్తిపణ్ణుగైదానే యాయ్దొరు
నినై.

ఏతానీరయముడై = అదావదు, ఇప్పది నిన్దిక్కుమవర్ గళుక్కు ఒరు
క్కాలుం కరైయ్దొరు మిన్దిక్కే, నెరుగచ్చెల్లానిల్లుం సంసారమాగిళ
నరకముడైనై. ~~కానీ~~ తానీరయమెన్దైయిలే, యమక చణ్డలాన నరకత్తిల్
కాట్టిల్ ఇదుక్కుణ్డాన హ్యవ్వుత్తియైచ్చొల్లుగిళు. అరుక్కొరుక్కొల్
కరైయ్దొరు ముడైతే. ఇరు నిత్యమాయ్ చెల్లుమిత్తనైయితే. ఇత్తొల్
ఆచార్యవిషయత్తిల్ మానుషప్రతిపత్తిపణ్ణం మహాపాపిగళానవర్ గళి ఒరు
క్కొల్ తిలుం ఉజ్జీవనయోగ్యత్తైయిన్దిక్కే నిత్యసంసారిగళాయ్ పోవయ్
కెన్దాయ్దొరు.

నీటియాల్ వద్దిప్పార్ కుట్టియివాన్ = అదావడు, కీర్తించొన్న పడియే, అవతారవిశేషమెట్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణి ముత్తై తప్పామల్ అనువత్తి తుప్పొరుమవర్ గళుక్కు పునరావృత్తియిల్లాద పరమపదముడెట్టై ఇత్తాల్ ఆచార్యవై భవత్తై నన్దాగయటిన్దు అవన్ తిరువడిగళిలే “తేపుమన్ గుటి యేన్” ఎన్దు సేవిత్తుప్పొరుం మహత్మాక్కళానవర్ గళే తిరునాట్టిలే పోయ్ అజ్గుళ్ళార్లోడు సమాసభోగభాగిళాయరుప్పరెన్దాన్దు.

పత్తాంపాట్టు.

ఇప్పడి ఆచార్యవై భవత్తై యరుళిచ్చెయ్దవనంతరం ఇష్వాచార్యన్ పణ్ణుం ఉపకారవై భవత్తైయుం, లోకమెల్లామణియుప్పడి శుశ్శుప్తమాగ వరుళిచ్చెయ్ద ఇప్పరింధత్తైనిగమిక్కితార్.

ఇత్తైయుముయరు మిరువర్ క్కుము శృ
ముత్తైయుంముత్తైయే మొట్టియుం మత్తైయు
ముణర్ త్తువారిల్లా నాళొన్దల్లా న
పుణర్ త్తువారుణ్డొన పో దు.

ఇత్తైయుం = అకారవాచ్యనాన ఈశ్వరనుం.

ఉయిరుం = మకారవాచ్యనాన వాత్సాళ్యం.

ఇరువర్ క్కుముశృముత్తైయుం = అకారత్తిల్ చతుర్థియాల్ శొల్ల ప్పట్ట శేషిశేషభావమాగిల తదుభయసంబంధముం.

ముత్తైయే మొట్టియుం మత్తైయుం = అద్ద సంబంధత్తైయే శ్రమమాగ ప్రతిపాదిక్కిల వేదరూపమాన తిరుమంత్రముం.

ఉణర్తువారిల్లానాళోష్ణం = ఇవైయెల్లాం నిత్యమాయురున్దుభేయోగి
లుం, ఇవైన్ద్రైగై యటివిప్పారిల్లాద కాలత్తిలే యెల్లా మసత్కల్పమాయ్
క్కిడన్దన.

అన ఉణర్తువారుణ్ణానపోడు = ఇవైయెల్లాం అటివిప్పారుణ్ణాన కాల
త్తిలే ఉళివాయిన్ద్రైగైవేన్ద్రై. ఇవైన్ద్రైగై యటివిక్కు మవనాగితాన్
ఆచార్యనితే. అదుదాన్ ఇప్పిబంధత్తిల్ ముదత్పాట్టలే అరుళిచ్చెయ్
దారిజే తామే. ఇత్తాల్ అజ్ఞాత జ్ఞాపకనాన ఆచార్యన్ పణ్ణం ఉప
కారవైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్ దారాయిన్దు.

ప్రమేయసారవ్యాఖ్యానం సంపూర్ణం.

అరుళాళిచ్చెరుమాళెమ్బెరుమానార్ తిరువడిగళేశరణం.

జయర్ తిరువడిగళేశరణం.